

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Kočník XXIX.

CHICAGO, 15. ČERVENEC 1907.

Číslo 7.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jak velice důležitá se jeví potřeba reorganisaace školství našeho svobodomyšlného, jak nutný jest tu postup jednotný, volná osnova vyučovací a náležitá kvalifikace sil učitelských a výběr jejich zkušební komisí V. V. Svazu Svobodomyšlných ukázalo se na sjezdu svobodomyšlném nejlépe. Bylo tu podáno několik makavých dokladů v dotyčném výboru, jenž obsáhlo svou předlohou po poradě s mnohými odborníky a silami učitelskými v Chicagu, chce stávajícím křiklavým poměrům odpomoci, podle toho jakž se dá, abychom konečně již i opravdu svobodomyšlné školství měli, kde svobodomyšlnosti by se také i učilo a volné názory dětem našim dle vloh jejich a vývinu postupně vštěpovati mohly. Povídáme dnes opětně, protože nový doklad se vyskytl. Tak čteme v "Osvětě Americké" ze South Omahy, jak následuje:

"Maticie Školská odbývala minulého čtvrtku zvláštní schůzi. — Jednalo se o obsazení uprázdněného místa učitelského na svobodomyšlné škole. Maticie vydržované. — Uchazeči o toto místo byli dva a zvolen byl učitelem pan rev. Václav Miniberger, kazatel české evangelické osady v So. Omaze."

A vidíte tak stalo se v době toho našeho sjezdu a v osadě, kde máme též sbor sokolský náležející k N. J. S., ano kde i jiné jsou spolky rázu volného a v oné "Maticie" zastoupené.

Ze sjezdu svobodomyšlných, jakož i sjezdu veliké Z. Č. B. J. poslány byly telegraficky zdravice Sokolstvu do Prahy, jež právě hotovilo se k zápolu a veliké své Olympiadě, sletu a závodům mezinárodním. My s vděkem bereme na vědomí, jako důkaz, že ta naše věc poznanáhu sie, však přec jen si cestu razí a uznání získává. Z Milwaukee se telegrafovalo:

"Boдрému Sokolstvu, naději vlasti, k pátému všeobecnému sletu přeje srdečně zdaru sjezd Západní Česko-Bratrské Jednoty v Americe."

Ono toho trochu povzbuzení vždy prospívá, zejména když povážíme, že v těch nesčetných řadách utužených těl a myslí jarých byli naši i ty naše děvčata, jež nelekajíce se obětí a námahy také snažili se podati průkaz práce sokolské.

Největšími nepřátely církve byli vždy a všude kněží sami. O tom podán by býti mohl doklad nejedn. Dnes však obmezíme se na jedno. Tak byla to tak zvaná "polní mše", která své doby o sletu sokolském bratří Poláků ve Lvově u českých sokolů vyvolala nelibost, nemohliť totiž pochopit, proč a zač má být na evičišti oltář katolický, když přece v

demokratickém Sokolstvu jsou a byli vždy mnozí protestanti a mnozí volní myslitelé. Toho bratří Poláci bratřím českým zapomenouti nemohli, jakož i sympatie s utlačovanými Rusíny, v Praze prý projevené a jednoduše na pátý slet nešli. Tak jest doma, kdežto o sletu polského Sokolstva v Detroit, Mich. biskup Flosy zakázal knězi J. Rzakowolskimu, sloužiti polní mši na hřišti "Detroit Athletic Clubu", kde závody se odbývaly. "Mszy polowej nie bedzie". tak a podobně stěžovali si bratří Poláci, chtějíce interpelovati ve Washingtoně u papežského delegáta mgr. Falconiho, a odtud po případě v Římě. Nastalo rozčilení veliké a sice proto, že není nikoho tajno, že polské Sokolstvo od jisté doby v Americe si trochu volněji vede, jest národním a nechce sloužiti prý za nástroj klerikalismu. Proto zákaz polní mše se objevil, však v celku mnoho neprospěl, protože mnohý opravdový sokol začal uvažovati, přemýšleti a k tomu musel přijíti chtě nechtě závěru, že tlak musí vzbuditi protitlak. A již se stalo, nebot' celkem ještě dosti zbožné člance sokolské — sie — vyzněly trochu rázněji a proti kněžím a za heslem: "Nie dajmy sie!" Jen více takovýchto políčků klerikalních, jež dovedou mimoděk otvírati mozky, uvolňovati je a k přemýšlení vlastnímu nutiti a pak to polské "Czolem" dojistá lépe vedle toho našeho českého "Na zdar" vyjímati se bude.

Bratři a sestry, sokolové a sokolky! Bud'te pаметliví, že chceme-li, aby věc naše pronikla, aby zvítěziti mohla musíme se všichni činiti a tužiti, ten tím, onen oním směrem, ale vždy ku zdaru celku. Činnovníků pilných sobě važme, však musí se díti s tím vědomím, že té "vážnosti" se nikterak najísti nemohou, proto podporujme je, podporujme se na vzájem, dávajíce našim přednost ve všem konání, obchodě a průmyslu, v otázkách dělnických i společenských a jděme vždy: Svůj k svému!

Máme již všelijaké statistiky, ano vypočítá se dnes na vous, na kolik lidstvo utrpělo ztrát ohněm, na kolik vichřicí, na moři, kolik bleskem a jinak. Ztráta na majetku vypočítává se zevrubně, avšak ztráta největší, ztráta lidských životů, ztráty způsobené špatným zdravím lidí a dělníků zejména, poruchy způsobené různými nemírnými požadavky společnosti, zla přivoděná bídným, vydíračstvím, klamem a ničením chud'asů, kdož o to co dá! Nač starati se o zdraví všelikého chud'asa, dítek jeho a rodin vůbec. A vidíte v tom právě Sokolstva úkol jeví se v barvách nejkrasších, toho Sokolstva čistě demokratického, nezištného a snaživého, pokrokové-

ho i volného. U nás jen právě jest to naše Sokolství, jež po celou řadu let upozorňuje a v praxi provádí výchovu lidu svého, dorostu, žen a mládeže veškeré, která k utužení, posile a uzdravení mu svěřena byla. A přec co ještě nepochopení jest i v našem lidu pro tu práci naši, co překážek a stěžování na tom našem postupu.

Neměli bychom zapomenouti vážného kroku, jenž stal se na sjezdu D. A. S., kde promlouvalo se o navázání styků s naší N. J. S. a sice po stránce technické. V celku dnes uznává se, že své doby vyslovený návrh br. Čermáka za účelem Svazu přece jen byl vhodnějším a to jedině z toho důvodu, že připravoval můstek ku seelení napotomnému. Nedá se upříti, že hned, jakmile řady naše cvičící se poznají navzájem; jakmile naši cvičitelové a učitelové se sblíží a k výměně náhledů, pokud vlastních osnov cvičebních se rozhoupají, že ihned poznají se nedostatky mnohé a mezery, jež vyplní pouze a jedině veliký a společným nákladem udržovaný kurs a to kursu toho druhu, že dopomůže i jednotám nejslabším k řádným cvičitelům, cvičitelkám pro sokolky; učitelům, již dobře jsou placeni, budou se moci věnovati úkolům svým pilně a poctivě, aniž by stále a stále trnouti museli o existenci svou a rodin svých. Pakli takto se postaráme o cvičitelstvo své, nedbajíce rozdílu pohlaví, jednot a kroje, pak teprve tělocvičná soustava naše vynikne a zapustí kořeny hlubší, ba pronikne i dále na školy veřejné, jen když se přičiníme.

Tvrdili jsme po celou dobu vedení tohoto listu, že každý podnik národní, má-li za takový považován být, musí nevyhnutelně tomu národu, který naň přispívá, ve správě své dáti i slovo čili musí být veřejným a nikoliv jen nějakým sdružením akciovým jednotlivců a k pouhé někoho reklamě. Brátí peníze od lidu a nedati mu zastoupení u vlastním podniku, jest nejen neamerické, ale vyjímá se vedle požadavku, aby každý voliti směl, jen kdo celou pětku aneb více pěttek dal a to ještě voliti jen pro ty, kdož sami se v poslední chvíli před volbou na nějaký den do úřadů navrhli, jen podivně. Víte dojísta již, že mluvíme tu o tak zvané Matici Vyššího Vzdělání, o níž a jejím "konání" ani jediným slovem jsme se v době poslední nezmiňovali, jednoduše vyčkávající. A dnes, jakého dostává se nám zadostiučinění! Dva veliké sjezdy lidu českého: sjezd svobodomyšlných v Chicagu a hned v zápětí sjezd veliké organizace podpůrné Z. Č. B. J. v Milwaukee přijaly usnesení, v nichž v podstatě důležitost podniku onoho se uznává, jako námi se dělo, však volá se po nápravě čili po tom, aby Matice ona stala se institucí veřejnou a vystoupila ze svého dosavadního soukromého rázu, jestli chce počítati na podporu lidu našeho. Zkusili jsme pronásledování, hanobení a útisk všeliký, když u věci této za pravdu jsme se bili, však úsměvem a pohrdáním odbývali jsme zákeřnické napaďání, lže a pomluvy těch, kdož na špičce tohoto jsou podniku, potřebující reklamy tisku českého a oznamek k obchodu s patentními medecinami. Pravda

zvítězila a to nám stačí. A jestli i mnohý z našich ještě nyní neprohlédne, kdy taková veliká shromáždění česká promluvila, bez jakékoliv agitace a přičinění z naší strany, jestli ještě dnes mnohá zlá ústa, dříve příliš "bratrská" roznášeti chtějí o nás různé, nepravdivé pověsti a osobní krámy, jen aby nám přízeň lidu, bratří a sester vyrvala a nás ponížila, nás jistě již boleti nebude, protože se najde vždy ještě dosti dobrých bratří poctivých, aby nenechali bratrství zneuctíti lži a pomluvami nepřátel, placených jejich halapartníků, aneb podílníků v "obchodě" s patentkami".

Pokud nás se týče, jsme s výsledky sjezdu svobodomyšlných v Chicagu zcela spokojeni a s námi dojísta každý pokrokový člověk. Bylo tu tolik delegátů, tolik různých frakcí volných a tolik mužů uvědomělých, že nelze se nikterak diviti při naprosté svobodě slova, že došlo i k projevům silnějším a výměně náhledů živější. A jaký byl by to také sjezd svobodomyšlných, kdyby snad bývalo jináče, kdyby se jen kývalo a vedení přenechávalo vždy jen jednomu a týmu. Byl prvý sjezd toho druhu v Americe; prvý, kde i český delegát české sekce z Prahy, Dr. Bartošek, byl přítomen a mnohou radou a výkladem odborným nápomocen, a zdařil se. Prohlášení zásad přijaté vyhoví zcela, práce organizační provedena a také o školství svobodomyšlných a tisk s důstatek postaráno. A kdyby dle hmotných obětí lidu našeho jen jedinká třetina, ba co více, jen jedinká pětina provedla se toho, co jest v plánu, co provéstí se z počátku dá, vykonal již sjezd tento dosti, třeba se jednání jeho vysmívala všeliká holotička zpátečnická a její pitomý tisk. Však právě v tom nejlepší jest důkaz, jak leckde výsledek sjezdu bolí. Z řad sokolských bylo tu několik delegátů a ti vesměs hlasovali svorně a poctivě pro každý krůček k pokroku a pravdě.

"Kolečková manie" — tak mohli bychom směle nazvati nejnovější sport americký. Kamkoliv jen zraky své obrátíme, všude vidíme mládež obojího pohlaví proháněti se na "kolečkových bruslích" — a obyčejný smrtelník, který maní touto nebyl posud postižen, nepostačí uhýbati se zuřivým "bruslařům", kteří zdají se míti chodníky zjednané jen pro svůj vlastní sport. Manie tato dostoupila takového vrcholu, jako kdysi manie bicyklová — a můžeme s jistotou předpověditi, že také tak pomine. A čím dříve pomine, tím lépe. Čtenáři snad bude výrok tento zdáti se podivným ve sloupečích časopisu, který vybízí k zdravému pohybu v čistém ovzduší, ale my vidíme, že jako vše, co neprovádí se s mírou, i tento nový sport má za následek více zla nežli dobra. Děvčata obyčejně prohánějí se po ulici až do úpadu, načež si usednou na kamenné schody, do vlhké trávy, anebo zasednou si v "ice-cream-parloru" a rozpálené tělo své ochladí ledovou sodovkou nebou spousty zmrzliny. Viděli jsme mnoho případů těžkého onemocnění, jehož původní příčinou byl tento až bláznivě pěstovaný sport — a pokud rodiče nemají tolik vědomostí, aby dovedli děti, jmenovitě deery

své poučení o tom, jak evičení tomu se věnovati, a našem odboru zdravotním důležitá jest znalost písemnictví odborného, informace o dosud vyšších dílech, publikacích a vůbec přehled po současném časopisectví. V lepších poměrech již technická, odborová knihovna sama poskytne dobrý přehled, však v kterém jest tak sboru, kde jsou takové a podobné knihovny? Pouhý román, povídka, tím méně krvák, ještě sokolskou knihovnu nedělají, jako nestačí odbírání pouze listu sokolského aneb obmezení se na orgán jednoty.

Pro evičitele, odborníky technicky pracující a v našem odboru zdravotním důležitá jest znalost písemnictví odborného, informace o dosud vyšších dílech, publikacích a vůbec přehled po současném časopisectví. V lepších poměrech již technická, odborová knihovna sama poskytne dobrý přehled, však v kterém jest tak sboru, kde jsou takové a podobné knihovny? Pouhý román, povídka, tím méně krvák, ještě sokolskou knihovnu nedělají, jako nestačí odbírání pouze listu sokolského aneb obmezení se na orgán jednoty.

Trapně působí, navštívíme-li schůzi poměrně dosti silného sboru sokolského a vidíme tak úžasně slabé účastenství členstva — a ještě traplivěji působí, navštíví-li schůzi takovou sokol z jiného města k nám zavítavší. Často ze dvou neb třech set členů schůzi navštěvuje sotva dvacet — a tu není divu, že vezme to u nás tak dlouho rozhodnutí nějakou důležitou otázku — neboť obyčejně odkládá se vše, až bude ve schůzi četnější účastenství, a na to se mnohdy marně čeká několik měsíců. Čím to jest, že schůze jednot sokolských jsou tak slabě navštěvovány? Jest pravda, že část viny spočívá v lhostejnosti členstva, ale hlavní vinu nese ta okolnost, že naše schůze odbývány jsou až příliš často a pak že postrádají veškeré poutavosti. My věříme, že kdyby sbor svěřil vyřizování spolkových záležitostí zasedajícímu výboru, a členstvo kdyby svoláno bylo k valné hromadě jednou za čtvrt roku, že by spolkové záležitosti byly lépe vyřizovány a členstvo by pak se valných hromad čileji účastnilo a jednání s větším zájmem sledovalo. A jsou-li u nás spolkové schůze už nevyhnutelné, proč odbývati schůzi každý týden neb každých 14 dní? Věříme pevně, že jedna schůze měsíčně by stačila, a kdyby zahájena byla přesně o osmé hodině a obratný předseda v ní zamezil veškeré zbytečné řečnění, při kterém dva tři řečníci opakují stále jednu a tutéž věc, že by schůze skončena byla před 10tou hodinou, načež by mohla býti zahájena zajímavá a poučná rozprava o běžných otázkách. Členstvo mladší by se tím poučovalo a starší by ve schůzi takové značně mohli přispěti k výchově mladého dorostu, který po nás spolkové záležitosti má převzít. Nestálo by to za úvahu, bratří?

V této době spousty zmrzliny se spotřebují, aniž by se dbalo nebezpečí, jež mnohdy smutné má následky — vážné onemocnění. Jednou z příčin onemocnění bývá otrava nečistotou kovu strojku, v němž smetna se ochlazuje a mísí, čili mění se v "mražené", různé přísady a barviva jsou druhou příčinou otravy, třetí nečisté mléko aneb špatná smetana a čtvrtou konečně nedbalost a neopatrnost tam, kde nechávají se kousky ledu, soli aneb voda v nádobě a mísí se přímo se smetanou a všelikou nečistotou

nádoby vůbec. Smetana jest znamenitý pokrm, když v jistých dávkách s jinými potravinami se užívá. Led hodí se znamenitě do ledniček k udržení pokrmů a zachování jich v době letní, však žaludek náš není žádnou ledničkou a také tam žádné potraviny se nemají uchováti, jako spíše ztráviti, bez jakéhokoliv nebezpečí otravy. Této pak se předejde, když smetanu s cukrem a vhodné přísady zvaříme, nežli upotřebíme na "mražené". Jsme-li uhřáti, na vyletech, po tělocviku a za velikého parna i doma musíme býti při požívání "mraženého" nanejvýš opatrní a nikoliv celý talířek a více přímo shltnouti. Mohlo by se na nás vymstítí důkladně. Náležitý dohled na to, jaké jest mléko a jakého druhu smetana, již na "mražené" se používá, měl by být všude a zejména, kde zmrzlina dětem se prodává. Mléko musí být od zdravých krav, dobře krmených a čistých naprosto. Musí být čisté a doprava jeho rovněž tak. Hned po nadojení má se ochladiti v místnostech rovněž čistých a chováti v též takových nádobách.

Bylo třeba mnoho práce, námahy a obětí, aby ti naši borci a sestry N. J. S., již spolu s bratry Slováky vypravili se k pátému sletu sokolskému do Prahy, vedle těch mnohých hostů našich, ukázati mohli, co dovedou. Cvičili doma pilně, evičili pak na loďi a po pěkném průkazu práce své v Paříži, kdež obstáli, vrhli se znovu do práce, když přijeli do Prahy, protože seznali různé odehly a vědomi si i různých mezer, napjali síly své, jen aby dokázali, seč kázeň jest a vytrvalost sokolská. Pravda, byli v nevýhodě, a po veliké a daleké cestě znavení, ale to nikterak nevadilo, aby prokázali se hodnými syny a deerami otců svých, aby podali ukázkou, že i u nás zde za mořem pracujeme a snažíme se u věci sokolské, výehovné, která i zde rozhodně nad jiné spolky a jednoty vyniká a to jedině z toho ohledu, že děje se nezištně a jen na prospěch toho lidu našeho vůbec.

Právě obdrželi jsme co toto píšeme opět telegrafickou zvěst' lanem podmořským, že naši borci N. J. S. a sestry milé z New Yorku v Praze drželi se statečně, že nejen obstáli, ale opravdu i uplatnili se, jakž bylo přáním všech nás doma. Veliký list "Le Matin" z Paříže psal o našich sokolkách, psal o práci Sokolstva českého v Americe s nadšením, jiné listy poukazovaly na volný rozmach našich řad N. J. S., jakž projeven byl z důstatek odevzdanou adresou prezidentu republiky francouzské, co zatím opět jiné přinášely vyobrazení těch našich hochů obětavých a vytrvalých, těch děvušek všude vyznamenávaných. A Praha! ta zlatá, slovanská Praha, připravila našim i bratřím Župy Fugner-Tyrš uvítání v pravdě královské. Předáci sokolští ukázali, seč váží si práce té naší větve zaoceánské, lid jásal a vycházel s radostí i obdivem vstříe těm Američanům, již pod hvězdnatým praporem vyrazivše měli se k zápolu s celou chutí, nadšením a poctivým přesvědčením, že přišli ze slabých sil přispěti k průkazu práce sokolské a k lesku čistého štítu sokolského. Drželi se ti naši jak v závodu všeobecném o přebor Č. O. S., tak v závodu družstev a my jen jim vděčíme, jako

sestrám naším i boreům za ukázky jejich společných, jež dopadly dobře a líbily se nejen nadšenému a do tisíců shromážděnému lidu ve stadiu sokolském na Letné, ale mnohým i odborníkům cizím, nejen tedy sokolským. Jak vidět, provázelo tedy naše dobro, tak jako velká byla manifestace věci sokolské, veliké její Olympiády. Dnes ku všem těm zdarům sletů minulých přibyl nový dalekosáhlejší a významnější i pro mezinárodní závod a ta matička, ta kolébka Sokolstva, spolu se všemi, kdož ku velikému tomu zdaru přispěli, mohou se jen těšiti. Bylo dílo dokonalé, dalekosáhlé, z něhož ovšem i my se radujeme, těšíce se tou nadějí, že ty dojmy našimi ve vlasti staré nasbírané prospějí pokroku věci naší tady za oceánem, jakož i posilní všechny ty, kdož na příklad v Župě Západní dnes hotoví se také k průkazu práce, závodům státním, aneb ony, kdož půjdou v zápol v Župě Východní. Radujeme se, a kdož mohl by nám zazlívati i do nové voláme práce, prohloubené, silnější a účinnější, těšíce se na návrat těch našich a jejich vyprávění.

NEZAPOMÍNEJME NA HLAVNÍ ÚČEL.

Hlavní účel, pro který jednoty sokolské byly založeny, jest pěstování tělocviku. Slovem tělocvik míníme tělesnou výchovu v pravém toho slova smyslu — tělocvik prostý všeho umělkování, prostý všech titěrností, prostý všech výstředností — jakými až posud jsme snažili se před veřejností zastkvniti. Tělesná výchova má jíti ruku v ruce s výchovou duševní — a pokud veřejné školy budou tělo zanedbávati, jest povinností jednot tělocvičných o výchovu tělesnou pečovati — aby společnost lidská uchráněna byla před tělesným úpadkem.

Řekli jsme na tomto místě nejednou a opakujeme opět, že v našich jednotách sokolských tělocvik není na tom stupni, na jakém by dnes již býti měl. Národnosti, které tělesnou výchovu počaly po nás pěstovati, ano které od nás před lety tělocvičné abecedě se učily, dnes jsou mnohem pokročilejší nás. U nás doposud převládá touha po laciné okázalosti, a veškerá snaha naše nese se pouze k tomu cíli, vypestovati družstva "nářad'ových umělců". Pojmy o pravém účelu jednot tělocvičných jsou u nás tak zvráceny, že sbor, jehož borei odnesou ze závodního palmy vítězné, prohlášen jest za nejpokročilejší jednotu — a kdyby třeba měl pouze několik těch vycvičených jednotlivců a kdyby tělocvična jiného sboru byla plna evičičí mládeže, kdyby sokolové jeho na závodě vynikali vývinem tělesným, počtem, chováním. — Veřejnost dá se oslniti pouhým leskem vítězství, veřejný tisk velebí ty, kteří dobyli vítězství cirkusovými výkony a pro opravdovou, tichou práci není smyslu, není ocenění.

Pamatujeme dobu, kdy časopis chicagský, přinášeje zprávu o vítězství chicagských sokolů nad boreem new-yorským (zápas byl o \$100), dal nadšení svému nad vítězstvím chicagských průchod tímto dvoupalcovým nadpisem: "Chicago all right! Drrr!

Bum! Bum!" — Od té doby uplynulo více než třicet roků, ale my od toho "Drrr! Bum!" jsme se posud příliš nevzdálili.

Jest mnoho odborů práce v našem životě národním i společenském, kde rádi se sokolskými pracovníky se shledáváme. Kde jedná se o povznesení lidu, vymanění z otrockých poměrů, kde jedná se o pokrok — očistu — at' v ohledu národním, náboženském neb společenském — všude mají státi sokolové v prvních řadách. Ale práce jejich jest jen polovičatou, když při tom zanedbávají svůj hlavní účel. Stěžujeme si na moderní matky, že samou péčí a starostí o různé společenské reformy, o výchovu cizích dětí — zanedbávají své vlastní děti, své vlastní domácnosti. Nedopouštějme se téže chyby a při veškeré té práci, jakou konáme neb konati chceme, nezapomínejme zdokonalovati se v tom hlavním cíli, který sokolské jednoty v život uvedl.

Hled'me, at' tělocvičny naše jsou plny dorůstající mládeže — hled'me, at' mládež ta vychována jest tělesně tak, jak toho pokročilá doba vyžaduje, hled'me působiti na její vývin mravní, pečujme o to, abychom při záslužné a důstojné práci na poli pokroku duševního odchovávali české větvi v zemi této též mládež vyvinutou, mládež zdravou, mládež tělesně krásnou. Jen pak slova o naší záslužné práci nebudou pouhým planým slavnostním deklamováním. č.

O CVIČENÍ NA NÁŘADÍ.

V rozmluvě, kterou jsme měli před časem s jedním evičitelem (takto dobrým pracovníkem a vzorným sokolem) pravil k nám na naši stížnost, že u evičitelů jeví se citelný nedostatek znalosti o soustavě těla, znalosti anatomie a fyziologie: "A k čemu takových znalost jest třeba? Cvičení máme předepsaná — a kdo jim rozumí, málo na tom záleží, ví-li evičitel, která skupina svalstva uváděna jest při tom neb onom evičení v činnost."

Na první pohled zdálo by se, že má onen bratr pravdu. Předepíše-li mu někdo evičení, může on je dobře s družstvem svým provádět, aniž by měl nejmenšího zdání o tom, které svaly při tom evičí. Nastává však otázka, jsou ona evičení upravena tak, aby u začátečníků dříve sesílila a vyvinula svaty, které při provádění různých eviků zaměstnáváme — čili, které nám při provádění eviků mají býti nápomocny? My toho posud nikde nepozorovali a všude, kamkoliv se obrátíme, nejen v našich tělocvičnách českých, ale i cizích, vidíme hříšné zanedbávání elementárních eviků, které mají býti evičencům přípravou k evikům obtížnějším. Jaký toho bývá následek? Že značný počet z účastníků evičení záhy zanechá, poněvač evičení, které prováděti musili, bývají nad jejich síly, oni opouštějí tělocvičnu ne osvěžením, nýbrž vysílením, a co nejhoršího, opouštějí nás v tom pevném přesvědčení, že to, co my o blahodárných účincích mluvíme a píšeme — jest pouhou fantasií naší a že ve skutečnosti není člověku tělocvik tím, čím mu má býti.

Vezměme za příklad obvyklé cvičení jako vzepření závěsem v podkolení. S cvičením tím shledáváme se pravidelně u družstev začátečnických — t. j. u takových, kde cvičenci nejsou s to nohy k hrazdě ani pozvednouti a musí spoléhati na pomoc cvičitele. Ví-li ale cvičitel, které skupiny svalstva při cvičení tom uvedeny jsou v činnost, které svaly působí na zvedání dolejších končetin, dá začátečnickům dříve řadu cvičení, svaly ty silících a pak ještě nežli přikročí k shora jmenovanému cvičení na vysoké hrazdě, snaží se na cvičiti je dříve na hrazdě nízké, tak aby cvičenci cvičení dobře ovládali, nežli je počnou prováděti na hrazdě doskočné. Kdybychom takto počínali si při veškerém cvičení t. j. cvičence na cvičení zvolna, soustavně připravovali, mělo by cvičení naše zcela jiný vzhled, pozorovatel i neoborník viděti by musil, jak systematicky, pozvolna k vytknutému cíli se béřem a slova "tělesná výchova" neměla by u nás tak prázdný zvuk. Každému zajisté jest známo, že jsou mezi námi dosti pokročilí cvičenci, jimž často jednoduchý, elementární cvik působí obtíže — ba stane se, že ho ani vkusně neprovedou, to jest důkazem, že cvičenec takový to, co dovede, v pravém slova smyslu si "nadřel" — ale soustavným cvičením k své vycvičenosti že nedospěl.

Kdyby učitel naše dítě, které posíláme ponejprv do školy, počal mořiti těžkými úkoly, beze vši předběžné přípravy, řekli bychom jednoduše, že není spůsobilým k tomu, aby děti vyučoval — ale my si často ve výchově tělesné počínáme právě tak — a pochybená výchova tělesná může míti na budoucnost děcka zhoubnější následky, nežli často pochybená výchova duševní: Zanedbanost duševní lze napravit v pozdějších letech — ale porucha tělesná se v pozdějším věku těžce napravuje. č.

BESEDA.

Český tanec "Besedu" nazvati mohli bychom smělo perlou mezi tanci všech ostatních národů. Viděli jsme četné tance prováděné při různých příležitostech — ale žádný nevyrovná se naší Besedě. Nezáležíme k těm, kteří prohlašují za nejlepší vše jen proto, že je to české — ale Beseda naše obsahuje tolik krás, že žádná jiná národnost nečím podobným pochlubiti se nemůže.

Ale — má-li krása tohoto našeho národního tance býti přivedena k plné platnosti, musí býti správně tančena. A to se u nás neděje. Pouhé ledabylé sem a tam chození, kde nedbá se správného kroku, uhlazeného pohybu, není dbáno přesného rozdělení hudby, činí z Besedy pouhou strakatinu beze všeho ladu a skladu. Vybídli jsme již jednou sbory sokolek, aby ve středu svém Besedu správně na cvičovaly a tak tanec ten zachovaly v zemi této před úplným zánikem. Ti staří, kteří Besedu si přinesli ze staré vlasti, pomalu vymírají, neb se veřejnosti víc a více vzdalují — a za nějaký čas nebude zde nikoho, kdo by se o udržení tance českého mezi námi staral.

A ještě jinou příčinu vidíme, proč sokolky měly by Besedu pilně cvičiti. Velmi často vyzývány jsou různé národnosti, aby při tělocvičných sjezdech podaly ukázkou svých národních tanců a tu s politováním jsme viděli, že Beseda při příležitostech takových buď to scházela, aneb musila býti nacvičena na kvap. A co cvičí se s chvatem, nemůže nikdy provedeno býti do všech detailů správně — nemůže býti provedeno krásně.

Nemohly by naše ženské odbory Besedy se ujmouti — a věnovati jí vždy jen čtvrt hodiny po každém cvičení? Sokolky jsou zvyklé všelikým cvikům kroků, dovedou tělo své lépe ovládati a byly by nejspůsobilejšími k tomu, aby při každé příležitosti podaly cizině ukázkou nevyrovnatelné krásy českých tanců. Kde bude učiněn první počátek? č.

NIŽŠÍ TRÍDA — POKUD SE NEDOTKNE KAPSY.

"Všichni lidé jsou sobě rovni!" tak prohlášeno bylo zakladateli republiky této — ale později černému plemenu, do země této násilně zavlečenému, dáno bylo na srozuměnou, že ono prohlášení rovnosti všech lidí nevztahuje se na člověka černé pleti. V státech severních toto třídění plemen nebylo tak znatelné, avšak na jihu ještě dnes na černocho pohlíženo jest jako na tvora nižšího — a proto také železniční vlaky musily míti zvláštní vozy pro černochoy, pouliční káry měly zvláštní oddělení pro pasažéry černé pleti, černocho nesměl odvážiti se do veřejné místnosti, kde bavila se společnost bílých — a tak vyvíjely se na jihu věci, až stav ten stal se černému obyvatelstvu nesnesitelným a ono odhodlalo se konečně k odvetě. Černoši patrně znají slabou stránku bílého plemene a odvetou svojí dotkli se právě této stránky.

"Máme-li býti odlučování společensky — odloučíme se od bílého plemene i hospodářsky," tak prohlásili a slova svoje hned počali uváděti v skutek. Ve velkých městech zakládány byly "obchodní domy pro černý lid" — kde jsou jen výhradně černí prodavači; hned na to vyskytly se četné "černošské lékárny", kam "černí lékaři" pacienty své posílají pro léky, a město Atlanta v Georgii jest již dnes plno obchodních domů, nesoucích nápis: "For negroes only".

Že toto černošské hnutí nemohlo zůstat bez zhoubného vlivu na obchodní domy bělochů, jest zcela přirozeno — a nyní, když vyvyšování se bílého plemene nad plemeno černé dotklo se kapes bělochů, tu ozývá se se všech stran volání, že "nesrovnává se s duchem ústavy, když jedno plemeno vyvyšuje se nad plemeno druhé, a že všichni lidé jsou sobě rovni!"

Jak charakteristický to úkaz! Jižní běloši dovedli šlapat po článku ústavy, zaručujícím všem lidem rovnost — a teprv tenkrát přišli k poznání, že snižování a odstrkování černého člověka nesrovnává se se zněním ústavy naší, když ti nenávidění a opovrhovaní černoši dotkli se jejich kapes! č.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Všecky dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadatelé:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

UBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné meziměsíčně poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu příjímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele sdělí.

JAN ČERNÝ, 487 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla x číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sboru výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

O PRVÉ POMOCI RANĚNÝM.

Zážeh a úpal. — Přemožení vedrem.

V nastávajících parnech, na pochodu a na výletech, jakož i při práci v továrnách, dílnách a jiných závodech vůbec, jest vždy dobře, když zapamatujeme si jakž třeba si počínati v případě zážehu, úpalu, přemožení vedrem a podobné nehodě, jež zhusta se stává zejména ve větších městech, kde v letě úžehy jsou na denním pořádku.

Příčina záleží v případech těchto vždy na horku ve vzduchu nehybném a vlhkostí přesyčeném, aneb na vedru, když byli jsme vydáni přímo na pospas paprskům slunečním, a konečně když, octli jsme se v dusnu v místnostech uzavřených a nevětraných. Jest-li tělo naše jest sešláblé, upracované, aneb trpí pod vlivem nestřídmého požívání nápojů opojných, zážeh aneb i úžeh snáze se dostavuje.

Příznaky vlastní pak liší se dle toho, jedná-li se o pouhé přemožení vedrem (heat exhaustion), aneb o skutečný úžeh čili jakž lid říká, jest-li "píchlo nás slunce" (sun-stroke). V případě přemožení horkem dostavuje se náhlá slabost a umdlenost, kůže jest

chladná, obličej zbledne, hlas sešlábně, kdežto tepna bije rychle však chabě, rychlý dech stále se stupňuje, co zatím vid se kalí, předměty před zrakově našima se mihotají a v uších nám zní. Přemožený vedrem buď z částě, aneb docela pozbývá vědomí. V některých případech závrat' dostaví se náhle a nemocný upadá ihned v úplné bezvědomí. Někdy následuje i křečovitě škubání údů, aneb trhavé záchvěvy celého těla se jeví.

Jde-li o případ úžehu, tu co první příznak dostavuje se trapná žízeň, velká umdlenost, závrat' a stísnění v hrudi však vše to náhle. Kůže v takovém případě jest horká, protože pak pocení tu není a kůže se nemůže ochlazovati, horkost stoupá, obličej rudne, jazyk vysychá, tep se zrychluje a oslabuje, dýchání stává se obtížným, co zatím klapky oční rudnou. Teplota vzatá teploměrem pod paží dostupuje až 105 stupňů a 110 F. Nemocný nedoslýchá, jazyk stává se mu těžkým. Stupňují-li se tyto příznaky, když totiž příčina úžehu trvá dále, klesne postižený a ztratí sebevědomí zcela. Obličej mu silně rudne, oči jsou ztrnulé, lesklé, dýchání jest rychlé a povrchní, někdy chraptivé, tep rychlý skoro nezatelný, kůže suchá a horká.

Jest nanejvýš důležité, abychom mohli podati pomoc co nejlepší, když rozeznáme, jedná-li se o případ úžehu aneb přemožení horkem. Úžeh opět lékař se dostavivší musí rozeznávati od krváčení na mozek, aneb od mdloby opilců, za tím účelem pak teploměr jest tu nevyhnutelný.

Dostane-li se postiženému účelné pomoci, může jej zachrániti v případech přemožení horkem, kdežto v případech úžehu, již předpověď jest mnohem nepříznivější, neboť tu následuje smrt v hodině aneb v několika hodinách, zejména, když teplota stále stoupá, aneb srdce vypovídá službu, křeče se dostavují obličej aneb údů a těm následuje ztrnutí celého těla, obličej zmodrá, hlavně ale rty, zorničky se rozšíří, tep stává se slabším a slabším, dostaví se hrčení při dýchání; pak vystoupí krvavá pěna před ústa a následuje smrt obrnou srdeční a plícní.

V případě přemožení horkem doneseme postiženého na místo stinné a položíme jej tak, aby hlava byla níže těla i povoláme rychle lékaře, jenž, uzná-li toho potřebu, podá mu nějakého posilujícího nápoje a zavede ovšem naprostý klid. Jinak jest v případě úžehu, tu prvá pomoc spočívá v tom, aby tělo bylo ochlazené, a aby nemocnému dostalo se dostatečného nápoje a v hojně míře. Doneseme jej do suchého a stinného místa a položíme s vyvýšenými zády a hlavou. Šat a vše, co tělo svírá těsněji, uvolníme ihned, jako límec, vázanku a p. Věříme v pomoc prvou vydatnou, nikoliv však nějakou zbytečnou lamentací, aneb v celé davy nerozmyslu a následkem toho špatnou pomoc. Kolem postiženého musí býti dosti vzduchu a ten ještě rozproudíme vějířem aneb jiným předmětem, jen aby vzduch byl čerstvějším. Studené obklady na hlavu a prsa a polýká-li, podáváme mu hojnost vody, aby se napil. Jest-li tělo jest příliš horké, potíráme je kousky ledu. Jest-li přestal dýchat, zavedeme ihned umělé dýchání, pak třeme

nohy i ruce a při procitnutí podáváme dráždidlo, víno, kořalku a p.

Jest-li panuje velké vedro a musíme být na slunci, chraňmež vždy krk před působením horka šátkem a p. (při koupání, o závodech našich a jinde) chráníme tak prodlouženou míchu, jakž naučili jsme se znáti ve statích předešlých. V závodech, kde pije se ledová voda často ku přemožení horkem přichází. Také přílišné požívání zmrzliny za velikých paren může se na nás vymstít, nemluvě ani o nemírném pití lihových a studených nápojů, jakéhokoliv druhu. Vzpomenete-li si pak při čtení těchto řádků na všeliké ty "pic-nicy", výlety s tancem a jiným hýřením, pitím až do němoty atd. na jedné straně a hroznou dřinu na úpalu slunečním mnohého chud'asa, dělníka, nebudete se ani tak mnoho divit, že těch a podobných případů se za každé léto tolik udá hlavně ve městech, kde v ulicích bývá mnohdy jako ve výhni.

Zranění bleskem. — Poranění proudem elektrickým.

Zranění bleskem může býti dvojí, buď zasáhne blesk někoho přímo, aneb udeří v bezprostřední blízkosti. V prvém případě nastane popálení zasažených částí těla lidského, blesk sveze se po těle, šatstvo se roztrhne, strhne, aneb i opodál nešťastníka odhozeno bývá. Popáleniny jeví se v podobě klikatých, hnědočervených pruhů. Zasažený obyčejně zhyne na místě. Udeří-li blesk nedaleko člověka, mohou nastati příznaky otrávení mozku účinkem elektřiny na ústřední nervstvo, jakož i příznaky obrny jednotlivých končetin a smyslových orgánů, jakož i místy spáleniny a podlitiny krevní různých rozměrů a hloubky. Spáleniny bleskem způsobené vyžadují též pomoci, jako jiné popáleniny; obrny, jež se dostávají z pravidla jsou mnohdy dosti tvrdošijné, ba i nevyléčitelné, vyžadují ovšem ihned pomoc lékařskou.

V případech, kde dostali jsme ránu z elektrického vedení, přístroje nějakého, jenž vyvozuje elektřinu, aneb používá též za sílu hnací, může po úderu ihned nastati smrt, jindy opět pouhé bezvědomí. Prvá pomoc však zůstává si stejná, mezi tím co poslali jsme pro lékaře. Postiženého, jehož smrt může být jen zdánlivá, dopravíme ihned na čerstvý vzduch. Položíme jej na záda na rovnou půdu; stočíme kabát, nikoliv složíme a dáme pod ramena a krk, tak aby hlava musela se skloniti na zad a sice do té míry, aby průdušnice a hrtan byly v rovné čáře. Mezi tím košili rozepneme u krku a uvolníme spodky i vestu, nařídívše soudruhu, aby třel nohy nešťastníka co nejvíce. Vyhrneme kalhoty co nejvýš, též tak rukávy, aby tření bylo po holých údech a přímo na kůži. Spodní košily roztrhněme, aneb odhrňme tak, aby ona část těla, kde žaludek se nalezá, byla rozhalená, prsa rovněž tak.

Pak snažíme se otevřít ubožákovi ústa. Jest-li nelze jen tak, tož uchopíme nemocného za čelisti, aby oba palce rukou našich vsunouti jsme mohli dolů ku bradě a mohli za pomoci dlaně a kloubů a prstů druhých spíše čelisti hnouti do předu a ústa otevřít, dolů tlačíce. Hned pak vložíme do úst kousek dřeva a p., mezi zuby tak, aby ústa otevřená zůstala, aniž bylo by tu nebezpečí, že nemocný kousne se do jazy-

ku, který když vytáhneme ven z úst a v šátku podržíme, tím lépe bude. V práci této ovšem musíme mít pomocníka, co zatím sami staráme se a o to pečujeme, aby nemocný vředechl, čili zavedeme umělé dýchání. Jazyk v šátku držíme mezi dvěma prsty levé ruky, palcem a ukazováčkem, kdežto pravou rukou otíráme pěnu, aneb odstraňujeme z hrdla hlen, který by se tam byl usadil. Tak koná náš pomocník ovšem, je-li tu nějakého, jinak musíme si práci tu sami rozdělit a konat, seč lze postupně a jistě. Nesmíme v případech takých, nikdy "ztratit hlavu" a pomocníků, již by nám spíše překáželi, aniž by prospěli, spíše odstraňme, aneb raději je pro něco pošleme. Zejména pro čpavek v láhvičce na hrdélku houbou opatřenou. Vždy tak jednou za minutu dáme nemocnému přičichnouti a sice v té chvíli, kdy nemocný vdechl a paže jeho jsme byli uvedli nad hlavu. Mezi tím co jsme si nemocného takto připravili buď sami, aneb někoho jiného necháme přitlačiti na konci koše hrudního dlaněmi obou rukou na plocho proti žebrům, tak aby se vytlačilo vzduchu z plic co nejvíce. Když jsme šat uvolnili, ústa rozevřeli, hlen z krku odstranili a jazyk vytáhli, provedeme ihned tak zvané umělé dýchání, o němž již několikráte na místech těchto byla řeč a které naučíme se v jednom z příštích čísel v odstavci ještě důležitějším tohoto číli o první pomoci při utonutí a při zdánlivém smrti utonutím.

Jest-li poranění stalo se z elektrického vedení, uzavřeme ihned proud, aniž bychom se dotkli holou rukou drátu, aneb nemocného vůbec. Gumové rukavice, kus hedvábí, papíru, dřeva atd. k tomu cíli hodí se nejlépe, aneb když třeba, obujeme gumáky, stoupneme na suché prkénko a p., jen aby proud jsme přerušili a živý drát odstranili.

PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

Již dozněl třesk polnic, již dozněly povely sokolské a ve velikém stadiu na Letné, jež znovu se stala svědkem mohutné manifestace Sokolstva veškerého, opět klid, ničím nerušený klid. Zmizely ty čarovné obrazy nevidané krásy, jež v tisících a tisících lidu českého a slovanského vyvolávaly nadšení, zmizely z prostoru, kde průkaz podán byl o zdatnosti českého člověka a jeho nezištné práci výchovné, práci sokolské, však nezmizely docela, ba právě naopak, jakoby se byly vtiskly v tu mysl jarou každého sokola a sokolky, jakoby v srdcích toho lidu veškerého nový vyvolaly ruch a nové síly zmocnily se mysli vzrušených, nové síly uvědomění jak mohlo by být, jak mělo by být, aby všechny ty šiky české zkázněné po vzoru Sokolstva svého postupovaly jednotně. Co vše pak vykonati by se dalo a co tříštěním těch sil mnohých na radost společného nepřitele se vyplývá!

Pátý slet všesokolský zdařil se tedy úplně a lesku přidali mu ovšem i cizí hosté, již sjeli se k zápolu mezinárodnímu, aby změřili síly své s Č. O. S. Musely být věru jen nádherné zjevy, kdy bratr Slovan s bratrem druhým se tužili, kdy i sokolice jejich dodaly oslňujícího lesku velikým slavnostem a Olympiádě sokolské, kdy dorost a mládež, ano i jízda sokolská na vzájem se předčítí snažili, aby dokázali světu, seč jest věc Tyršova a Fügnera. Byly dny

zasvěcené památce našich bohatýrů, dny slavnostní, a tu ani naši nescházeli. Také naši junáci a sestry jejich, jakož i bratři z druhého tábora od Župy Fuegner-Tyrš stali se účastníky radostného plesu a všichni zasáhli i účinně do vlastní práce na evičišti. Byli jsme o ně plni obav, a hle, oni nikterak nebyli mezi posledními, co zatím bratřím Slovákům rovněž veliká pozornost se věnovala. A ký také div, ta doma zubožovaná, hanobená a ničená Slovač tu borce své staví přímo vedle Mad'ara, vedle bratří svých slovan-ských a vedle učitelů vsých bratří Čechů z Ameriky, té zemi volné, volných institucí, nové jejich vlasti, odkudž dojísta co nevidět kroky se učiní, aby i Slovač měla své Sokolstvo, tuhé a nepodajné. Dnes již nesou se zvěsti o krásných výsledcích práce sokolské po všech širých kra-ších českých, vyvolávající všude jen radost oprávněnou a hrdost nad tou chasou sokolů přísnou kázní ovládanou, obě- tovnou a utuženou, dnes nesou se ty zvěsti potěšitelné dále do světa slovanského, po horách a stepích, nesou se tam za Dunaj, na Urál, ve hluboké strže Karpát, do krajin kdes v Němečích, jindy Slovanům náležejících, do Polsky a odtud hned do přátelské Francie, ano všech zemí odkudž byla cizá poselstva a borci v zápolu mezinárodním, anebo přijeli znalci, gymnasté i turnéři vedle těch mnohých a mnohých ho- stů vynikajících, jednot atletických, aneb sdružení vo- jenských. A co takto ty zvěsti prošly již celou Evropou vzdělanou, malý ten náruček český obdivující, co zaletly i tam do Alžíru, vypravující do podrobnosti o přeskvlých okamžicích krásách a hlubokých dojmech všech účastníků, jakoby pojednou narazily na mohutné a pevné strže Gi- braltaru a odtud znovu se rozrazivše novou zdvihly bouři, jejíž otřes nesl se Anglií a druhý přes spousty těch vod velikého oceánu zalehl až k nám sem do Spojených Států.....

A my radujeme se s radujícími, radujeme se, že veliká myšlenka volných lidí statečných a silných nové doznala posily a mohutné vyznání před tváří ciziny to Sokolstvo naše v pravém světle ukázala. Zdaliž neplní se i hrud' naše hrdostí, že můžeme náležeti k těm, kdož zvítězili, zdaliž mysl naše volná nezaletá s vděčností k těm našim, jimž bylo přá- no účastníti se těchto velikých svátků Sokolstva veškeré- ho, že činili se v posvátném zanícení a ukázali lidu českému, že i my zde za tou vodou jejich jsme a býti chceme . . . . .

Kdož může zazlívati nám, pakli u té příležitosti, kdy triumfovala česká síla a vypěstěná, mužná zdatnost i jarost žen na evičišti sokolském, chceme přinést na místech těchto vše co nejpodrobněji a zároveň vynasnažíme se, abychom vystihli ty možné výsledky i pro řady naše, ty výsledky, jež pod čerstvými dojmy našich boreů N. J. S. a sester new- yorských, získati a do budoucna se uchovati dají. Proto také vylíčíme cestu jejich, práci a námahu, jakž sděluje se z brků našich sokolích.

Na evičišti. . . .

„První vstup na evičiště,“ praví br. Zyka . . .

Radostný pohled na naši pohádku, vykouzlenou na pláni letenské s pozadím královských Hradčan a zelení sadů le- tenských. Všude plno zdobů přírodní zeleně, koberečů sa- metových zdob a v aleji plno omamných květů jasmínu a a- kátů a nad tím vším nádherný koncert ptačí . . .

A v kouzlu toho půvabu a ticha vypíná se hrdě naše pohádka: evičiště.

Již nejen srdce sokolské dovede býti spito pohledem na krásné to dílo rozsáhlých rozměrů, prosté, ale vkusné uspořádané, ve spojení s nejkrásnějším souladem, v jásavé, lehké barvě a živém půvabu . . .

V tom čarovném půvabu vysvítá arena sletová tajemnou močí, stává se pohádkou v pravdě českém, přece ale moder-

ním rouše, ladných forem a jásavých barev, již schází jen povel, aby obživla prací, a rozechvěla pod jadrným a ráz- ným rozkazem 8000 srdcí, měnících se v rušných obrazech, v stálém víru, živých dojmech a zjevch krásy a síly, nad nimiž dech utajen a zrak oslněn.

Malebnost celého evičiště s pěknými ozdobami, vypína- jícím se hudebním pavillonem a širokými vlysy kol celé tribuny a galerie rozložitě, to imponuje každému, právě tak jako elegantní, vkusné a hrdě se týčící kiosky se vši účelností a pohodlím zařízení, vzbuzující obdiv hlavně za večera v snivém tichu a klidu celé pláně letenské při zá- padu slunce . . . s pozadím královských Hradčan . . .

Jest to čarovný pohled vzrušující, plný vzpruhy a síly, jako kouzlem vytvořený, uchvacující . . . Krásný obraz kouzla přírody nalézá tu ohlasu ve vábném obraze slavnosti síly, srdce a krásy . . .

První z podniků předsetových byl šachový turnaj, vzbuzující pozornost nejšířších kruhů. Podáváme tu obšírnější vylíčení postupu šachového turnaje, jak též již ve veřejných listech byl vylíčen a zajímavým způsobem popsán boj, který byl podkladem šachového turnaje. Dobře řeklo se, že podnik tento jest více než partie šachová, alébrž oživení historie české, poprvé, co prakticky provedou se bojové pohyby hu- sitských vojsk se všemi jejich praktikami — a tu zajímavo, jak osvědčil se výklad zastávaný Hanušem Kuffnerem proti celé řadě oficiálních vědců. Dosud se na husitské váleč- níctví dívalo se stanoviska, abychom řekli, papirového. Nej- větší historikové svědomitě sbírali prameny, ale ani jediný ke svým učeným závěrům nepokusil se názorně ukázati mož- nost těchto závěrů. A tak byla možna pojednání, na něž, srovnáme-li je se skutečností, nelze nám než dívati se se shovívavým úsměvem. A z tohoto důvodu byla „bitva u Haber“ tím významnější, že ukázala jednoduhost a prak- tičnost husitských pohybů, jak je vykládá Kuffner, a tím i nesmírnou vyspělost husitských vojsk. A učiní bohdá ko- nec neudržitelným a zatemňujícím a proto zbytečným vý- kladům jiným. Ale ona byla i oživením velikého kusu hi- storie české, prvním oživením toho druhu a snad zjedná se jí zájem pro to, oě potichu dlouhá už léta pracuje navrh- vatel turnaje — aby tato veliká epocha dějin českých i nejšířším vrstvám lidovým co nejpřístupnější se stala. Ša- chový turnaj pořádan byl v neděli dne 9. června a pokračo- vání ve dny 16., 23. června a 1. července.

Klání šachové.

Evičiště představuje prostor mezi Kutnou Horou (se- verní strana areny) a Německým Brodem (jižní strana are- ny); šachovnice bojiště u Habrů.

Předehra.

Je po vánočních bojích u Kutné Hory. Žižka couvl do Kolína. Vojsko krále Zikmunda opeřené v čele jízdon, na bokách pěšci, přiléhá k městu. Útoků už nikdo nečeká; král cítí se v bezpečí a klade vojsko do vsí obloukem kolem Hory (znázorňuje se lidem strany Zikmundovy).

Náhle zpráva překvapující: Žižka u velké síle na blíz- ku! Z dálky slyšet zpěv, Táboritů píseň válečná: „Kdož jste boží bojovníci — —“ blíží se kvapem a z brány Kutno- horské vyráží na arenu již i první hončí jezdeci, za nimi kva- pem vozy, snažící se zakrýti výjezd ze soutěšky branské vojska ostatního. Žižka strojí se prorazití střed královský. Odpor nemožný, síly jsou roztržité, král káže couvati. Vojsko jeho chvatně ustupuje k Habrům, kde se skupuje v šik bitevní. Žižka stíhá v patách a šikuje se proti králi.

Poznámka: Ježto historický král Zikmund z boji-

ště u Habrů uprel, zaměněn ve hře na straně černých král královnou, t. j. královna-král přehá z bojiště a král-vojevůdce (Pipo Span) matem brán v plen. Na Žižkově straně: Žižka hraje roli královny a na místo krále postavena archa s kněžími.

Hra šachová.

Tahy včetně do sedmnáctého jsou úvodem bitvy. S obou stran snaha zjiště se seskupit. Zahajují lučistníci levého křídla Žižkova zabráním výhodného bodu na výboj i odboj, kdežto oddíl Sekelů dere se v před středem. Tomu brání rota husitské pěchoty, načež druhý oddíl Sekelů posiluje ohrožené. Další rota husitská, vyrazivší ku předu, podléhá Sekelům, jež však sám Žižka s částí lidu shání s pole sotva dobytého.

kovi do rány ženou, jenž ihned naň uhoří. Po ústupu králově utkává se pěší lid středu a Sekelové dávají se na útěk. Tím odhaleno stanoviště Pipona z Ozory, jehož chrániti kvapí uherský magnát s jezdecktvem. Do seče zasahují i husičti lučistníci a značně sesílení odbíjejí uherskou jízdu a tisieník tábořský zatlačuje samého Zigmunda, načež uhoří Kuneš z Bělovic na jízdu uherského magnáta, již rozprašuje. Konrád Kantner Olešnický váhá, a pěchota uherská kvapně útočí na Kuneše. Neohrožený vůdce Táborů kvapem kořistí z chyb nepřátel, proniká až k vojevůdci královu, utkává se s ním a vydává jej v šanc proudům Žižkovým, jimiž celé křídlo královo uvedeno ve zmatek. Couvající Pipo ohrožen s úspěchem i pražskými střelci, a když pokouší se útokem o četu kosařů husitských, osamělou, sám stává se předmětem rázného útoku Bzdinkova.

V. SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE.

Šachový turnaj. — Nástup. — Porážka krále Zigmunda u Habrů.

Žižka, vrátiv se, pořádá šiky na útok. Sudličníky svými zahání uherskou jízdu a tiskne samého hejtmana Zigmundova, byt' bezúspěšně.

II. část. Rozhodný zápas.

Sedmnáctým tahem vojska Žižkova seskupena na rozhodný boj.

Tisieník Pražanů i Táboritů, Kuneš z Bělovic i Jan Hvězda jsou přichystáni. Zigmundova strana nedovedla se rozvinouti náležitě, tak že konečně překáží druh druhu.

Chťe se uvolnit, káže Zigmund Uhrům vyraziti, ti narážejí však už na postupující Husity. Pěší rota českého středu postupující, je sice zahánána sedmihradskými lučistníky, za to však postoupivší prve Uhři potření jsou sudličníky, kteří Zigmunda z krytého stanoviště vymanevrují a Bzdin-

V zoufalé seči potírá Pipo rotu kosařů, přispění od Zigmunda se však již nedočká; jiná rota českých kosařů zaměstnala mocnou družinu královu vrhnuvši se na ni obětavě. Rota podléhá v nerovném boji, leč volným prostorem střelci Pražanů napadají Pipona Spana, jenž zaskočen a sehnán v samý střed Žižkova bojovníctva, uvítán jest posádkou bojového vozu a zatištěn až k levému okřídli, kde konečně zachycuje jej slepý bratr Žižka (mat!). Od svých odtisknut, se všech stran osut, vzdává se Pipo Span z Ozory v plen a odevzdává vítězi svůj meč.

Bitva je skončena. Porážka Zigmundových úplná. Zigmund, jenž nedovedl s troskami svých pluků přispěti svému vojevůdci, dává se na útěk.

Královův útěk je znamením lidu, jenž přehá ke branám Německého Brodu.

Dohra.

Husité stihají prechající až do bran města, kde celá vozba a mnoho lidu králova upadá v plen. Vítězné vojsko zpívá "Boží bojovníky", načež se šikuje k návratu. Na 400 bojovníků uprostřed svých vozů vrací se do Kutné Hory, při čemž provede stržení vozů k boji proti hlavní tribuně.

Již předběžné zkoušky a celé přípravné práce výboru a při ochotě přátel myšlenky sokolské znamenaly, že podnik tento vzbudí zasloužené účasti a pozornosti nejen kruhů sokolských, ale i přátel Sokolstva a šachistů. Cvičiště samo vhodně a účelně pro šachový turnaj připravené, odšlo se v slavnostní roucho a dalo svědectví blížících se velkých svátků všesokolských, k nimž přípravy skončeny. Byl to pestrý vír a život, jenž rozpoutal se zde na evičišti v poslední době.

Provedení celkové, uspořádání šachového turnaje, překvapilo, ba uchvátilo tisíce přátel myšlenky sokolské, které s účastí sledovalo rozvíjející se zde obrazy a scény na obrovské šachovnici v plné rušnosti dramatické s překvapující ladností a živostí celé vřavy bitevní. Již úvod k bitvě sledován s živým zájmem a vývin další měl celý naplněný amfiteátr na své straně . . . Jednotlivé scény, na př. stržení vozů v šik obranný, dále kdy posádka vzala v plen vše a lid Žižkův slaví své vítězství a řadí se pod své prapory s kalichem a chorálu "Kdož Jste boží bojovníci", odměněny byly bouří potlesku. Byla to nádherná podívaná na toto šachové klání, s celými houfci pěchoty a jezdeckta, obdivovati se rušnému boji útočných proudů a šiků vojáků Žižkových, hbitých lučištníků nebo pěchoty uherské, vrhající se v boj . . . Útoky bojující stran, vedení husitských vojáků bylo provedeno znamenitě, neboť účinné obrazy a scény byly vesměs poutavé a zajímavé, a pro některé diváky celý turnaj novinkou, neboť od posledního šachového turnaje (o "Národopisné výstavě"), nebylo zde podobného podniku tak imponantního, skvělého a malebného, který by strhl k obdivu plnému a zaslouženému.

Pěchlivé řízení převzali naši členové technického odboru "Č. O. S." zkušený br. J. Klenka, býv. nám. náčelníka Č. O. S. a energiický br. A. Očenášek, člen předs. Č. O. S., naši přátelé sokolské myšlenky a dík jim za tuto horlivost ve prospěch díla tak krásného a unášejícího.

Hudbu k šachům, doplňující zápas a vystihující veškeren boj a zejména význačné jeho okamžiky, složil hudební skladatel br. K. Pospíšil, od něhož jest také hudba k prostným cvičením letošního sletu.

Hru provedlo 400 členů jednot sokolských a nacvičili je br. J. Klenka s br. Aug. Očenáškem.

Tichý podvečer ukládal se nad sletovou arénou, v dáli tratily se v rudém zakrvácení zapadajícího slunce Královské Hradčany, vystupující v plném svém majestátu a z alejí šumných rozkvetlých sadů a pestrých záhonů táhla opojná vůně až sem ku evičišti rozkládajícímu se zde v plné své nádheře, když jsme arénu opouštěli.

Vpíjíme se naposled v čarovnou tu podvečerní krásu, zalitou zlatými proudy slunečními, pohnutě díváme se na nádherné to panoráma, které ve 14 dnech již se změnilo, aby nový obraz rušné, mužné síly, energie a disciplíny objevil se zde, strhl a očaroval, a aby znovu přesvědčil lid o velikém a nedocenitelném poslání svaté věci sokolské.

I my můžeme býti spokojeni, naděje v boree naše a sestry milé kladené nesklamaly nikterak a také hosté jejich výpravy naší se súčastivší ukázali se býti hodnými spo-

lečného podniku našeho, jakž byla N. J. S. a s ní hlavně výbor sletový v New Yorku zařídili. Na výboru tom byli, podle obrazu v čísle minulém Josef Veselý, Vinc. W. Woytíšek, Karel Hrbek, Jos. Jedlička, J. Voříškova, Václ. Linhart, Fr. Hodík a Jan Černý. Tolik považovali jsme za svou povinnost sdělit, nežli přikročíme k vlastnímu líčení o zahájení velikých slavností sokolských vůbec.

Nežli bude nám lze podati zprávy listů našich odborných, sokolských, musíme se v čísle tomto omeziti pouze na zprávy soukromé, vyňatky z listů jiných, jakož i sdělení předáka br. J. Fryše. Výprava chicagská, čili ona "pobočná", jakž v Praze ji nazvali, přibyla s borei Župy Fugner-Tyrš již 14. června do Prahy i dostalo se jí vřelého uvítání, kdežto naši dorazili až 18. června na Františkově nádraží, těšíce se uvítání v pravdě královskému. Ačkoliv přijeli ráno o 7. hodině uvítalo je množství lidu ohromné a jasot jeho a nadšení bylo k nepopsání . . .

Cestou na loď "La Bretagne" dařilo se našim dobře, posluha byla vzorná a jízda dosti příjemná, leda snad v prvních dnech bouřlivých. Každý účastník mohl být jen dle současných zpráv spokojen, již proto že sokolové starali se o vše potřebné. A jakž jsme dobře předvídali byl jak zde, tak i potom v Paříži našim mnohý nesokol jen na překážku. Mělo by se zapamatovati pro podruhé. Kapitán loďe a mužstvo jeho francouzské radovalo se velice z přátel svých "českých gymnastů", zejména když zvěděli o pamětním listu, který odevzdán byl napotom presidentovi republiky francouzské v Paříži ve jméno N. J. S. Nebudeme se zabývati podrobnostmi plavby, o tom již každý jistě jinde četl a podotkneme jen, že naši uspořádali pěkný koncert na lodi ve prospěch vdov a sirotek po plavcích francouzských pozůstalých. Výtěžek čistý obnášel 800 franků. Pořad byl následující: Proslov, pan Jos. Jedlička; Prologue, Mr. Feitu; Krásný Sarafán, Sokolky; Moravské písně, sl. Beranová; Je m'en fous, Mr. Bourdon; Houslové solo Dvořákova Humoreska, Mr. Mach; Národní píseň, sl. Lierova; Si tu m'aimais, Mrs. Feitu; Poeme, Mrs. Richmond (Američanka); Prima, monolog, Mr. Charles; Penn, Carissima, sl. Bělohávkova; Puccini "Air de la Boheme", Mr. Anderson (černocho); Le testament de Pierrot, Mr. Bernard; Slečna Vokálova dvě čísla na piano; Kocian tři čísla na housle; Slečna Chocho-lova zazpívala arii z "Královně ze Sáby" a musela přidat "Marseillaisu" a "Kde domov můj".

Vstup do koncertu byl volný sic, za to ale prodávaly se ručně malované pořady a ty vynesly dost jak vidět.

Však nejen zábavě, ale i nácviku zejména prostných a společného věnovala se na lodi již péče úplná, pokud toho totiž kymácející se loď dovolovala. Předák dokázal jedno, totiž že jelo se do Paříže a tam dle původního usnesení a pořadu i cvičilo s gymnasty a bratry sokoly pařížskými, až mnozí "kopali".

Již v Havru uvítali bratři pařížští a dotyčné výbory hochy naše a sestry, kdežto v Paříži samé bylo uvítání našich neméně vřelé. Času bylo dost k prohlídce města, žel zkoušky na cvičení nebylo. Veliká městská tělocvična na boulev. Voltaire, stala se svědkem nejen velikého sbratření sokolského s gymnasty, alebrž podán tu i důkaz práce naší a sokolek zvláště. Vlastní uvítání bylo v místnostech pařížského Sokola Palais Royal. Bratři pařížští v čele s bratry Svobodou a Hoffmanem činili vše pro našich pobavení, ubytování a orientování. Pořad cvičení byl pestrý. "Snažili jsme se vedle gymnastů a bratří pařížských obstatí, však naše sokolky z New Yorku odnesly si palmu dne. Cvičení jejich vzbudilo sensaci a Pařížané se těm našim děvčátkám nemohli dost vynadiviti, zejména odborníci Unie francouz-

ských gymnastů jako předseda Sansbonf, Leroy, Avoiron, Prevost, Lefond, Scherb, Dijou atd., již později odevzdali sokolkám několik pamětních mincí na památku." Naši nejen, že odevzdali pamětní list N. J. S. prezidentu republiky francouzské, kterýžto počin provázal tisk francouzský jen s uznáním, ale navštívili i místnosti "N. Y. Herald", pařížského to vydání a tu, jako sestry byly i pro list ten i "Le Matin" fotografování. V neděli večer pak již vyjelo se přes Nancy na další cestu do království českého, do máti měst tam nad Vltavou, do zlaté, slovanské Prahy, kde již hosté mnozí se nalezali a dojížděli, zejména ze všech zemí slovanských a municipalit různých hlavních měst, jakož i odborníci, učitelové a gymnasté a Sokolstvo veškeré.

Věc naše sokolská sklízela pochvalu v Paříži, jako na důkaz přátelských styků česko-francouzských a listy pařížské v pondělních vydáních svých chválily "ty syny přátel svých českých, jímž bylo určeno odebrati se a novou vlast hledati v Americe, v republice sesterské Spojených Států, ty syny, již dosud jsou Čechy, jako ty milé jejich družky, sokolky Českami. Byla ale na ně také podívaná, jakž při každém drželi se výkonu povinném, aneb volném zvláště, jako ty sokolky, jež ukázaly nám evičení s nářadím celkem novým, praporecí ozdobeným a velice efektní, provázené elegantními kroky a pohyby vůbec." Takový a podobný úsudek nesl se Paříží, když již naši provázení hlavními činovníky gymnastů spěchali ku Brodu, kde již vyšli jim vstříe bratři Muehlbach, Urbánek a Klecanda z Prahy. Jakmile oetli se naši na českých hranicích, na vzdor noci, již dostávalo se jim mnohých pozdravů českých a v Berouně bylo již pravé, vřelé české uvítání a co hlavního již sokolské a tak šlo dále až do Prahy, kamž dorazilo se o sedmé hodině ranní.

A co naši byli již na cestě Praha nový přiložila lístek lípový ku zdaru zahájení slavností sletových. Druhá neděle, třeba trochu sprehlo, poskytla opět a opět lidu příležitost osvědčiti svou lásku k Sokolstvu a pokohati se výsledky jeho práce. Šachový turnaj dáván znovu a opětně se zdařil, dle jednosvorného a pochvalného úsudku, kdežto prvá podívaná dětské hry pořad vlastní jen obohatila k radosti lidu veškerého.

"Je známo, že od mnoha let neúnavný evičitel br. Josef Klenka věnoval se pěstování her mládeže a že vytvořil celou organisaci zdravého toho těloeviku a pohybu našeho dorostu. Vymyslíl a upravil celou řadu ušlechtilých her pro chlapece a dívky, získal nové pracovníky pro pěstování her, zejména v učitelstvu a pro aranžování jich získal rozsáhlé prostranství na Letné.

Proto hry, pořádané spolky pro pěstování her české mládeže v Praze a na Král. Vinohradech, byly velice zajímavým dokladem účelné výchovy. Na znamení dané ředitelem Klenkou, jenž s učiteli Wolfem a Dynyblem měl vrehní řízení, za zvuků hudby vyšly z obou stran evičiště vzorným osmistupem školní děti, děvčátka i hoši z obecných a měst'anských škol pražských i vinohradských. Dívky v bílých šatečkách pochodem rozešly se na levou stranu evičiště, kde utvořily v určených pro ně prostorách kruh nebo jinou formaci, dle toho, co hrály: hoši pak vyplnili v podobném roztrídění pravou stranu evičiště. Celkem bylo na prostranství 32 družstev dívek a 37 družstev hochů; každé družstvo bylo 25členné a vedeno bylo učitelkami a učiteli, kteří ve spolecích pro hry mládeže vyučují. Celkem možno říci, že na 1800 dítek zahájilo současně společná evičení se švihadly, obroučky, tamburinami, míčem, v běhu, pak různé hry zábavné a pod. Pohled na evičiště, oživené drobotinou, číperně se hemžící, pobíhající a hrající dle určitého plánu, byl velice malebnýr. Před hlavní tribunou, na prostranství

zvláště vymezeném, značný zájem diváctva vzbudila "ciflová hra s míčem", kombinace americké hry "košíkové" a anglické "kopané". Provedl ji "Kroužek ze Spolku pro pěstování her mládeže", za značné pochvaly obecnstva. Hra je zajímavá tím, že je mnohem ušlechtilější "kopané". Míe, jen házením ručním veden jest k cíli a nesmí se kopati. (Pravidlo "off side" "mimo hru" zde neplatí.) Hráči rozdělení jsou na dvě družstva, červené a modré, kteří se navzájem snaží vhoditi do obruče jedné nebo druhé strany míe. Celou hru naevičil a řídil člen Spolku her mládeže br. Krištof. Hry dětské, které potrvaly bezmála tři čtvrti hodiny, končily postupným seřaděním a odehozem dítek ze evičiště. Po celou dobu provázeny byly potleskem."

Dnes pak, kdy veliké a krásné dílo sokolské v Praze patří již minulosti, kdy zdar provázal je, jakož i závoły mezinárodní úplný, kdy minuly již slavné dny na pláni letenské, kdy zavzněly již povoly k návratu pod rodné krby, cizé i slovanské, bude snad dobře, když postupně zmíníme se v čísle tomto ještě aspoň o tom našich velkolepém uvítání, kdy všude v Praze bylo plno nadšení, práce a činnosti, snažení, ruchu ve vědomí společného díla, všude plno nezdolné vytrvalosti a lásky k věci sokolské . . . Tak čteme:

"Dne 18. června ráno o 7. hodině přijela do Prahy k všesokolskému sjezdu druhá skupina amerických Čechů, kteří byli přivítáni způsobem, jenž služí pražskému obyvatelstvu ku etí. Nádraží císaře Františka Josefa a Sadová silnice až k Václavskému náměstí byla již naplněna o půl šesté hod. ranní zástupy obecnstva, které ve vzorném pořádku očekávalo příjezd milých a drahých nám hostů, aby je pozdravili způsobem co nejvřelejším. K uvítání na nádraží dostavili se zástupci Národní rady, pražského Sokola, sokolských jednot předměstských, výbor všesokolského sjezdu a přečetné obecnstvo.

Příjezd vlaku s americkými Čechy byl přivítán bouřlivým voláním slávy a po velice srdečném uvítání na peroně byli drazi naši hosté vedeni do čekárny první třídy, kde je uvítal starosta obce sokolské dr. Scheiner následovně: "Drazi bratři a milené sestry! Při vstupu na svatou a drahou vám půdu naší otčiny, při vstupu do srdece země české, přijměte jménem českého národa nejvroucenější a nejpřímnější pozdrav. Zde stojíte na půdě otecké země, ve zlech staré naší matičky Prahy, na prahu cíle své cesty, na které vás provázeli v duchu všichni s přáním, abyste šťastně došli a s vděčností v srdečích, že na starou vlast nezapomínáte. Jste nyní na půdě české a dýcháte vzduch český. Kolem vás tísni se český lid a český národ je to, který vás upřímně tiskne v náručí a volá vám vstříe srdečné: Na zdar! Vítejte nám! Vy jste k nám přijeli z dálného kraje, abyste sdíleli s sebou svátek českého Sokolstva a dali důkaz, že idea sokolská dovede udržeti rodinný styk mezi všemi Čechy vůbec! Váš krok necht' jest nyní požehnán! Necht' příjezd váš znamená posílení nás všech! Bud'te nám pozdraveni ze srdeci nejpřímnějších! Na zdar!"

Uvítání dra. Scheinera a jeho vřelá slova působila na americké Čechy velice pohnutlivě. Za všeobecného pohnutí ujal se slova Jos. Jedlička z New Yorku, který pravil:

"Na toto uvítání nevím, co bych vám řekl. My přišli k vám a jsou mezi námi i tací, kteří již 40 let jsou ve Spojených Státech. My přivedli s sebou i své děti, kteréž jsou zrozeny v Americe, ale jsou vychovávány u vědomí, že jsou dítky českého národa. My přišli se podívatí na vás z krajin, kde je každý Čech etěn a vážen. Na pobyt u vás se těšíme a jsme přesvědčeni, že pro nás bude potěšením a vzpruhou pro další život. Na zdar!"

Jménem zahraničního odboru Národní rady uvítal milé hosty katecheta Svojsík, který vzpomněl toho, že při své

cestě Amerikou slýchal o nadšení, s jakým Češi se chystají na výpravu do Čech. Po vřelých slovech dra. Scheinera je mu těžko milé nám hosty vítati a proto jen prosí, aby se u nás cítili doma.

Jménem českých žen uvítala pak ještě americké Čechy Božena Janoušková z Král. Vinohrad a přála jim ve své krátké, ale srdečné řeči, aby jim dny, ztrávené na rodné půdě, zůstaly nezapomenutelnou památkou, až se zase vrátí přes oceán do nynější své vlasti.

Tím bylo uvítání skončeno a hosté se odebrali do Mešt'anské besedy. — Dámy odjely v kočárech a po celé cestě vítalo je hojně shromážděné obecnstvo srdečným voláním a máváním šátků a klobouků. Americké dámy opětovaly pozdravy voláním "Na zdar!" a máváním praporečků amerických barev.

Členy amerického Sokola a ostatní americké Čechy, kteří sešli u nádraží, až odjel poslední kočár, a šli do Mešt'anské Besedy pěšky, doprovázel tišicíhlavý zástup za zpěvu hymny: "Kde domov můj" a písně "Hej Slované!" Po celé cestě vítaly hosty nadšené pozdravy pražského českého obyvatelstva, které se netajilo zřejmou radostí, že zase vítá americké Čechy ve svém středn.

Praporečník Hořica a starosta severovýchodní župy Štíbr z Clevelandu přivezli krásný prapor americký jako dar od českých amerických dětí českým dítkám, jež bude odevzdán Praze. Slováci přivezli rovněž krásný prapor pro uherské Slováky, odevzdají ho v Turčanském sv. Martině. Vezou ho Fr. Polákovič, rodák z Oravy a Čech Ant. Mysliveček. — Český prapor má nápis: "Dar od dítek amerických dítkám českým;" prapor slovácký: "Závodní četa Slov. Sokol v Americe."

Br. Jedlička veze z New Yorku dar Čechů a spolků českých pro "Matici Školskou" v obnosu pěti tisíc kor.

Za zahraniční odbor Národní rady byli uvítáni přítomni konsul Korbel, dr. V. Černý, P. Svojsík, dr. Auerhan, redaktor Hejret a tajemník Seifert; dále dostavili se na nádraží poslanec red. Jos. Anýž, čeští učitelové tělocviku z Ruska Šnepp a Kotek a j. Z Plzně jel s výpravou br. Pergál."

Praha, 20. června.

Od doby, kdy jsem uzavřel můj denník na lodi počala má práce, která nedovolovala, abych podrobně popsal vše, již proto že pouze odbornou práci hodlám podati americkým sokolům, dobře věda, že to ostatní popsáno bude v denních časopisech. Však nemohu opomenouti tu učiniti poznámku, že kdo s výpravou se zdržel v Paříži s námi určitou dobu nebude toho co viděl nikdy v životě litovati. Jest pravdou, že doba určená pro návštěvu v Paříži nám finančně ublížila, neboť Paříž za šest dní zastávky finančně notně účinkuje, však co Paříž nám za naše peníze ukázala jen málo který z nás kdy uvidí. *Bratři Pařížského Sokola, již byli nám k dispozici, zasluhují veškeré uznání za jich pernou práci jak při provádění tak starání se o výletníky. Že všechny neuspokojili, to necht' oni bratři nechají stranou, neboť lidé toho druhu nebudou spokojeni nikdy. S těmi měli jsme nesnáze ještě nežli jsme odjeli z Ameriky. Jedinou výčitku činím bratrům pařížským, že na mé prosby, aby nechali mně s borei zkouseti vždy bez příčiny jednoduše odepřeli. Pobyť náš v Paříži zaznamenávám jako skvělý zdar. Veřejné cvičení 16. června bylo velkým úspěchem po stránce technické pro nás.

Čís. 1. Představení sokolů předsedovi francouzských gymnastů P. Sambovi, jež nás přivítal vřelými slovy, jakož i starosta pařížského Sokola br. Čapek, jež mluvil za

nás řečí francouzskou, pak nás vital řečí českou, na níž mu br. Jedlička odpověděl.

2. Cvičení prostrná sletová provedena vzorně až na malé chyby, o nichž dověděli jsme se až v Praze.

3. Cvičení na nářadí Sokolů. Bylo ctí a důkazem vyspělosti Sokola.

4. Cvičení na nářadí francouzských gymnastů předčilo cvičení jaká kdy jsem viděl. Obtížná cvičení co tito prováděli s takovou jistotou, přesností a ladností jen snad oni jsou schopni vykonávati. K tomu Vám bratři musím ještě sdělit, že na sletu Č. O. S. budou tito gymnasti cvičiti v nižším oddělení a to proto, že ty výkony co nám ukazovali při veřejném cvičení snad cvičí od jakživa a povinné výkony na slet pro vyšší oddělení nemohli na cvičiti. Tedy přece něčím vynikáme nad nimi, to jest všestranností a prací soustavnou zcela.

5. Cvičení polského dorostu nebylo, neb se nedostavili.

6. Cvičení společná s dutým míčem amer. sokolů bylo přijato nadšeně. Gratulováno nám ze všech stran odborníky a slibováno nám, že dobudeme si úspěchu při V. sletu, což jest naším přáním ovšem všech.

7. Francouzský box. Franc. gymnasté ukázali nám svou novinku v plné kráse a nás jen uspokojila, neb jest to cvičení velmi složité, dosti obtížné a pro nás nové, nepravím že není tu místa pro technickou stránku a doufám, že za krátký čas budeme jim moci ukázati jejich původní práci za lepším ještě rámcem.

8. Troj-boj na trojích bradlech franc. gym. byla z nejlepších cvičení na 3 bradlech provedená 3 členy stejnou dobou a stejných výkonů. Výkony, jimž my říkáme 5. stupně a tak přesné, že nejbystřejší oko nemohlo poznati rozdíl zda vše koná jeden neb tři. Ovšem jak tyto cviky neb sestavy dlouho již cvičí není mně známo, aniž jsem se ptal.

Číslo 9. a číslo poslední náleželo naším dívkám, našim sokolkám z New Yorku, té naší chloubě. Bratři nebudu se o tomto čísle mnoho rozepisovati, neboť nalezám pouze jen několik vhodných slov. Sestry odnesly veškerou slávu toho dne! Ony uchvátily všechny přítomné. Ano, odstup z cvičiště byl jim téměř zatarasen, málem by byly umačkány lidem nadšeným. Franc. gymnasté jim hledili vlasy radostí a nadšení nemělo konce. A ony si všechny tyto ovace právem zasloužily neboť jejich cvičení, novinka, již od br. Martynho mají, jest tak přesně na cvičena, že snad ani není možné jí lépe na cvičit. Podrobně o této práci zmíním se později. Návštěva nebyla tak velká, však skládala se z odborníků, což nám stačí. Cvičení odbývalo se ve městské tělocvičně, jež zapůjčena byla k tomu účelu zdarma. Nevím co přimělo předsedu franc. gymnastů, P. Sambora k tomu, však týž den jistě přinesl na upomínku vyznamenání zlaté medalie až na nádraží za námi. Jednu věnoval br. Ant. Jahodovi, jednu mně a čtyrem sokolkám, ovšem že ty ostatní dívky litují, však proti tomu léku nemám. Nyní jsme již v Maticce Praze! Nebudu psáti o uvítání našem, ale zatelegrafuji dle potřeby. Jsme ubytováni v Žižkovském Sokole, jsme pilní. O bratři a sestry, jak bych Vám všem přál, aby na příští slet mohli jste jeti sami, šetřete, tužte se, učiňte vše možné, jen aby jste mohli navštívit jednou ještě Vaši kolébku, vlast rodičů Vašich.

Na zdar!

Jan Fryš.

(Pokračování.)

Pamatuj, bratře, že práci tvoji nikdy na ceně nepřibude pouhým podceňováním práce jiných.

SJEZD SVOBODOMYSLNÝCH V CHICAGU.

Jako sdružení lidí pokrokových a volných ve smyslu zásad, jež přijali jsme na sjezdu svém v St. Louis, Mo., nemohli jsme ovšem na prvním sjezdu svobodomyšlných v Chicagu, jako celek N. J. S. scházeti, ba co více byly tu i mnohé sbory naše jednotlivé a sbory Sokolek z Chicaga i odjinud, ba i z New Yorku, jež spolu s druhými delegáty, jichž celkem bylo 277, přišli, aby ukázali, že jednotná práce všech živlů volných, svobodomyšlných, pokrokových a uvědoměných mezi námi tu i v zemi této jestit' možnou, a že u té jedné mety velikolepé Volné Myšlenky sejítí se můžeme a dohodneme, na vzdor frakcím všelikým. Byli tu delegáti z daleka široka, lidé upřímní, již chápali, že třeba již učiniti něco, abychom čeliti mohli živlům zpátečnickým a klerikalismu i v zemi této volné již již se roztahujícímu a do osobních práv volného člověka zasahujícímu. Po názoru našem sjezd zdařil se úplně a jestli došlo tu i tam k tuhé potýčce slovní a šarvátky, stalo se tak vždy s rozmyslem a snahou každého z nás prospěti věci, prospěti tomu celku volnému. Dnes nemůžeme si stěžovati již na pouhou negaci, dnes nedáme se odbýt jen pouhým pokrčením ramen, ale žádáme — všichni bez výminky žádáme si: **práci a zase práci** všech činitelův našich bez rozdílu. Dnes ta naše svobodomyšlnost již má svůj vlastní podklad a to na základě přijatého prohlášení zásad, dnes postupovati chceme soustavně a za cílem určitým co zatím to naše učení volné šířiti se má na vše strany do nitra tisíců českých bytostí jak z intelligence, tak prostého lidu, šířiti se má do řad našeho dorostu a té naší mládeže, jež jediným jest naším budoucnem. Pokud nás v Sokolstvu se týče jistě, že pozadu nezůstaneme a pomůžeme kdykoli jen bude třeba tomu Svazu svobodomyšlných, jakž byl založen, pomůžeme dojistá nejen celku, ale i tam kde místní sdružení se zakládají budou. A na tom mnoho záleží, chceme-li proniknout a umožniti spojení s jinonárodními svobodáři v Americe, jakož i státi se účastnými jako vlastní složka velikého myšlenkového hnutí oné mohutné části lidstva, jež sdružilo se ve velikém mezinárodním sdružení Volné Myšlenky, sídlem moci výkonné v Bruselu.

Organisace provedena, postaráno měrou svrchovanou i o tisk, vyvlastněním "Svojana" a "Svobodné Školy", jestli bude lze, a co hlavního postaráno o školství, ryze svobodomyšlné školství. Namítne vám snad někdo, že v tom ohledu není ještě vše jak by býti mělo, že vše najednou provéstí se nedá, protože ani nebude dosti hmotných prostředků hned do začátku, ale co na tom. Ukázali jsme si cesty, jakými na příště se bráti hodláme, pověděli jsme si kde co schází, v čem jsme nejslabšími, kde nastati musí naprostá kázeň dobrovolná a postup soustavný i opravdový a co hlavního na kolik chceme obětovati k účelům svobodomyšlnosti, jestli opravdu svobodomyšlníky se na dále nazývati hodláme. A vidíte podle těchto obětí se poznáme nejlépe a sice hned, jakmile zvolený Výkonný Výbor Svazu Svobodomyšlných v Chicagu vejde v činnost i se všemi těmi venkovními spolupracovníky, které si sám ovšem jmenuje, čili až jednotlivá usnesení sjezdu počne prováděti.

Stala se usnesení různá a prospěšná nanejvýš vedle celé řady opravdu dobrých resolucí, jichž vykonání svěřeno V. V., proto namítka kdo o to vše další se bude starat odpadá, jako titěrnou jest každá poznámka o neúplnosti organisace a p. Dotyčný výbor vystihl, seč mohl a zařídil vše dle vzorů již stávajících, tolik na paměti maje zejména, co stojí v Prohlášení zásad kongresu V. M. v Římě 1904: "Volná myšlenka jest všesvětová liga na hájení práva k volnému projevení každé myšlenky lidské v oboru náboženském, politickém a socialním."

Nám pravda nelze pouštěti se do podrobností sjezdových, jakž přinesl je již denní tisk veškerý, jako bylo by nedůstojno nás, abychom zabývali se všelikým tím kalem a hanobením listů klerikálních, však tolik dovolíme si prohlásiti, že jestli jen část toho co jest v plánu se provede, jestli jen trochu postoupíme a řady volných lidí semkneme, tisk veřejný opravíme a vlivem svým početním přinutíme k podávání dobré četby, nikoliv krvavé a otravné, sensační a prodajné, jestli jen trochu vedle agitace věnujeme se i činnosti propagační a tuto podložíme vždy nutnou prací vzdělavačí, pak NA POPRVÉ vykonali jsme dosti a za čtyry leta můžeme s novou chutí a s novou energií vrhnouti se již stezkami vyšlapanými ještě v tužší zápas se vším tím co kutnou zavání, lži a pokrytectvím, získávající pochopení i kruhů našich nejšířších i pro ty snahy volné, jež nejsou jen v úzkém smyslu hnutím protiklerikálním. Svaz náš jest v počátcích, však již tu bude nevyhnutelně třeba, abychom si všichni uvědomili, že "Volná Myšlenka" snaží se celému našemu životu, všemu našemu myšlení i konání vymeziti určitý směr, určený nikoliv již starými dogmaty a předsudky náboženskými, filosofickými, plemennými, třídními aneb jinými podobnými, nýbrž současným stavem názorů na vědeckém bádání založených. Z toho také jen důvodu hlasovali jsme a s námi všichni naši pro prohlášení zásad většiny jakž zní doslovně:

"Svobodomyšlní nahrazují náboženství moderní vědou, filosofií a mravoukou.

Svobodomyšlný názor na svět je totožný s posledními výsledky moderní vědy a filosofie. Náboženství vykládalo svět a člověka jako stvoření nadpřirozené moci božské, vymykající se poznání. Svobodomyšlnost srovnale s moderní vědou a filosofií učí, že vesmír, naše země, všechno neústrojně a ústrojně kolem nás, i člověk, je projevem nekonečné věčné síly stále působící a účinkující na nezníčitelnou hmotu, a výronem zákona vývoje. Moderní věda a filosofie sice nerozluštila nám ještě mnoho záhad, zejména stanula před počátkem života a počátkem vědomí, ale pokládáme za jisté, že další pokroky vědy a filosofie objasní nám i to, co dnes nevíme. Zákon vývoje je tak velikolepá zásada, jednotící všechno naše kladné vědění, že nebylo dosud podobné, jež by měla stejnou měrou nárok na obecné uznání se stanoviska ryze vědeckého a která by se dala přizpůsobiti stejnou měrou snahám poznání vedoucím ducha lidského neodolatelně až k podstatě věci.

V oboru mravouky hlásíme se k přirozené mravouce, zbudované na zásadě čistě vědecké, bez osobního boha a nesmrtnosti duše. Jakmile se utvořila organická mravnost, jež nutí člověka, aby jednal mravně z důvodů vnitřních, odpadla někdejší prozatímní účelnost náboženství. Dnes prostě ze zákonů života a podmínek existence a zkušeností, nabytých celými pokoleními o užitečnosti některých způsobů jednání, dovozujeme, která jednání lidská nutně způsobují neštěstí. Prvá z nich prohlašujeme pak za mravní pravidla, kterými jest se řídití. Život člověka jest částí celku a proto i blaho vlastní jest podmíněno blahem celku. Původ mravního jednání jest sice puď sebezachování, ale měřítkem pro odhadování dobra jest prospěšnost celku a cílem dopracování se toho, aby lidská přirozenost byla v úplném souladu se svým okolím a aby nastal stav největší dokonalosti a blaha. Odmítáme tudíž hrubé sobectví ve formě práva silnějšího. Nejvyšší vývoj lidstva má býti nezištným naším cílem a každý z nás má pocitovati klidné štěstí a úplné vnitřní uspokojení v tom vědomí, že také přispěl svou hřívnou k postupu lidstva do říše budoucnosti. Lidstvo bude žiti ještě tisíce let a pracovati pro ně může stačiti

každému k vyplnění jeho nitra. Jiného nehledáme, neočekáváme sobeckých odměn záhrobního života, jehož není. Jsme zároveň přesvědčeni, že lidstvo dodělá se ono velké cíle dokonalosti, protože uvědoměním si jednoty veškeré společnosti lidské vypracovávají se budou stále silnější povahy, jež dovedou podřizovati se stále úplněji blahu celku.

Co do **taktického postupu** pravíme, že svobodomyšlnost není jalový liberalismus, který se spokojuje se zásadou "věř si, co chceš, já si budu také věřit, co chci"; svobodomyšlnost není také snášlivost v tom smyslu, že bychom hrdi na své názory velkomyslně trpěli vyznání a názory jiného druhu. Proto my sice přijímáme do svých řad každého upřímného stoupence svobody a důsledného odpůrce zotročování lidstva, třeba při vstupu měl i nějaké zbytky náboženských představ, ale budeme se úsilně snažiti, bychom jej přesvědčováním zbavili toho, co uložilo v něm dosavadní jeho okolí a výchova, a dopomohli mu k pravé duševní svobodě. Svobodomyšlnost připoustí ovšem jen přesvědčování, zavrhuje všechno násilí, neodsuzujeme nikoho a nedovedeme jej nenáviděti pro jeho dnešní náboženské názory, odpovídající jeho duševnímu vývoji, ale budeme pracovati ze všech sil, aby naši bližní vymaňovali se z pout náboženství, jež v minulosti měla jisté oprávnění vzhledem k tehdejšímu nižšímu stupni kultury, ale která pozbyla oprávnění toho vývojem moderní vědy a filosofie. Svobodomyšlnost není církevnictvím. Proto neznáme nezměnitelných dogmat, náš názor na svět vyvíjí se s vývojem lidského vědění. Zároveň však nestavíme se proti důstojným úkonům (jako veřejnému pojmenování dítek, pohřebním řečem a odávání snoubenců úředníky našich organizací), pokud úkony ty prosty jsou všeho tajemnůstkářství a vši titérnosti. Odsuzujeme však veškeré obřady, které mají ráz pověřivý a jsou způsobilé vyvolati představy, jakoby v nich spočívala nějaká nadpřirozená moc. Protože svobodomyšlnost není něčím ztrnulým, nesmí žádný její stoupenec si říci, že již všechno ví a že se ničemu nemusí přiučiti. Neustálé sebevzdělávání je nezbytnou podmínkou svobodomyšlnosti. Svobodomyšlnost konečně není jednostranným rozumováním o bohu, nýbrž stojí proti všemu, co i v jiných oborech lidského života jest rozumově a mravně nezdůvoditelné. Proto jest netoliko proti pověře náboženské, ale i proti vši pověře hospodářské, společenské, politické a j. Zřízení státní, hospodářské a společenské není samo účelem, jest tu pouze pro blaho občanů, proto jejich forma musí se vyvíjeti tak, aby dosaženo bylo jimi cíle nejdokonalejšího blaha občanstva. Svobodomyšlní budou proto bojovati i proti všemu zpátečnictví a polovičatosti na těchto polích."

Z toho dojde každému z nás vystihne kde jsme a co jsme, jakož i co všichni na přístě býti máme. Nosití na obou ramenou dnes již více nepuje jako sokolu a sokolee by neslušelo, tak proviněním bude u každého, kdo členem bude Svazu. K pozitivní práci přijaté zařaditi lze nejen resoluci o svobodomyšlném a čistém tisku vzdělavatelném, resoluci o divadle ale i resoluci na odporučení Matice Vyššího Vzdělání až stane se tato instituce veřejnou a nikoliv rázu soukromého. Mimo to bylo přijato i následující:

1. Souhlasíme, by z veškerého kostelního majetku byly placeny daně.

2. Protestujeme proti vydržování kaplanů ve vládních službách, jakož i u vládního vojska, při kostelních průvodech a parádách. Protestujeme rozhodně proti nedělnímu šábensnictví a proto souhlasíme, aby divadla, zábavní parky, výstavy a jiné pro lid obecný užitečné místnosti byly v neděli otevřeny.

3. Protestujeme proti zavírání škol na velký pátek a neb v jiné církevní svátky.

4. Nesouhlasíme s odporučením presidenta a guvernerů, by vyzývali občany k modlení se na den díkůvzdání.

5. Upozorňujeme, že není nutností přísahat jmenem boha při výkonech občanských, politických a soudních, neb při výkonech takových pouhý slib výpovědi pravdy jest postačitelny a proto vyzýváme všechny stoupence svobodomyšlné, aby požadovali v případech takových, by jim dovoleno bylo skládati slib výpovědi pravdy.

6. Protestujeme rozhodně proti nadržování aneb udělování jakýchkoli výsad jakýmkoliv náboženským sektám.

7. Doporučujeme, aby veškeré svobodomyšlné spolky na se vzaly úkol zachraňování přistěhovaleů tím, že budou hleděti co nejdříve možno získati je do svých řad.

Zdaliž radostí nezabuší to srdce vaše z takových a pěkných jen výsledků práce společné, práce, jež teprve po tolika letech uskutečniti se dala, po tolika letech zmatků a sporů, neucelenosti a nesoustavnosti. Kéz jen Svaz přinese ovoce mnohé, tak abyehom skutečnou činností a opravdovou prací a postupem vážně a svědomitě chápající své úkoly, uctili památku nejhodnější toho, jenž již před lety k Svazu vybízel a jehož hlas, jakoby byl tehdy vyzněl na poušti, hlas prof. Lad. Klácela. Tož k práci dál a v před a zase jen k práci....

O TOM NEZDAŘENÉM SPOJOVÁNÍ SBORŮ POKROK A PRAHA.

Píše T. Vonášek.

Věsti koně k vodě není věru těžko, ale přiměti ho k pití, to jest již obtížné. Podobně je tomu i se spojováním dvou sborů, jak jsem měl tu smutnou zkušenost. Spojovat dva sbory, u nichž jsou členové sobečtí, je práce nevděčnou, vyžadující mnoho trpělivosti, shovívavosti, sebezapření. Pravdu toho mi zajisté dosvědčí ti, jimž jsem byl v pracích spojovacích nápomocen. Výslovně pravím nápomocen. Nedal jsem k nim podnět, ale, byv vyzván ku práci, přiložil jsem ochotně ruce k dílu. Pomáhal jsem tlačiti ten vozík do vřehu ze všech sil, ale když jsme se sešli u mety povolila nám pod náhama půda, a hned jsme byli na úpatí vřehu a ohledávali údy pádem odřené. Myslím, že jsme nevedli k vodě koně, ale spíše pověstnou "Maud", a ta když toho měla dost, koplá nás tak, že otisky podkov jejích teprv nyní že šatů našich zdají se vybledávat. Spojoval jsem již jednou, as před dvaceti roky s bratry Jos. Pecivalem a K. Růžičku: tehdy Prahu s Plzeňským Sokolem na západní straně založenou. Když Plz. Sokol se odstěhoval v síni na 20. a Brown ul., tehdy dostal jsem také několik políček, ale z těch jsem si nic nedělal, byl jsem ještě mladý, a když jsem se otřásl, bylo zas dobře, zvláště když práce ta potkala se s úspěchem. Ale nyní je se mnou jinak, nezaslouženou "t'afku" nesu dosti těžce a než mne taková fialová nálada přejde jsem rozhodnut se vším praštit a utéct od toho. A pak si zas myslím, patří ti to, nemusíš mít prsty ve všem. Tento vývod mne se vším smírí a jak mně otrne, hned mně zas svrbí kůže. Zvláštní to povaha, vid'te? Na štěstí vím, že nejsem sám takový.

Úvod tento bude se třebaš zdát moc osobním, ale nevím jak bych se byl dostal k vlastnímu předmětu. Mám dosud v ústech jako po pelyňkové pilulce. Pochybuji, že bych se mohl do toho oříšku dáti, kdybych si jeho hořkou skořápku postěžováním neosládl.

Jak jsem již pravil, nedal jsem podnět k spojování, a přecí výsledek práce tá, ač je tomu skoro již dva roky, nejde mi pořád z hlavy. Z počátku měl jsem za to, že poměry pro spojení sborů nejsou příznivé, ale když byla práce

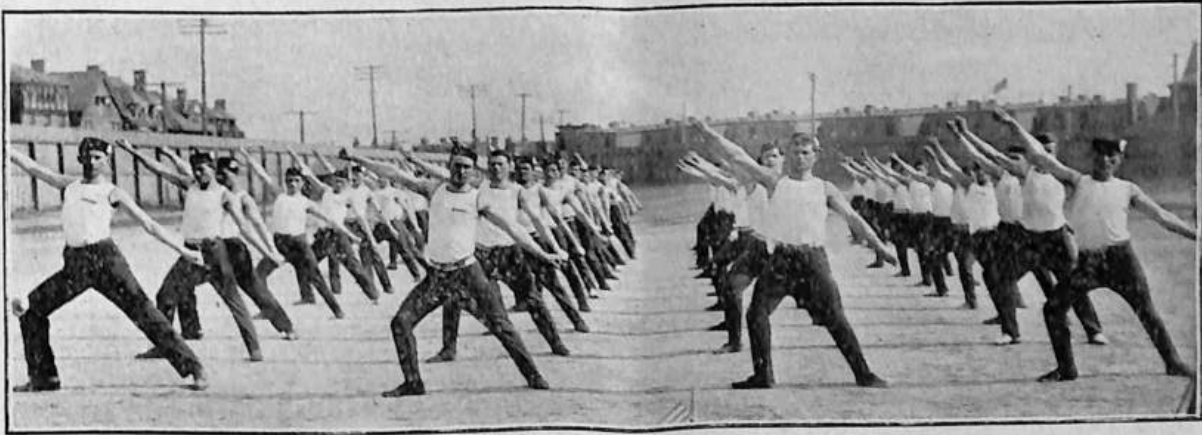
řáda, a byla tak slibnou, neodřekl jsem a s chutí jsem se do ní dal. O navázání styků z naší strany zásluhu má sokol Fr. Havlík, sok. Prokop Karlovský ze strany druhé, za Pokrok. Prvnější získal pro myšlenku tu starostu našeho L. Širokého a ten zas sok. Vác. Housera, V. Klause, V. Feitla, V. Blahníka, Jos. Širokého a mne. Někjaký čas se mluvilo o spojování soukromě a pak smluvena schůzka v příbytku sok. Josefa Chlebouna. Schůzce té byli vedle členů shora jmenovaných přítomni tito členové Pokroku: A. Karlovský,

nosti naší sokolské, kde každý z nás přednesl svoji úvahu, s kteroužto zde přicházíme před vás, ctěné sestry a bratři, by vyslovili jste svoje dobrozdání vůči ní.

Milé sestry a bratři sokolové!

Jsa jeden každý z nás po mnoha roků zasvěcení v činnost a život náš sokolský, nahlížíme a každý z vás uznat musí, že oba naše místní sbory pozbývají kvapem rázu i úcty jaké by si zasloužily. Dobrých zkušených pracovníků stále nám ubývá a noví náhradníci nejsou již ti, kterýmž

Z PRVÝCH ZÁVODŮ SLOVENSKÝCH.

Prostná bratří slovenských o prvých závodech v Pittsburgu, Pa.

Slovenské sokolky, cvičení kūželi.

Rud. Vacek, J. Pech, Jos. Chleboun, J. Lhotka a Fr. Hirt. Předsedou schůze byl jsem já, tajemníkem R. Vacek. Krátkými slovy vysvětlil jsem účel schůze, načež P. Karlovský přečetl nám jeho vlastní posudek situace. Uvádím ho zde doslovně, neb vysvětluje pravdivě poměry obou sborů.

Naše úvaha. — Těl. Jednotám Sokol 'Pokrok' a 'Praha'.

Ctěné sestry sokolky a bratři sokolové! My níže podepsaní členové Sokola Pokrok a Praha sešli jsme se v neděli, dne 12. t. m. k soukromé poradě stranou zvelebení čin-

by účel a cíl náš sokolský ležel příliš na srdci. A tu přišli jsme tak daleko, že šmahem lhotejní jsme k naší povinnosti.

Oposice, které stává mezi námi, pěstuje pouze v řadách našich nepřátelství, nenávisť, neposlušnost, vzdorovitost a jiné pro sokola nedůstojné vlastnosti. A to od nejmladšího žáka a žačky do nejstaršího sokola a sokolky. Ctěné sestry a bratři! My na zřeteli máme mít výchovu naší mládeže, v ní máme zřítí naši budoucnost, pokrok práce naší. A právě ta mládež osvojuje si všechny tyto vlastnosti, a na jevo je

dává na veřejných ulicích k posouzení každému českému občanu i cizonárodovci. Činí tak ovšem ze své nevědomosti, ale z příkladu nás dospělých. A my máme býti vůči všemz tomu zlu ještě déle lhostejnými? Myslíme, že nikoliv. Je na čase, by onomu našemu žactvu, kterého dneska takový počet, věnována byla lepší pozornost, by dáno bylo mu lepších příkladů, by vštěpována mu byla ta pravá láska sokolská vůči sobě, jakož i vůči práci samé, by po čase veřejnost seznala, že pod dozorem naším dostalo se žactvu našemu vedle tělesné výchovy i národní uvědomění. A pevně doufáme, že dokážeme to velmi snadno, když konečně uznáme, že ve spojení jest síla a že pouze společná práce přinese nám dobrého ovoce. A to jest též naším přáním.

Ctěné sestry a bratři sokolové! — Jen v dobré vůli spočívá všechno dobro sborů našich. My členové obou sborů cítíme, že nás něco tlačí a dneska věduce, co to jest, nedovedli bychom si pomoci? Musíme ovšem se pochlubit, že v přítomné době stojí si sbory na dosti přátelské noze; avšak přece přátelství ono není tak srdečné, jaké by mohlo a mělo býti, což snadno pozorovati můžeme při kterémkoli se sejítí neb vystoupení. Naše sestry a bratři sokolové nedovedou upřímně přátelské pozdravy vyměnit, naopak jeden s druhým co nevyhnutelně nemusí tak nepohovoří. Kdežto sejdou-li se v pravém přátelství sestry sokolky neb bratři sokolci, ihned přijdou v rozhovor o činnosti sokolské, a sotva se mohou rozejít, čímž jeden druhého jen ku další a větší činnosti pobádá. Ctěné sestry a bratři! My dneska máme jeden cíl, ale cesty naše se křížují. Avšak doufáme, a věříme, že doba ona již přišla, kdy dovedeme odstranit ono zlo, které práce naše tříští. Přátelské styky naše navazují se víc a více, neb starší činovníci, jimž leží na srdci blaho sborů našich, počínají rozjímati a uvažovati minulost a přítomnost a počínají nahlížeti do budoucnosti. Někteří z nás třeba řekneme, což nevykonali jsme za ta léta dosti práce? Ovšem že, ale s tou hlavní částí práce jsme hodně pozadu. Povázíme-li, že rázu, úcty a kázně, s kterou reprezentovati máme náš český svobodomyšlný živel v této vlasti, skorem postrádáme a málem zastínění budeme kluby, nemajícími žádného významu dobra pro naši budoucnost. Máme před sebou i při tom co jsme vykonali špatné vysvědčení.

Sestry a bratři. Většinou vina bude klásti se prvním pracovníkům, kterých však jest velmi po řídku a na které se vždy uvaluje první a poslední práce už ze zvyku, že by onu kolikráté kterýkoliv člen mohl zastati. Ti pak práci přetíženi, nemohou účelu vytknutému dostáti.

Pročež jedině spojením sloučí se síly dohromady, pak bude možno práci roztřídit na jednotlivé odbory, které by pravou kázní a dobrou vůlí krásně ku předu kráčeti musely, neb dobrá vůle a kázeň pravá jsou ony dvě vlastnosti, v nichž spočívá budoucnost naše sokolská, kterýchž dnes postrádáme a při rozdvojení se nenechají se tak lehce zachovávat. Ctěné sestry a bratři! Uznáváme, že co se tělesné výchovy týče, oba naše sbory mohou býti na ni hrdí, až na jednu závažnou chybu, to jest, že nepěstujeme cvičitelů. Borci naši jsou tělesně schopní, ale theorii cvičení neznají a tu snadno se státi může neb stane, že sbor octne se pak v kritickém postavení, vypoví-li cvičitel službu. Ne však, že by toho bylo pouze u našich sborů, ale jest to skorem ve všech, pokud se chicagských sborů týká.

Sestry a bratři sokolové! Při seřadění družstev našich by muselo každému srdce zaplesati. Musely by to býti příjemné chvíle v naší cvičirně. Tu pak pevně doufáme, že by nebylo jedné vysloužilé sokolky neb sokola, který by občas nezavítal do cvičirny a tu nepřipomínal si časy, kdy on též svoje tělo a zdraví utužoval. My věříme, že dneska sbory naše jak mužské tak ženské čítají hodný počet člen-

stva, ale také pevně věříme, že počet onen po sloučení by se takřka zdvojnásobil, neb jsme přesvědčeni, že veřejnost naše by práci naši skutečně uznala a že na výsledek dychtivě čeká. Pročež jest na nás, abychom si slíbili dnešním dnem, ctěné sestry a bratři, že my podáme si ruce k společné práci a ukážeme veřejnosti, že moudře dovedeme překážky, které v cestu se nám stavěti budou, odstranit, a jim v době co nejkratší snahu naši dokážeme. V což pevně důvěřujeme. V to důvěřujeme, neb zkušenost každého z vás myslíme, bude dobrým prostředníkem v práci naší. Ctěné sestry a bratři! Ještě musíme se též zmíniti o jednom dobru, které by spojení naše přineslo. Všem vám známo, že již delší dobu mezi Sokolstvem projektovaná veřejná knihovna a čítárna právě nyní dostává svůj počátek. A tu zajisté naleží by tento šlechtný účel v tomto tělese našem spojením prvního podpůrce, který by mu byl s to budoucnost a uskutečnění zajistiti. A pročež doufáme, že nebudeme vůči tomuto dobru liknavými a jeden každý přispějeme svým vlivem, svojí zkušeností a nějakou tou prací, by uskutečnily se tužby našeho svobodomyšlného kroužku v Town of Lake. Pročež, ctěné sestry a bratři sokolové, voláme od srdce: "Spojme se a mnoho zdaru našemu výsledku. Na zdar!"

Za tělocvičnou Jednotu Sokol Pokrok: Prokop Karlovský, R. Wacek, J. Pech, J. Chleboun, J. Lhotka, Fr. Hirt.

Za Tělocvičnou Jednotu Sokol Praha: L. Široký, T. Vonašek, V. Klaus, V. Houser, J. Široký, V. Blahník, F. Havlík, J. Faitl.

Ctěné sestry a bratři! Zároveň uvádíme částečný rozvrh měsíčních vydání a příjmů sborových.

Vydání Těl. Jed. Sokol Praha za měsíc:

Nájem ze síně \$10.00; služné cvičitelů \$25.00; Národní Jednotě Sokolské 5 centů z hlavy \$7.50—činí úhrnné hrubé vydání za měsíc \$42.50.

Vydání Tělocvičné Jednoty Sokol Pokrok za měsíc:

Nájem ze síně \$10.00; služné cvičitelům \$6.00; Župě Fugner-Tyrš 5 centů z hlavy \$3.75—činí úhrnem za měsíc \$19.75.

Úhrnné vydání obou našich sborů za měsíc činí \$62.25. To jest mimo ještě různého vydání dvojitého, jako poštovné, papíry, poštovní lístky, knihy, oznámky, služné dalšího činovníctva milodary, vydání spojené se zábavami a následkem mnohdy i schodek z nich. A též hezká část peněz přijde do roka za naše nářadí, které při stavění a odklizení dnešním způsobem ohromně se láme a ničí, ba i poztrácí. Co se týká příjmů, ty z těžka kryjí toto hrubé vydání, neb ohromný počet členstva mužského pohlaví, které čítáme na 225 členů, by muselo správně svoje povinnosti měsíční konat a to není dneska ani pomyšlení a ještě se nekryje ani ten hrubý vydej. Další příjem, který od žactva přijde, ten jest hrozně malý, když posoudíme, že dítky členů a členky neplatí žádných příspěvků za cvičení; takže vydání, které přijde mezi žactvo do roka, totiž za dárky a p. vyrovná se takřka příjmům od téhož. Co se týče příjmů ze zábav, každý musíme uznat, že též není tak ohromný, neb každá zábava za dnešních poměrů vyžaduje velkého vydání, co přece však zbývá, takřka lehce dosadíme do různých vydání.

Věná úvaha tato došla, jak ani jinak nemůže být, našeho souhlasu a bylo námi usneseno předložit ji sborům. Než však došlo k usnesení tomuto, přál jsem si vědět, za jakých podmínek by spojení mohlo býti docíleno. To bylo první klopítnutí. O tom v poradě této nemělo býti mluveno přes všechny mé důvody o výhodnosti předběžného dohodnutí. Sok. Karlovský nechtěl o tom ani slyšet a sok. Wacek chtěl zase zjistit mínění odboru Sokolek Pokrok. Z debaty této dostali jsme se do rozmluvy o knihovně sho-

rem Pokrok zakládáné. Sbor Praha na návrh můj, přizná-
vá bez ostychu, zástupce do sboru knihovního odvolal. U-
vedl jsem k tomu důvody tyto: naše škola je v zuboženém
stavu, je zanedbávána, měli bychom se jí ujmout, přivést
jí k rozkvetu a platnosti. To považuji za první povinnost
naši. V našem sousedství jsou dva tak zvané malé parky,
a v těch jsou budovy s příhodnými, vytopenými čítárnami.
(Pokračování.)

SVĚTEM

Cestopisné črty A. Přástky na válečné lodi Strýčka Sama.
(Pokračování.)

V Pompejích všechny dílny, pekárny a jiné podobné
místnosti průvodecové nám ukazovali zvláště, tak že jsme
poznali jaký asi se tu v těch dobách dávných vedli život
čilý. Co tu všude důkazů, jak ti staří milovali krásu a
umění a vedle toho krásu krajiny. Všude zde i v okolí nej-
bližším najdete množství dokladů, jak líbily se jim rozlehlé

— nevidíme, nechceme viděti a jestli vidíme bojíme se říci,
jen aby jsme si v "businessu" neuškodili. Nu, to jsem zase
zaběhl. Kam pak s tím, raději vrat'me se do těch uzounkých
uliček Pompejí, jakž v minulém čísle ty rozvaliny jsme si
zobrazili.

Zajímavo jest, že na některých místech ty bývalé dvou-
kolky jejich sotva by projely a podíváte-li se na dláždění,
vidíte ihned na mnohých místech hluboké ty rýhy od kol
chariotek a přesvědčíte se, že ti jejich úředníci veřejní v
těch časech bývalých museli být také šikovní kujoni, ba
co se nedbalosti týče a oprav na dlažbě možné dost, že vy-
rovnali se mnohému komisaři veřejných prací v Chicagu a
jinde. A pak mi mluvte o nepokroku a podobných hloupo-
stech, očistě a jiných moderních náhledech těch, kdož takhle
někdy se na nás do Ameriky přijdou podívat a začnou radit
sotva slezli z lodě.

Člověku nedá, aby neporovnával. Na jednom konci
Pompejí na dosti velikou vzdálenost od nevykopené části
pracovali dělníci své doby pilně, aby objevili vedením svých
znaleů veliký amfiteatr, kde Pompejští odbývali zápasy

Pohled na Athény, Akropol a rozvaliny chrámů starodávných.

roviny s mírnými pahrbky, kde musela probíhat živá voda,
řeka, potok, kde musely být zahrady a lučiny, vinice a
zelené koruny stromů velikých, aneb krásných keřů. Ano,
zdá se vám, že ty mramorové sloupy tu kol kolem stojí
o té kráse a slávě bývalé mnoho by povídati mohly, jakoby
pověděti mohly co tu bylo síní hodovních, co tisíce pohledů
bloudivalo po nich od skvostných číší zde, aby tam v té
místnosti tajně k ní i tajná vedla chodba v chrámě Isis,
dodělali ti všude stejní kněží nějakým tím zázrakem. Dnes
divíme se jak ti lidé tehdy mohli věřit všelikým těm ho-
kusům a pokusům kněží svých a sami v myslích svých dosti
často a zbaběle pozastavíme se nad možným tím naším osu-
dem co nás asi očekává, až "ta brka natáhнем." Zde
tolik důkazů klamů kněžského a u nás doma u pozlátkem
vyšnořených oltářů a všelijak upravených večerů páně prý,

svých gladiatorů. Celá stavba podobá se oné prý v Římě
a co do rozsáhlosti rovná se prý jí rovněž tak. V místech
těchto nejen zápasy ale i mnohé hry tělocvičné se odbývaly,
protože lid již tehdy chápal na kolik silný, utužený a zdravý
jest člověk a o co prospěšnějším jest obci své, když sflou
těla i mysle vyniká. A místy těmito, jakoby ty stíny muže
celého se táhly vedle všech těch důkazů i útisku člověka,
vedle důkazů, že to srdce lidské stejně třeba tlouklo pod
řeckou tunikou, jako togou římskou a přec jak bylo roz-
dílné a rozdílné jeho choutky . . . .

Tak jsem si myslel pohlížeje k těm všem zbytkům ně-
kdejší slávy, k těm místům kde tělocvik více doznával po-
chopení k povznesení celých pokolení a uzdravení lidu, nežli
třeba ještě tu a tam dnes v době pokrokové, vynálezů a
elektriny. Tak jsem uvažoval a myslí mou táhla povídka

Sira Ed. Bulwera Lyttona, Barta z toho města mrtvých "Poslední dnové Pompejí." Přečtěte si a mnohý ten z našich obrázků oživi . . .

Několik válečných lodí italských kotvilo nedaleko našich velikánů, již pod americkou vlajkou měli jsme snad za účel vzbuzovati "respekt", nu, a to mnozí z nás dovedou a jiní opět sotva mají dovolenou, sotva těm našim hvězdám slouží ku cti. O tom mohl by nám povídati i James Gordon Bennett, vydavatel "N. Y. Herald", který se k našim lodím záhy přitočil ve své yachtě "Lysistrata", pravý to plovoucí palác, kde také jsou přístroje k bezdrátové telegrafii. Tých jest znám námořnictvu našemu všude i ti naši "modráčkové" již vědí co to znamená, jestli se s ním v tom, aneb onom přístavu setkají. Veslařské závody jsou pak jistě na pořadu a ty různé odměny již za trochu té námahy stojí, zejména když ještě k tomu celé sponsty dostaneme na palubu jeho listu "Herald", pařížské vydání a dozvíme se tak lecos z té naší milé vlasti tam za tou vodou.

Zůstali jsme v těchto místech báječných krás přírodních pouze čtyry dny a tu věru litovali jsme, když pojednou zavzněl povel k vyplutí a my za chvílenku již kolebali se na vlnách, opouštějíc záliv o jedné hodině odpolední, dne 30. a nalezajíc se na cestě do Piru, námořního to přístavu Atén, v Řecku na vzdálenost 650 mil. Pennsylvania následovala, co zatím Maryland a Colorado dostaly depeše z vysláního přístroje našeho, aby vyjely z Palerma o osmé hodině ranní téhož dne. A zase ten život lodní byl v proudu a každý u své práce. As o desáté hodině spatřili jsme sopku Stromboli, jež dala o sobě vědět z ostrůvku na němž se nalézá i projeli jsme úžinou messinskou mezi Sicilií a pomezím as tak po půl noci. Užina opravdu uzouká poskytuje za dne prý pohled velebný z lodě, však pro nás obrazů těch nebylo jako spíše bouře a tmy dost a dost. Chvílemi se blesk objevil a my za ran hromu spatřili míjející pohoří po obou stranách, stíny města Messiny na sicílské straně a Reggio po straně italské. Etna byla příliš daleko, abychom ji uviděli mohli a mimo to skoro žádnému z nás ani nenapadlo při tom kývání se lodě, abychom dbali mnoho.

Sedím tak jak jen lze u stroju svého a přemýšlím, jestli již ten německý námořní inženýr Schlick zdokonalil ten svůj model na zmírnění kývání lodí. Jaká by byla pak pohova, jaké cestování, kdy příčné kymáčení a pohyb ten daly by se zmírnit a zvolnit. Přístroj spočívá na základech gyroskopu. Setrvačník, jehož hřídel jest uložen v ložiskách v jakéms rámu uvnitř a středu lodí, může se otáčeti na čepích. Upevnění jest ovšem na tělese lodí. Rychlé otáčení děje se pak proudem elektrickým. Hned z počátku jsem vám povídal co jest mojim koníčkem a tu se nedivte. Víte, že osa otáčecí hledí zachovati v prostoru svou polohu, a že odpor proti vychýlení bude při tomtéž setrvačnicku tím větší, čím větší je rychlost jeho otáčivého pohybu. Kymáčení lodí ve směru podélném není, zvláště u lodí dlouhých, nepříjemné; to se také tímto přístrojem nezmenší. Proti výkyvům ve směru příčném klade však setrvačník odpor, kymáčení z boku na bok se prý zmírní a to je právě čeho jsme si náramně moc přáli zrovna té bouřlivé a tmavé noci. Prozatím však zůstalo jen při tom přání a některý ten nováček "krmil ryby" jako obyčejně.

Z rána 2. října již jsme se brali vodami kol mnohých těch ostrůvků řeckého Archipelagu. Maryland a Colorado dostihly nás as po 8. hodině a k polednímu již zakotvili jsme v zálivu Phalerum na této straně Piru.

Tak tedy v Aténách, ale těch pravých Aténách, nikoliv v těch Vašich tam brutře pořadatelů, jež na mou věru popisovati by se mě nechtělo, třeba na ně dosti často vzpomenu.

Již z lodě bylo pěkně viděti a soudruh můj Francouz, dobrá kopa a ještě lepší námořník, jenž již věci zná, uk-

zoval mi část' města starodávnou, ty mnohé zříceniny a kolem nich část' moderní. Hlavně zříceniny, jak on chrám nazýval: "Temple d' Eole et L' Agora", upoutají hned Vaši pozornost, vyobrazili jsme si již v čísle minulém, co zatím zříceniny Akropolu tam na vršku, jakoby do světa ještě dnes hlásaly tu bývalou slávu řeckého národa, pravím výslovně bývalou, protože dnes Řek nanejvýš proslulým jest jen v tom, že "horší jest žida" v obchodování svém veškerém.

Pireus, přístav aténský nalézá se asi pět mil jihovýchodně od vlastního města. Zde skoro nic není zachováno ze starých dob starého Řecka, leda snad ta pošmurná zeď táhnoucí se z Atén dolů k Piru, postavená kdys na podnět Themistokla, jenž k vůli bezpečnosti města opevnění stavěl. Později zbudována byla jiná zeď až do Phalerum, a ještě později jiné zdě se přistavěly Cimonem a Periklem. Když však aténské loďstvo bylo zničeno u Aegospotami 404 před K. území bylo jednoduše obsazeno nepřitelem a ty zdě jednotlivé tu a tam rozmetány za zvuku flétny vítězného nepřitele. Za deset let na to byly opět obnoveny a Atény znovu dosáhly jistého významu však nikoliv na dlouho. Přečasně město, plné památek a průkazů síly, moci, umění, vědy a práce, mistrovské dílo doby Periklovy, zničeno bylo Sullou v 80. roce před K. a na troskách veliké slávy velikého kdys národa zbudováno bylo městečko, ba co, víska pouhá asi tak 1836. V době přítomné jest druhý to přístav řecký a město samo má as 50,000 obyvatelů.

Vím, že hned vás napadne jak a kde jsem ku všem těmto udajům přišel. Buďte vám divné, že jsem jako ti všichni jiní cestovatelé naši, kteří také dovedou vyprávěti do podrobnosti sotva se v té které krajině otočili, v zimě pak ohřáli. Ano, řeknete snad, že podobám se těm mnohým sloutným spisovatelům českým, kteří píšou na příklad o té "české Americe", o té naší "očistě", poměrech a podobných věcech, které ani neviděli, viděti za krátkou dobu pobytu jejich nemohli. Jest sice pravda, že my námořníci shledneme lecos a jen tak letmo, jenže my máme k poučení našemu své "živé knihy", soudruhy starší a ti již nám mnohé povědí, ba lépe, nežli tomu mnohému našemu cestovateli ten "Boedecker," čili průvodce po všech zemích se všemi jeho možnými i nemožnými udaji. Mimo to my na lodi se i učíme a důstojnictvo v mnohém poradí. Však již zase povídám a zapoměl jsem na nějaký ten výklad učený. Tož k práci.

O vlastní historii z dob dávných a původu Atén jest jen málo známo, ačkoliv zde právě bylo středisko kultury řecké. Tak vidíte, že to také dovedu a neopsal jsem z knihy žádné. Atény rozkládají se na několika vrších a kolem nich. Vrchy ty vystupují z rozkošné pláně a prvý jest na severovýchodě Lycabates, jenž zdá se dominovati celému okolí. Však co hned upoutá pozornost oka vašeho jest Akropol, stavba to monumentální jak od vršku jmenovaného v levo na obrázku našem vidíte na vršku druhém. Zde stavělo se asi nejdříve a zde také nashromážděny byly všechny ty spousty a ukázky pokroku a slávy velikého kdys národa, národa, jenž na díla svá věru hrdým býti mohl. Největší pak ozdobou zde byl Parthenon čili chrám aténský. Parthenos znamená pannu. Tato skvostná budova, krásy a stavby nevyrovnatelné byla 228 stop dlouhá a 101 stop široká a 66 stop vysoká a vystavěl ji Perikles za vlády své a dostavěl 438 před K. Sloh tu jest Doriků, materiál samý jen mramor bílý a všude výzdoba reliéfem, prací sochařskou, skupiny a práce umělecké vůbec. V chrámě tom byla socha Athény práce Phidiová. Táž byla 40 stop výšky, odhalené částě těla sochy byly ze slonové kosti a šat sám tvořily zlaté plotny, jichž váha byla prý skoro 2508 liber. Tak bude vám na chlup vyprávěti průvodčí, tak řekne vám to Boedecker a tak povídám i já z paměti, jakž jsem si zapamatoval.

Propylea jest z bílého mramoru a tvoří vlastní bránu do Akropolu, jakož i tohoto celou část' západní. Překrásné schodiště z mramoru nad sním bílého, 70 stop široké vede k této bráně. Na to následuje Erechtheum dvojité to chrám zasvěcený Athena Polias a Erechtheu čili Poseidon. Byly i jiné chrámy, oltáře obětní, sochy a jiné, spolu s ohromnou sochou bronzovou Athena Promachos, 50 až 60 stop výšky. Na jižní straně a úpatí nalezalo se divadlo Dionysa, Odeum Periklovo a Herodesa, poslednější dvě budovy byvše určeny a zasvěceny hudbě a produkci soutěžným, pokud vlastního umění se týče. Na planině dolní stojí dnes zbytky chrámů Thesea a Olympického Zeusa-Jupitera. Na prvním vidíte svérázné a umělecky provedené zobrazení činů Thesea a Herkula. Poslednější byl největším chrámem aténským a největším jaký kdy zbudován byl velikým bohům řeckým vůbec. Se stavbou započalo se Pisistratem a pokračovalo se čas od času až po 700 letech stavba dokončena byla Hadrianem. Chrám byl 334 stop dlouhý a 171 stop široký a sloupky střechu nesoucí byly 60 výšky a šest stop

v oběmu. Poblíž Propylaea jest malý však velice krásný chrám vítězství, který jako Parthenon celý byl skoro zničen 1687, tehdy město jsouc obleháno složilo si tu všechny tráskavé látky, když kule nepřítel místo zasáhla a zničila i to co ještě památného tu zbylo, skoro docela. Tak aspoň se nám vyprávělo. Však 1835 na rozvalinách stavělo se znovu. Do Akropolu snadno se dostaneme povozem, aneb pěšky, abychom podívali se na zbytky těch mnohých chrámů a jejich trosky. Jen ty sloupky mnohé z mramoru, jakoby nám cestu označiti chtěly kde co bylo kdys velkolepého.

"Americano muco grande!" volá tu kluk za námi a nabízí pohlednice a aby na sebe upozornil chválí nás Američany směsí řečí všech národů a tot' se ví, že za tu pochvalu již mu ty naše centy sypeme. Kluk se obrátí začechtá se do rukávu a již zmizí nám z očí. Myslíme si, nu směje se asi, že nás natáhl a také natáhl, prodal nám kluk zatrolená pohlednice ty "nejšpinavější" co snad jen měl a kdo ví jak dlouho nosil v usmolené kajdě své.

(Pokračování.)

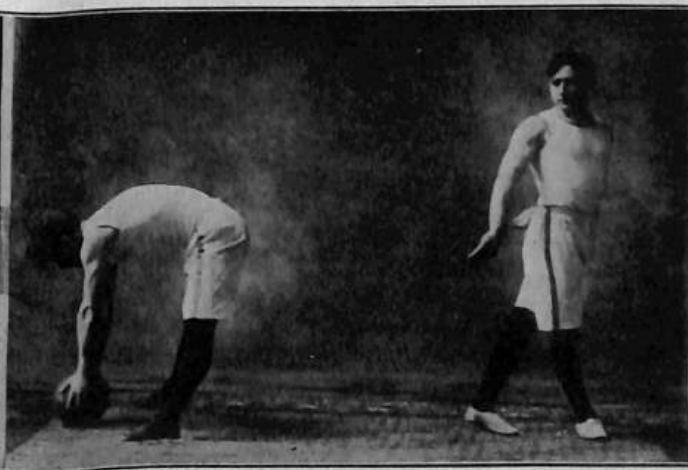
SPOLEČNÁ CVIČENÍ BORCŮ N. J. S. S VELKÝM DUTÝM MÍČEM (BASKET BALLEM).

Sestavili A. Haller, Aug. Tesař a B. Trefný. — (Pokračování.)

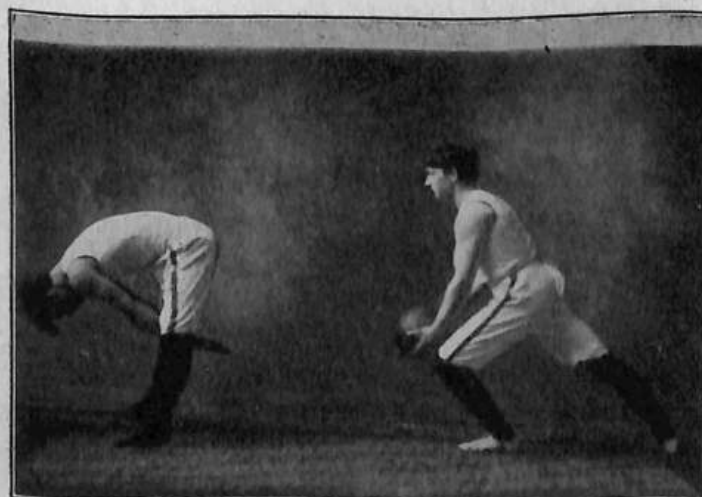
ODDÍL II.

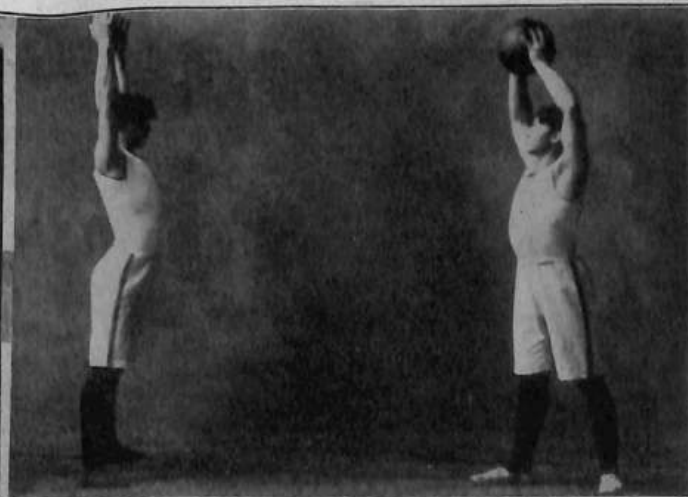
22

23

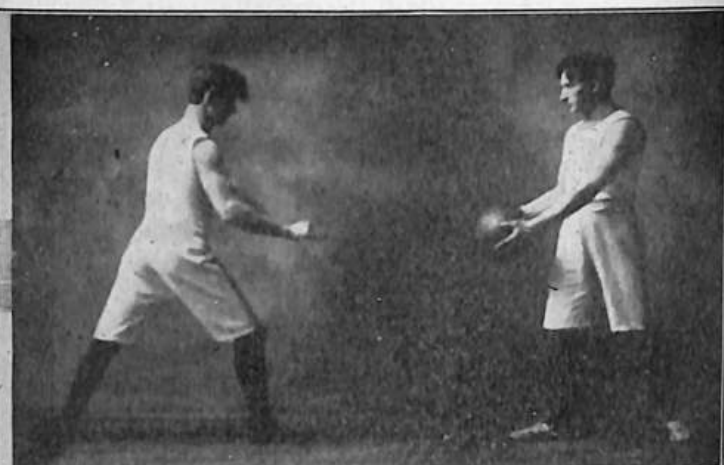
24

25

26

27

Čtvrt první. — Sestavy prvních.

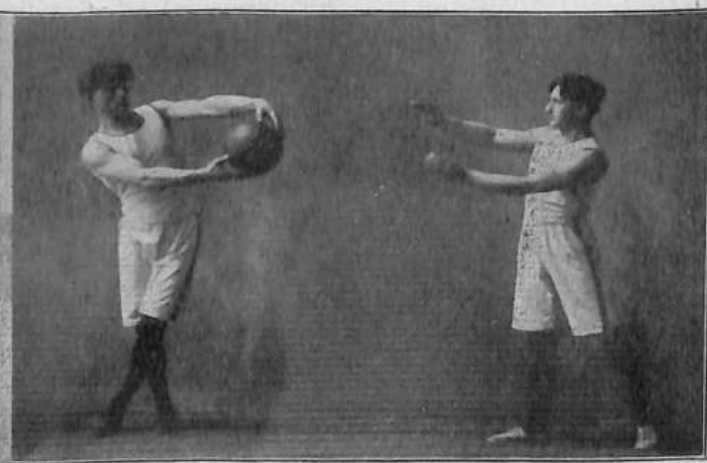
1. Únik v pravo — předpažit na pravo, paže pokrčené. (Obraz 22.)
2. Výdrž.
3. Půlobrat v pravo ve stoj úkročný v pravo, předklon — předpažit, míč na zemi. (Obraz 23.)
4. Hodit míč skrz nohy na zad k druhému. Postoj jako v době předešlé, však hlubší předklon. (Obraz 24.)
5. Vzpřím, celý obrat v pravo (na levé patě) stoj úkročný v pravo — vzpažit. (Obraz 25.)
6. Podřep (ve stoj úkročném v pravo) — předpažit, paže pokrčené. (Obraz 26.)
7. Výpad v pravo v před — míč odrazit k zemi proti druhému — paže v předpažení dolu pokrčené. (Obraz 27.)
8. Půlobrat v pravo o levé patě a přinožit v pravo — připažit.

Příštích 8 dob eviči sestavy druhých, však opáčně.

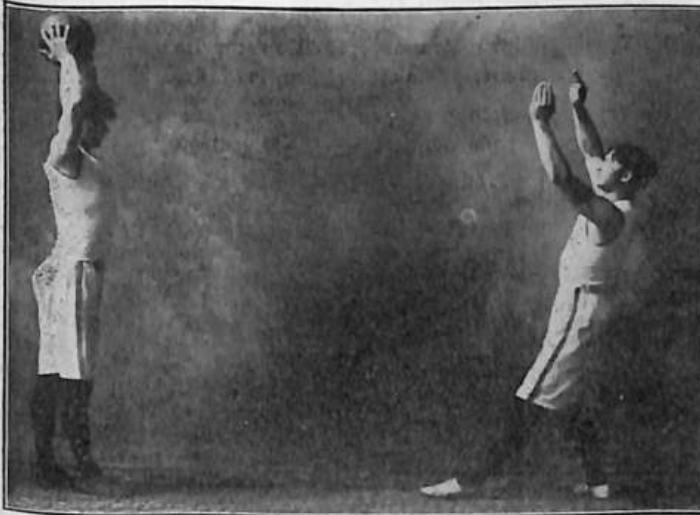
Čtvrt první. — Sestavy druhých.

1. Výpad v levo stranou, úklon na levo — upažit. (Obraz 22.)
2. Výdrž.
3. Vzpřím, půlobrat v levo, stoj zánožný v levo dovnitř — zapazit na pravo. (Obraz 23.)
4. Celý obrat v levo, předhyb v levo — chytit míč v předpažení dolu. (Obraz 24.)
5. Stoj zákročný v levo — vzpažit, čelným obloukem na levo. (Obraz 25.)
6. Stoj zákročný v pravo — udeřit míčem o zem k prvnímu, paže zůstanou v předpažení dolu. (Obraz 26.)
7. Stoj předkročný v pravo — chytit míč odražený od země v předpažení dolu. (Obraz 27.)
8. Půlobrat v levo, přinožit v levo — připažit.

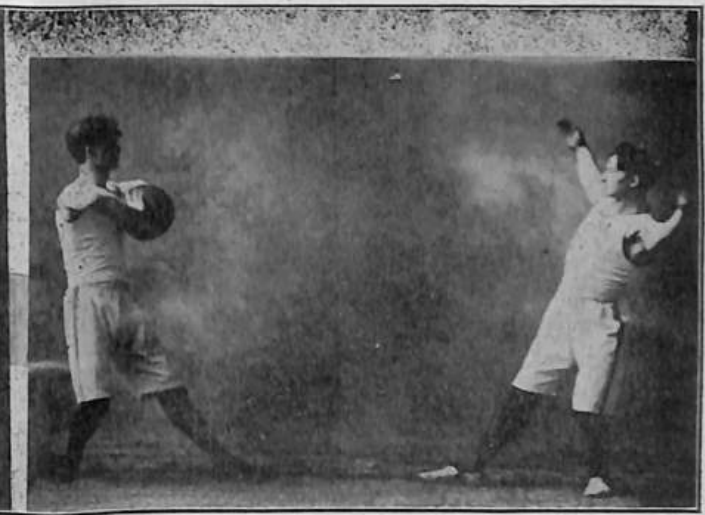
Příštích 8 dob eviči sestavy prvních, však opáčně.

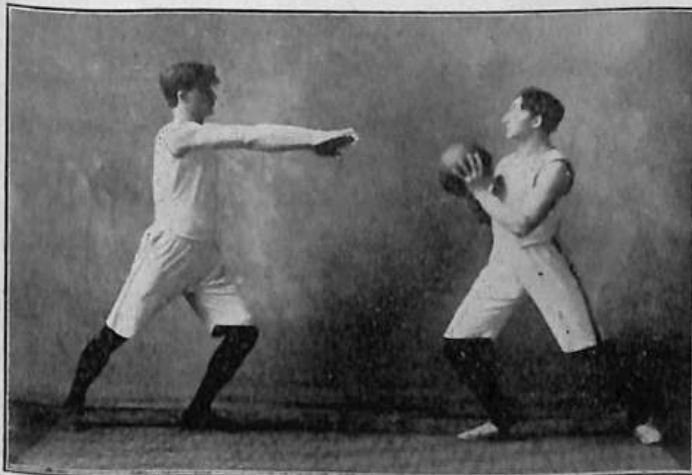
29

30

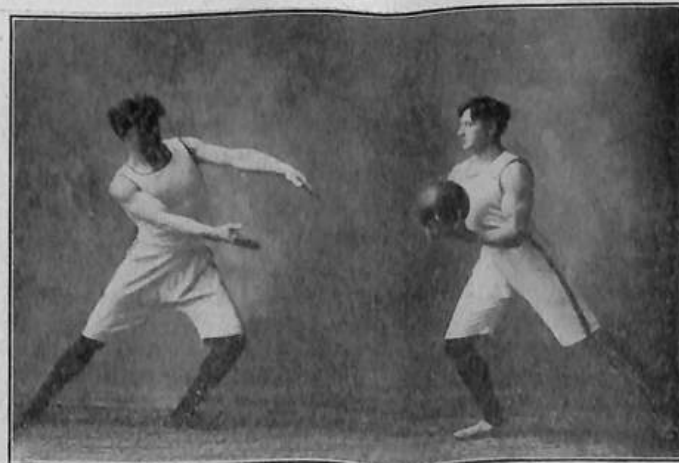
31

32

33

34

Čtvrt druhá. — Sestavy prvních.

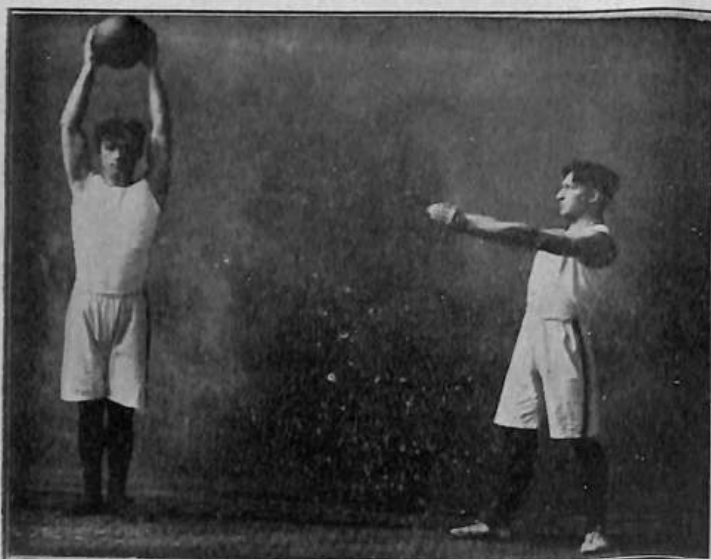
1. Podřep únožmo v levo, předklon na pravo — předpažit. (Obraz 28.)
2. Vzpřím, stoj skřižný v l. v před — předpažit na levo. (Obraz 29.)
3. Jeden a půl obratu v pravo ve stoj zákročný v levo (levá špička za pravou patou) — vzpažit. (Obraz 30.)
4. Podřep přednožmo v levo — paže skrčít předpažmo dovnitř, prsty k prsoum obrácené. (Obraz 31.)
5. Předhyb v levo — trčením v před hodit míč k druhému. (Obraz 32.)
6. Stoj zánožný v levo — chytit míč o pažích skrčených připažmo. (Obraz 33.)
7. Půlobrat v pravo, výpad v l. stranou — čelným kruhem na pravo hodit míč k druhému (spodem), paže zůstanou v předpažení na levo dolu. (Obraz 34.)
8. Přinožit v levo — připažit.

Příštích 8 dob cvičí sestavy druhých, však opáčně.

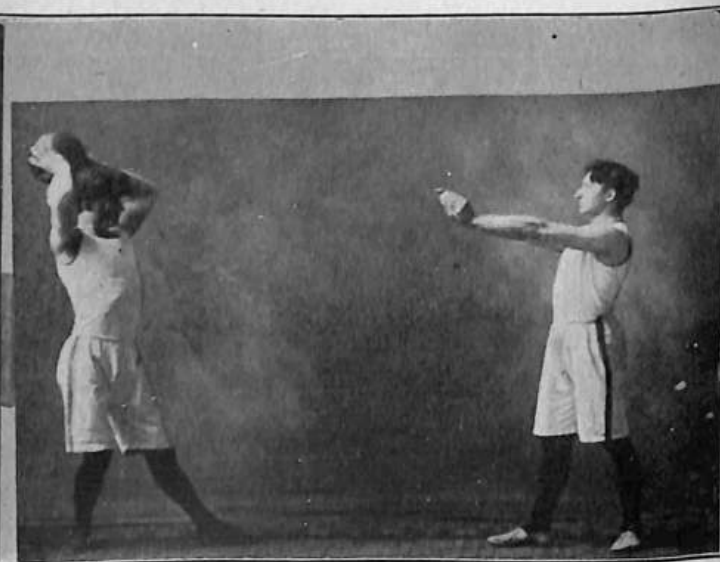
Čtvrt druhá. — Sestavy druhých.

1. Výpad v levo stranou, předklon na levo — předpažit, paže pokrčené, pr. loket vzhůru, levý dolů. (Obraz 28.)
2. Vzpřím, půlobrat v pravo ve stoj zánožný v levo — předpažit, paže pokrčené. (Obraz 29.)
3. Podřep přednožmo v levo — předpažit vzhůru. (Obraz 30.)
4. Výpad v levo v zad — upažit, paže pokrčené. (Obraz 31.)
5. Předhyb v pravo — chytit míč o pažích skrčených připažmo. (Obraz 32.)
6. Výpad v levo v před — trčením v před hodit míč k prvému. (Obraz 33.)
7. Únik v levo — chytit míč o pažích skrčených připažmo. (Obraz 34.)
8. Půlobrat v levo, přinožit v levo — připažit.

Příštích 8 dob cvičí sestavy prvních, však opáčně.

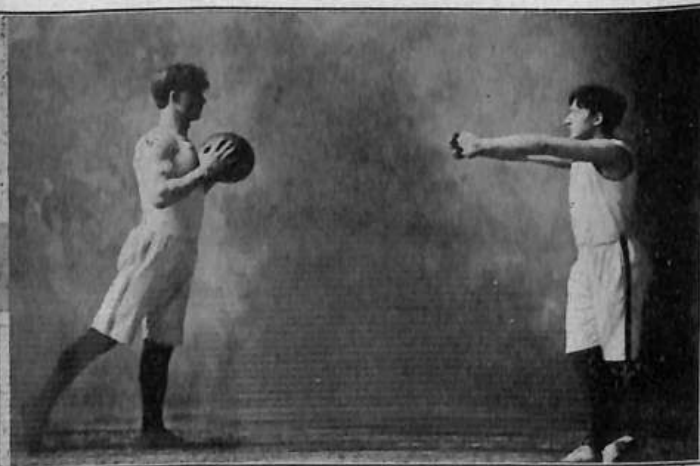
35

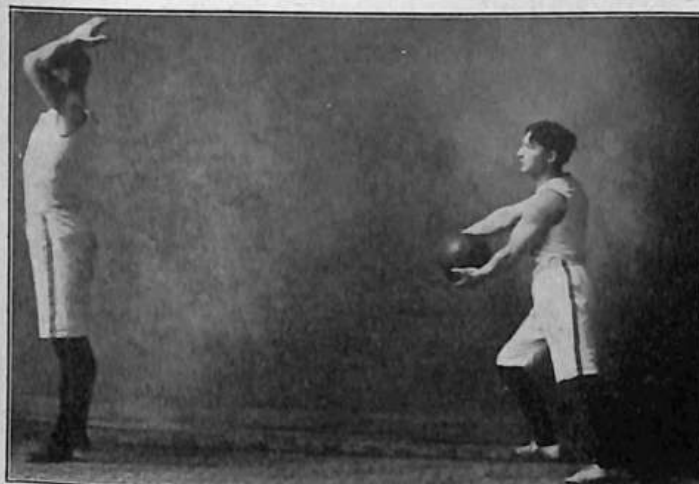
36

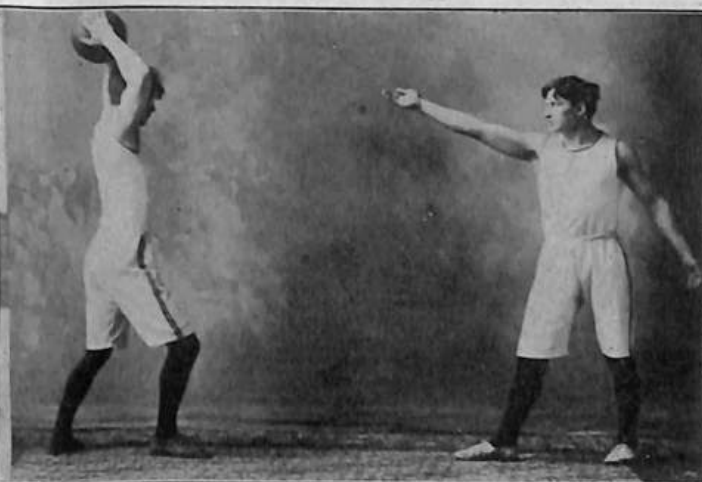
37

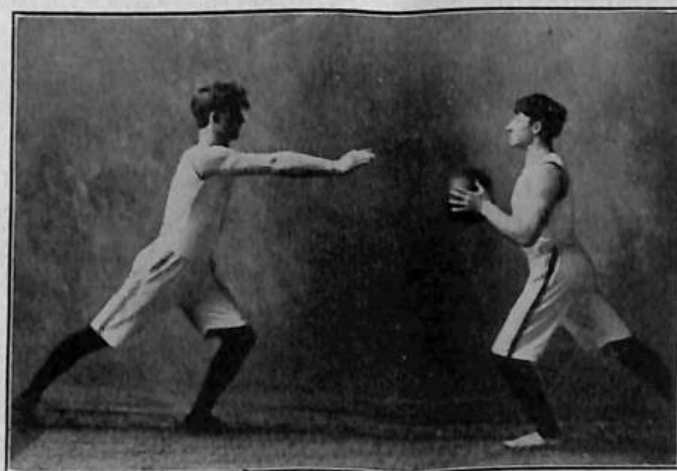
38

39

40

41

Čtvrt třetí. — Sestavy prvních.

1. Čelným obloukem na levo vzpažit (stoj spatný.) (Obraz 35.)
2. Půlobrat v levo, výpad v pravo v zad čelným kruhem na pravo vzpažit paže pokrčené. (Obraz 36.)
3. Výpad v pravo v před — hodit míč k druhému, paže v předpažení vzhůru. (Obraz 37.)
4. Stoj zánožný v pravo — chytit míč o pažích skrčených připážmo. (Obraz 38.)
5. Celý obrat v pravo (o levé patě) ve stoj úkročný v pravo — hodit míč přes hlavu na zad k druhému, paže zůstanou ve vzpažení skrčené. (Obraz 39.)
6. Celý obrat v pravo (o levé patě) střeh v pravo v před — chytit míč ve vzpažení, paže pokrčené. (Obraz 40.)
7. Únik v pravo — hodit míč k druhému, paže v předpažení. (Obraz 41.)
8. Půlobrát v pravo, přinožit v pravo — připážit.
Příštích 8 dob eviči sestavy druhých, však opáčně.

Čtvrt třetí. — Sestavy druhých.

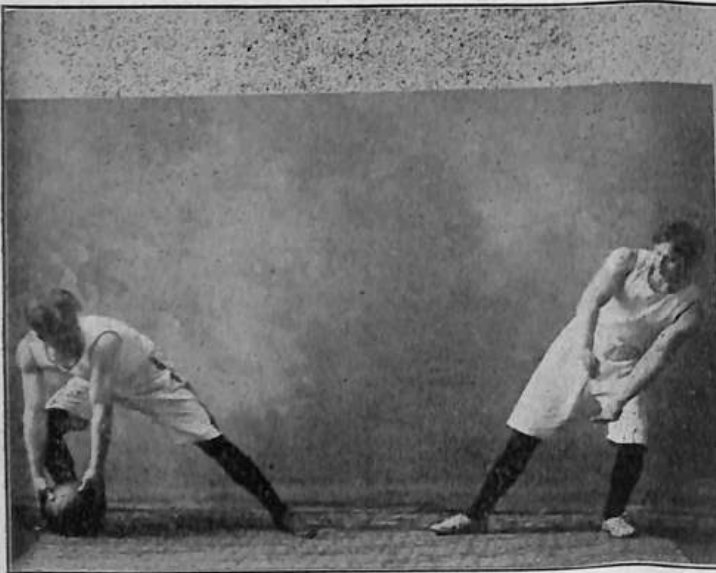
1. Půlobrat v pravo, stoj předkročný v pravo — předpažit. (Obraz 35.)
2. Výdrž. (Obraz 36.)
3. Podřep zánožmo v pravo — chytit míč o pažích skrčených připážmo. (Obraz 37.)
4. Stoj skřižný v pravo v před — otočením rukou v polohu malíkovou (prsty k prsoum) třeit míč v před k prvnímu. (Obraz 38.)
5. Dvojný obrat v levo, výpad v pravo stranou — chytit míč v předpažení na pravo dolů (Obraz 39.)
6. Stoj předkročný v pravo — obloukem na zad hodit míč pravou rukou k prvnímu — pravá paže předpaží, levá zapáží. (Obraz 40.)
7. Únik v levo — chytit míč o pažích skrčených připážmo. (Obraz 41.)
8. Půlobrat v levo, přinožit v pravo — připážit.
Příštích 8 dob eviči sestavy prvních, však opáčně.

42

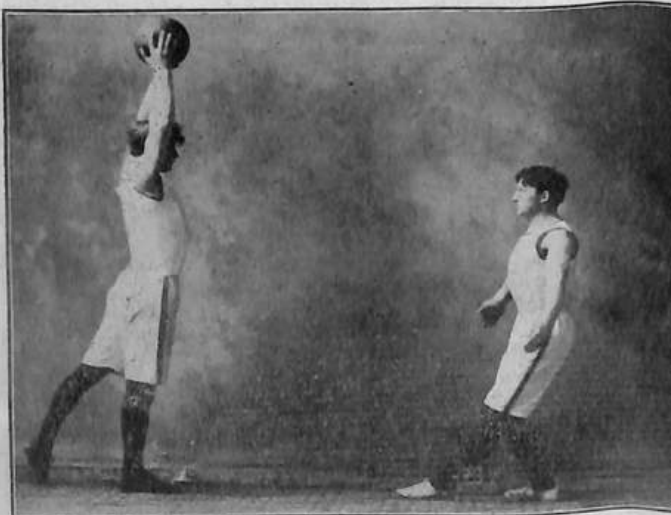
43

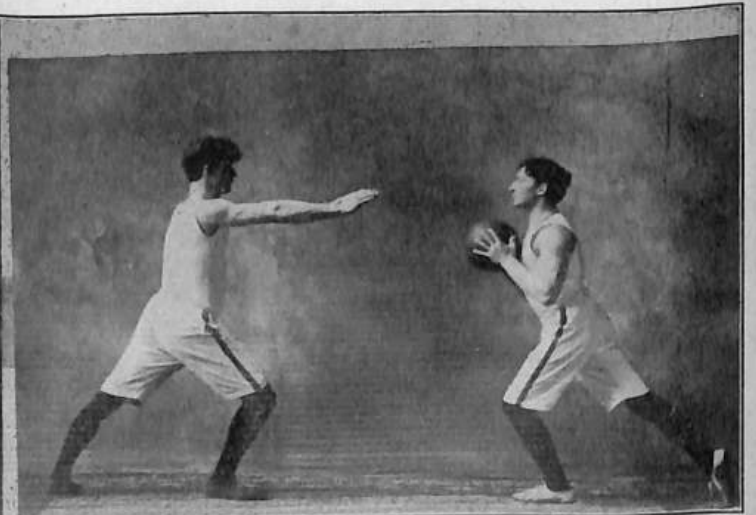
44

45

46

47

Čtvrt čtvrtá. — Sestavy prvních.

1. Celý obrat v levo, stoj úkročně v pravo — obloukem čelným vzpažit na levo. (Obraz 42.)
2. Půlobrat v pravo, předhyb v pravo — předpažit. (Obraz 43.)
3. Půlobrat v pravo (o levé patě), výpad v pravo stranou, předklon na pravo — předpažit, míč na zemi u pravé špičky. (Obraz 44.)
4. Vzpřím, půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo, míč vyhodit vzhůru. (Obraz 45.)
5. Stoj výkročně v pravo — chytit míč ve vzpažení. (Obraz 46.)
6. Předhyb v pravo — míč hodit k druhému, paže v předpažení. (Obraz 47.)
7. Celý obrat v levo, ve stoj zánožný v pravo — obloukem spodním vzpažit.
8. Půlobrat v levo, přinožit v pravo — připážit úpažmo. (7. 8. doba splynou dohromady).

Příštích 8 dob cvičí sestavy druhých, však opáčně.

Čtvrt čtvrtá. — Sestavy druhých.

1. Celý obrat v pravo, podřep únožmo v levo, předklon — předpažit dolů, pr. nad l. (Obraz 42.)
2. Vzpřím, půlobrat v levo, předhyb v levo — předpažit. (Obraz 43.)
3. Půlobrat v levo (o pravé patě), výpad v levo, stranou, předklon na levo — předpažit dolů. (Obraz 44.)
4. Vzpřím, půlobrat v pravo ve stoj zánožný v levo — předpažit vzhůru. (Obraz 45.)
5. Podřep přednožmo v levo — odpažit. (Obraz 46.)
6. Předhyb v levo — chytit míč o pažích skrčených připážmo. (Obraz 47.)
7. Celý obrat v pravo ve stoj zánožný v levo — obloukem spodním vzpažit.
8. Půlobrat v pravo, přinožit v levo — připážit. Příštích 8 dob cvičí sestavy prvních, však opáčně. (Dokončení.)

SLOVENSKÁ PRÁCE SOKOLSKÁ.

Allegheny, Pa., 5. června.

Poslední týden květnový byl významným, slavnostním týdnem slovenského Sokolstva v Americe. Nebyl to čas slavnostních zábav, hulákání — leč doba činů za vše naši sokolskou a národní. Ze všech končin Unie sletnuvší se Sokolstvo slovenské ukázalo se národu a veřejnosti ve svém pravém světle, ukázalo se činem.

Týden ten rozdělití můžeme na tři oddíly, aby věci se udavší snáze vystoupily: Zájezd Sokolstva na slovenský národní kongres do Clevelandu, šestý sjezd v Allegheny a prvé závody v Pittsburgu.

Slovenské Sokolstvo činně účastňuje se každého národního hnutí. Než-li v prvé řadě, tož posledního místa nikdy nezajímá. A tak bylo i s kongressem. Asi 180 sokolů — a z těch skoro 100 v kroji — v čele majíce činovníky výkonné moci, zajeli do Clevelandu na kongres, aby byli spoluzakladateli Národní Lígy, již kongres utvořil. Pěkně drželi se naši sokolové, účastnili se manifestačního pochodu městem v počtu takovém, že můžeme si k tomu jen blahopřáti. Na

kongresu samém za Sokolstvo mluvili bratři Milan Getting a Karol Reháč. Súčastněním se kongresu nejen že jsme učinili za dost naším národním povinností, leč vyhnuli jsme se i mnohým předsudkům, jež vůči nám se přechovávají.

Sjezd náš zde u nás zahájil br. Reháč a sice dne 27. května a to vzletnou řečí a hned pak přistoupilo se k jednání. A tu ke všemu tomu co již v čísle minulém bylo sděleno, dovolte, abych připojil z péra mého ještě následující. Hlavní správce dostáváti bude \$50 ročně, podsprávce \$10, zápisník \$25, účtovník \$500, pokladní \$10, velitel \$200. Jak vidět také u nás již v pouhé ochotnění se nevěří a za dobrou práci i dobrý plat pokud lze dáti cheeme, jen aby se celku prospělo. Hlavním velitelem zvolen br. Michal Poláček, síla nad jiné schopná a i ve Vašich kruzích bratrských z důstatek známá. Po technické stránce proto mnoho si slibujeme.

Časopis Tělocvičné Jednoty Sokol "Slovenský Sokol" vycházet bude počínaje červencem dvakrát měsíčně: 15. a 30. do ledna 1898 na 8 a potom na 12 stranách ve velikosti 11x14 palcích ve třech sloupcích. Za správce časopisu zvolen byl br. Milan Getting z Allegheny s platem měsíčním \$60, co zatím redaktor má mít \$50. Tisk zadá se souběhem tiskáren. Mimo to jednota každoročně vydá kalendář v podobě sborníku, který členům zdarma se bude rozesílat. Z toho vidět, že postarali jsme se nejen o zlepšení tisku našeho, ale i náležitou odměnu našich pracovníků.

Jednota zakoupí všechno tělocvičné nářadí tomu sokolskému sboru, který se prvý na Slovensku založí. Pro členstvo vydají se členské diplomy, pro cvičící jiné a pro ne cvičící rovněž tak. Hlavní sbor na odporučení hl. velitele udělí sborům půjčku na nářadí v obnosu \$75. Sboru musí mít stále dopisovatele do orgánu. Za časopis členstvu bude platit měsíčně 8 centů., tak jako dříve, navzdor zlepšení a rozšíření. Závodní fond se ustálil na jeden cent měsíčně z člena. Národní fond pro účele slovenské doma ve vlasti staré i zde ve vlasti nové zůstal, to jest jeden cent měsíčně.

Nové opravené stanovy se dají tisknout ve slovenském a anglickém jazyku. Posmrtní podpora, žel zůstala při starém, \$500 mužů a manželek \$150. Obchodní vklad jednoty ustálen na \$1.000. Výlohy ze závodů a doplatek na výpravu cvičící čtyř k V. sletu všesokolskému do Prahy kryje jednota a peníze seběře měsíčním rozpočtem. Hlavní účetník povoleno má \$75 ročně na byt. S dorozuměním sborů platy výkonných činovníků mohou býti zvýšeny. Povely k pořadovým vydají se v knížce a budoucí sjezd odbývati se bude v Trenton, N. Y., roku 1910.

Karol Reháč zvolen čestným správcem jednoty a na místo jeho zvolen Štefan Erhardt z Bridgeport, Conn. Podsprávcem Emil Jalovecký z New Yorku, zápisník František Adamík z Yonkers a také účetní zůstal starý: Fr. Stas z Perth Amboy, N. Y. Pokladní Juraj Zavadčan z McKees Rocks, Pa. V majetkovém výboru jsou Štefan Begán, Josef Bajuc a Josef Lovásik. V porotě jsou: Josef Kalafús, Anton Šimek, Karol Mereš, Ján Bugán, Andrej Kováč, Ján Ungvárský a Ján Kameský. Sídlo poroty bude New York. Konvence odbývala se v české síni, na Vinial ul.

Závody jakž sděleno odbývaly se ve Friendship parku na hřišti na Liberty ave. v Pittsburgu, dne 30. května. Ráno o deváté hodině začaly závody čet vyššího a nižšího oddělení. Ve vyšším oddělení byla četa 2. sboru z Bridgeportu a 39. sboru z Chicaga. V nižším oddělení četa 54. a 87. obě z Pittsburgu. Členové čety druhého sboru: Petr Pavlovský, Josef Haniska, Andrej Mencil, Valentin Pramuka, Jan Pavlovský a Josef Bednár. Četa 39. sboru: Ant. Petr, Martin Teker, Ján Bakoš, Josef Brčik, Andrej Marek a Ján Pindiak. Četa 54. sboru: Štefan Pribyš, Josef Maňko, Petr Jakubianský, Štefan Krivoniak, Jos. Pribyš, Michal Kri-

voniak. Četa 87. sboru: Andrej Koleim, Alex. Jurík, Štefan Čurila, Štefan Katroš, Štefan Koleim, Jos. Bačík. Vyšší oddělení evičilo: hrazdu, koně na šíř, bradla, skok do výšky, prostná a pořadová. Totéž nižší oddělení. Následovaly závody jednotlivců vyššího a nižšího oddělení. Ve vyšším závodili: Ant. Petr, Ján Pindiak, Andrej Mencil, Val. Pramuka, Josef Brčík. V nižším: Ludevít Tvrđík, Andrej Koleim, Štefan Čurila, Josef Bačík, Ján Krištofek, Pavel Beniák, Štefan Pribyš, Jos. Pribyš a Michal Krivoniak.

Výsledek závodů čet vyššího oddělení: Četa 39. sboru 216.6 bodů, četa 2. sboru 230.1 bod. Nižší oddělení četa 54. sboru 225.0 bodů, četa 87. 269.4 body. Vyšší oddělení jednotlivců: A. Petr 66.5 bodů, J. Pindiak 60.7, A. Mencil 52.0, V. Pramuka 37.9, J. Brčík 61.5. Nižší oddělení: L. Tvrđík 62.6, A. Koleim 63.6, Št. Čurila 52.9, J. Bačík 54.6, J. Krištofek 56.5, P. Beniák 59.2, Št. Pribyš 63.8, J. Pribyš 54.5 a M. Krivoniak 51.9.

První cena vyššího oddělení byl věnec, dostala četa 2. sboru, druhou cenu pohár, četa 39. sboru. První cenu nižšího oddělení pohár četa 87. sboru, druhou cenu psací náčiní četa 54. sboru. Jednotlivci vyššího oddělení: 1. cenu Ant. Petr, 2. Jos. Brčík a 3. Jan Pindiak. Jednotlivci nižšího oddělení: 1. cenu Štefan Pribyš, 2. Andrej Koleim, 3. Ludevít Tvrđík. Soudci vyššího oddělení byli: Karol Reháč a J. Vais, nižšího: J. Jelínek a J. Petr. Závody trvaly do 2. hodiny odpoledne, kdežto veřejné začalo o 3. hodině prostnými vedením br. Poláčka. Nastoupilo se v 14 stupech, 56 evičeneč. Cvičila se prostná o pěti oddílech, sestavou br. Poláčka. Na prvé závody šly poměrně dosti dobře. Pak následovala evičení na náradí, společná, sokolek, skupiny, sokolek s kůželi, čety 2. sboru na hrazdě a bradlech atd. Výsledek závodů oznámen byl o sedmé hodině. Tak skončily nám prvé závody a výsledek nás jen uspokojil, povážíme-li ty naše začátky. Kéž druhé závody jsou ještě lepší, jak po stránce technické, tak co do účasti borečů.

Na zdar!

Karol Štiastný.

DO PISY.

Chicago, 16. června.

Tak se mi zdá, že se i u nás probouzíme opět k lepšímu životu v celém tom našem působení, a že docházíme konečně lepšího pochopení, jak u našich mnohých, tak u širšího obecnstva. Nemine ani jedné schůze, aby se k našemu sboru někdo nehlásil o přijetí a o členství, a v poslední době děje se velmi často, že dva až tři najednou tak činí. A sami mladí, o kterých možno doufat, že rozmnoží nejen práci sokolskou u sboru, ale že rozmnoží řadu našich evičičích členů v tělocvičně a nahradí tak ty starší, kteří se stávají nyní trochu lenivými, neboť mnohý se v poslední době ani neukáže. Či již tělocvik nepotřebuje, anebo jen odpočívá po tom našem veřejném a třeba myslí si, že na další evičení času dost. Však mnozí za to se činí tím více, a aby dodali prý věci lesku a přitažlivosti, založili "Trubačsko-bubeničskou četou", která se pilně evičí aby dostála svému úkolu, a aby sbor neměl velkých vydání každý evičenec si pořídil nástroj za své vlastní peníze. V tom ovšem jest vidět jen dobrou vůli a obětavost. Jen tak dál a každým směrem, zejména v tělocvičně, a když potom jeden každý budem takto pracovat, pak musíme se dodělat výsledku. Tož bud' me příkladem jeden druhému, jak v práci drobné, tak v každém našem počinu vůbec. Nemyslí nikdo, že již si vykonal dost, když můžeš učinit mnohem více, a čím více bude pracovník, tím méně připadne práce na jednotlivce, kterou pak jeden každý bravě vykoná, a nebude nikdo prací

přetížen, jak se až dosud u nás stává, že kdo chce trochu pracovat, že toho dostane až do omrzení. A proto se sám mnohdy obdivuji té práci a obětavosti mnohého člena a jsem rád tomu, když se mu jeho práce vydaří a vidí ovoce svého působení, at' již jest v tom neb onom oboru. Zvláště mě potěšilo působení několika členů našeho sboru, kteří se přičinili a agitovali mezi českými dívkami, aby je získaly za evičenky T. J. Čechie, což se jim podařilo počtem asi 20 členkyň, které přičiněním našeho bratra evičitele V. Jevavého vystoupily již o našem veřejném evičení, které jsme pořádali dne 31. března a vystoupily ve dvou číslech: jedno prostná s ozdobnými kroky a potom evičení s kůželi. Obě čísla byla pěkně naevičena a velice se líbila. A že se líbila toho důkazem jest, že z oněch 20 evičenek se založil dne 23. května sbor Sokolek Čechie počtem 35 členkyň, které všecky pilně evičí a již dne 1. června odbývaly za spolupůsobení evičičího družstva první zábavní večírek, který se jim vydařil. Byla vskutku radost pohledět na ten náš dorost, který se skládal ze samého dobrého lidu, jenž může směle sloužit za příklad jiným a bylo také znát na těch druhých co do takové zábavy nepatří, že se drželi tam kde patří a co nejdříve hleděli zmizet. Tak se stala ona zábava ryze sokolskou jakých jest na naší straně věru jen velmi málo, což uznával jeden každý kdo se oné zábavy dorostu vhodné účastnil. Postrádal jsem tu však naše staré harcovníky, neboť mimo těch, již měli rozličné výbory se jich dostavilo velmi poskrovnu, ač při něčem podobném měl by býti jeden každý. Doufejme, že na příště se tak stane. Celkem mohou býti naše sokolky jako sbor Sokolek Čechie na jich první vystoupení před veřejností dosti hrdé a doufám, když budou stále takto pokračovati v tělocviku jak začaly, že se dopracují lepšího výsledku, nežli se dopracovaly jejich předehůdkyně, jež sice před lety tvořily dosti mohutný sbor, ale tžž záhy se rozpadl a zanikl když padla i naše vlastní Sokolna. A dnes po letech na jeho místo nastoupil jiný, aby pracoval o povznesení jak myslel tak tělesného vývinu české ženy. Jaký to vznešený úkol! Máme zde arci mnoho rozličných dámských spolků, které též mají ve svých stanovách povznášet ženu k duševnímu vývinu, ale postrádají to co činí člověka štastným, a to jest v přední řadě jeho zdraví a právě v onom oboru žel jinde se nejméně koná a činí. Jedině Sokolstvo naše vzalo si tento vznešený úkol, aby v lidu vypracovalo zdravé tělo jak muže tak ženy, tak aby mohlo vzdorovat všem nehodám v jeho žití. To ovšem se nechá dokázat jediné těla tužením, totiž soustavným tělocvikem evičením. Zvláště v městech by se mělo k tomu hledět, aby jeden každý v mládí hlavně pilně evičil, aby si nahradil to o co jej město na vzduchu čistém a vzrůstu oloupilo. Pak nebylo by to lidstvo tak zuboženým, jinak by vypadalo nežli jak mnohý ten mladý lid dnes vypadá. A proto hled' me tomu lidu vštěpovat co Sokolstvo za účel má, a jsem jist, že mnohý nám bude za to vděčným až pozná sám cenu naší práce. Nuž i vy milé sestry sokolky hled' te k tomu, aby sbor váš zmohutněl, aby všecky vaše spoludružky mezi vás přišly a s vámi pracovaly o povznesení sama sebe a jiných a tu vaši nezištné práci volám naše upřímné Na zdar!

Fr. Růžička.

East St. Louis, I., 23. června.

Jest již sice hodně pozdě, ale proto přece nemohu opomenout podati nějakou zvěst o našem důležitém hnutí v East St. Louis. Zajisté z bratrů sokolů již mnohý dávno se dočetl v S. A., že v East St. Louis se utvořilo těleso, které pracovat má na postavení národní síně, a právě, jak z mého přesvědčení a jiných a jak již vícekrát jsem se dočetl v Sokole, že to sjednocení více spolků nebylo nikdy tak jed-

noduchým, tak i u nás tu s tím byla práce nevýslovná. A na vzdor tomu jsme se žádného zralého výsledku nedočkali, ačkoliv záležitost tato se již od konce minulého roku projednává. Sbor náš vyzván byl jednotou Táboritů Nové doby čís. 19., zároveň i jiné tři jednoty, a sice Řád Kotva č. 156, Č. S. P. S., jednota Č. D., Sbor Věrné Česky č. 112, a chorvatská podporující jednota Ban Jelačić ku práci společně za účelem výše uvedeným. Všechny ty výše jmenované jednoty zvolily si zástupce a první schůze jejich skončila nadmíru bratrsky. Avšak čím svorněji se jednalo ve schůzi první, tím bouřlivěji v těch ostatních, kterých byla řada nesčíslná, a vzdor všemu nevedlo to jednání k žádnému konci. Bezúčelná námaha unavila brzy toho aneb onoho bratra v práci, a následek byl, že poděkoval se z výboru. A tak se stalo, že ve všech těch zastoupených sborech vyměněn byl vícekrát výbor tak, že později jsme neměli členu, který by výbor přijal aneb v něm ještě byl nebyl.

Mimo to Řád Kotva čís. 156 Č. S. P. S. se dlouho nenamahal, ačkoliv byli oni ti první, kteří vložili do podniku co základ \$100, avšak nemeškali také, aby byli zase ti první, již vzali slovo zpět a za omluvu použili (ovšem pouze pisatel do Orgánu), že odstoupili z té příčiny, jelikož sň má státi \$16,000 a společný majetek jest pouze \$500. Patrně se obávali, aby o těch \$100 nepřišli. Ovšem pisatel onen měl pravdu, opatrnosti nikdy nezbyvá, ale kde těch šestnáct tisíc si vymyslel, to věru nelze ani pochopit. Ano již se i ve svém dopisu zmínil co bude stát místo a kde bude sň stát a přece výbor sám o žádném místě do dnes neví. Bylo by docela zbytečné o této záležitosti se dále rozepisovati. Zkrátka celý spor vězel v tom, že Sokol chtěl mít v místnosti té školu, tělocvičnu atd. a tu se obávali ti druzí, že by místnost Sokol nejvíce využítkoval, proto hleděli podnik zkončit bezúčelně. A protože seznali jsme, že žádného cíle se takto nedočkáme, požádali jsme zastoupené sbory, aby záležitost onu ponechali Sokolu zcela. Což ihned a snadně se učinilo.

Dnes náš mladý a slabý sbor má před sebou práci skutečně velikou, neboť máme něco přes 30 členů, kterých polovina jest málo činná neb úplně nic. A tak záleží ta veškerá práce nyní na členech několika jen.

Dne 13. června svolána byla schůze za účelem volby stavebního výboru a 3 členy do ředitelstva, a tu B. E. Levitus připravil prozatímní sběrači listinu a pouze několika slovy apeloval na shromážděné bratry, aby přispěli nějakým dobrovolným dárkem na podnik náš, a zde se ukázalo, kdo a jak jest pro věc zaujat, zde ukázal každý svou barvu. Výsledek sbírky byl uspokojivý zcela, neboť u nás 18 přítomných členů sebralo se \$145.

Zajisté si mnohý čtenář pomyslí: ti musí mít tam dobré výdělků, aneb jinak dobré poměry! Nikoliv, ale pravá záhada oněch členů to byla, neboť některý na částku, již daroval, musí takřka celý týden pracovat, a tu nedá se upřít, že veliká jejich obětavost. Kdyby tak každý z těch dříve spojených jednot byl přispěl, jak lehko by se pracovalo.

A kdyby se tak někdo tázal, kdo tu byl vlastně podporvatelem té dobré myšlenky stánku společného, musel bych jen odpovědět, že takřka byl jen jeden jediný člověk — také Čech.

Ty první kroky jsou již učiněny a my již jsme hotovi pokračovat dál. Nyní jen, aby byl konec tak pěkný, jak byl začátek.

Sbor náš vyplnil takřka každou možnou žádost, která na nás byla vznesena, a v krátkosti se dozvíme, jak jiní podporují nás, totiž až zaklepáme na jejich dvěře. Doufám však, že nebudeme sklamáni po většině mezi našimi rodáky a příznivci. Jakého výsledku se dočkáme, budoucnost nám

poví, o tom však dle možnosti sdělím zase v našem "Sokole." Končím s pozdravem

Na zdar!

Petr Plamínek.

Jen tam naše věc pronikne do širších vrstev lidu, kde slova provázejí skutky, ale nečekejme valných výsledků, pokud o tělesné výchově budeme jen mluvit a při tom akrobatství pěstovati.

Baltimore, 24. června.

Mám psáti dnes dopis jubilejní, leč té pravé povznesené nálady se jaksi nedostává, nemám kde neb v čem hledati nadšení, jež dalo by péru mému vzletu potřebného, a bych mohl učiniti z dopisu tohoto jediný radostný jásot a opěvati činy, jež udály se tu za posledních třicet pět roků. Třicet pět roků — jak dlouhá to doba, co kryje se v ní krásných, radostných chvílí, — žel, také i bolu, sklamaní. Zdaž ti, kdož před touto dobou zakládali zde v Baltimore sbor náš, vzpomenu dnes se mnou na událost' pro celou zdejší osadu tak důležitou, zdaž i oni zaběhnou v dávnou minulost' ve svých vzpomínkách na neděli 7. července r. 1872, kdy při oslavě Husově položili základ sboru našemu? Mnoho jich již ovšem není, poměry mnohé z těch šestnácti zakladatelů zahynaly v jiné kraje, smrt' taktéž nemilosrdně řádila v tom malém hloučku zakladatelů našich, a to nejobolnější ze všeho jest, že někteří byt' se přímo nezpronevěřili věci naší sokolské, dnes stojí mimo sbor náš, nečinní, vzdálení toho života i práce naší, nepoděluje se ani na občasných radostech našich. Nechej obnovovati staré, snad již zaeelené rány, — ne, toho jsem dalek. Jen lítost' mám, velkou a upřímnou, že nemáme tu mezi námi po 35 letech žádného bratra, který by nám vypravoval o těch okamžicích plných nadšení mladistvého, kdy jako mladíček pomáhal zakládati sbor sokolský, který by vyprávěl nám o podrobnostech práce jejich, s námi se z nynějších úspěchů radoval, nám radil, ba třeba i výtky činil našim nedostatkům. Jak hezké by to bylo, kdyby aspoň jeden z nich byl zcela náš. Máme sice v seznamu svém bratra jednoho, leč ten se nám odcizil. Nerad toho vzpomínám, však při takovéto příležitosti není vyhnutí, neb právě takovéto chvíle jsou nejpríhodnější ku vzpomnutí mnohých byt' i nepřijemných událostí, k vůli vyvarování se v budoucnu. At' již stanovisko některých zakladatelů vůči nám jest jakékoliv, dlužno přece jen s vděčností vzpomnutí jejich činu, který nesl blahodárné výsledky. Bylo by došlo ovšem ku založení sboru sokolského zde později tak jako tak, leč jim přece jen náleží zásluha, že byli prvními, kteří učinili zde u věci té krok rozhodný. Vím, že našlo by se dosti těch, kdož by třeba i odpřísáhli, že jednota naše mnoho ku pokroku a zdatu zdejšího Čestva nepřispěla, a kteří by moji radost' nad výsledky pět a třicetileté činnosti odbyli jen opovrhlivým úsměchem, leč takových posuzovatelů najde každá snaha upřímná, vždyt' jinak ani býti nemůže. My nepachtovali dobré vlastnosti jen pro sebe, jsme lidé ne ještě dokonali, však, snažící se dokonalosti docílit, aneb aspoň pracovati k tomu, aby docílili jí ti, kdož po nás přijdou.

Jsmo sborem pokrokovým, at' se to líbí komu neb ne, prostředky námi užívané ku zdokonalení lidstva uznáváme, a s námi deseti, ba statisíce jiných za správné, zdravé nám i lidu všemu, jsme přesvědčeni, že i tou prací naší sokolskou napomáháme velice našemu volnému hnutí a o lepší bytí lidu veškerého. Kdo myslil by, že konáme pouze, o čem zpráva na veřejnost pronikne, velmi by se mýlil. Nikde jinde mimo našich sborů sokolských není přinášeno tolik obětí pro podniky lidumilné a hlavně výchovné. Jest to práce tíhla, drobná, do světa nekřičící, leč vydataá, mnohem

vydatnější, nežli celá spousta planého křiku, slov a frází neupřímných. Nejdeme ovšem vždy všichni ruku v ruce, těch pětadvacet roků u nás spatřilo mnoho bojů v řadách vlastních, bojů mnohdy jen zdánlivě zásadních, v nichž skrývalo se mnoho osobní ješitnosti a žel i sprosté ziskuchtivosti. Nelze bránit ty řady naše tak, aby zamezil se vstupem těm "byznysářům", ba mnohdy i zpátečníkům, a tu ovšem při nedosti velké ostráživosti snadno mohlo by se státi, že na čas octl se sbor ve vleku různých lidiček, kteří přátelství té věci naší předstírajíce, chtěli by šiky naše pro osobní prospěch využití, ba i hnutí volné na čas omráčiti, neb navždy zastaviti. Však řici přec jen musíme, i vzdor těm poměrům dnešním, kteréž nejví se nám nikterak ve světle nejrůznovějším, nikdy, nikomu, nepodařilo se u nás zcela spoutat perutě sokolů, ba po každém drzém útoku Sokol vždy mocněji jimi zamával, ku dalšímu letu — k výšinám. Pokrok možno sice na čas uměle zastavit, leč ne na vždy, a nikdy úplně; každá obtížná situace vydupá ze země muže, kteří jí dovedou čeliti. A tak bude vždy, jinde i u nás.

Ovšem trochu více nadšení vlítí v řady naše by neškodilo, vzpomínám té vzácné shody, obětavosti a upřímného snažení ve všech oborech činnosti naší, když o postavení našeho domova se sbor náš staral. To byly doby plné starostí, leč též radostí největších, v tom čase byl sbor náš v největším rozmachu své blahodárné činnosti, těšil se i porozumění v kruzích krajanů pokrokových. Vstupuje do toho našeho života, zastal jsem zdejšího Sokola v tom velkém rozmachu, a nadšen, opojen tím ruchem zdravým, rychle vstoupil jsem i do šiky jeho. Úplynulot' od té doby pouze šest roků, mnohé se změnilo, malátnost' mnohdy zmocnila se křídel Sokola, ba i nepřátelé chtěli jej k zemi sraziti. Nestalo se a nestane! Jen kladu Vám bratři na srdce ty cíle naše krásné, stavte je stále před se, nezapomínejte jich, a nadšení nás neopustí, činnost neochábně.

Přeji Sokolské Jednotě Blesk mnoho zdaru v době nastávající, a sobě pak, bych aspoň dalších 35 roků zdárné činnosti její mohl spatřiti.

Na zdar!

Karel Matoušek.

Kdo přítelem tvým býti přestal, ten upřímným přítelem tvým nikdy nebyl.

Detroit, Mich., 25. června.

Blahopřál jsem našemu sboru k získání našeho nynějšího evičitele, br. V. Třešky, již v posledním dopise, a dnes mohu podati zprávu o splnění nadějí kladených.

Veřejné evičení jednoty naší, které br. evičitel v krátkém čase připravil, a které pořádkem bylo jaksi i na rozloučenou se sokoly, již se účastnili sletu, totiž závodník br. A. Kos, pak bratři: Č. Pokorný, J. Hruška a Fr. Jílek, bylo ukázkou, že br. evičitel nepracoval nadarmo, a že dobrá vůle byla mezi členstvem i žactvem.

Podám zde stručný pořad podle něhož si můžete již učiniti úsudek:

1. Společný nástup členstva, dorostu, dívek na evičiště.
2. Proslov br. starosty, Jos. Hradeckého.
3. Společná rej.
4. Cvičení žakyň s tyčemi (čtyři sestavy dle hudby).
5. Hra žakyň.
6. Cvičení dorostu: a) prostná s praporky (5 sestav dle hudby), b) na náradí (bradla), c) hry s dutým míčem.
7. Skupinová evičení dívek s praporky (čtyři sestavy dle hudby).
8. Cvičení členstva na náradí se střídáním; před střídáním I. družstvo bradla pokos, II. kůň na šíř s madly; po střídání I. druž. hrazda, II. bradla pokos.

Vesměs na náradí evičeny tři sestavy povinné a dvě volné.

9. Cvičení dívek kůželi (čtyři sestavy dle hudby).

10. Hra dívek (kočka a myš).

11. Cvičení prostná členstva, určená pro V. slet všesokolský v Praze.

Po evičení a při společném rejovém odchodu obdarován byl od těch maličkých žáků a žaček, (kterým tak pěkně i ten evičitel dobře vybraný oblek slušel), br. evičitel květinovým trsem a pak tak v pořádku úplném jak evičení začalo i ukončilo. Po evičení následoval "věneček" na rozloučenou s bratry. Před evičením br. starosta promluvil upřímně k sokolům i přátelům jejich, což i stručně, a bez všeliké obarvenosti věci, učinil i po, a br. V. Třeška poděkovav jemu nabádal sokoly, žáky ku snažení se plně evičirnu navštěvovati. Náš nynější evičitel stará se, aby evičení bylo v každém ohledu uhlazené a proto byli jsme všichni spokojeni, a doufáme, že hlavně i ev. br. V. Třeška sám, návštěvou a projevenou spokojeností.

Ještě jen jednu věc chci sdělit s našim milým listem "Sokolem Americkým". Jest to snad první podobný odbor, který založili členové naší jednoty pod názvem: "Sletový klub Praha", a ku kterémuž v první schůzi přihlásilo se hned 19 členů. Doufáme totiž na příští slet jeti ve větším množství, a jelikož se dočítáme, že i všeslovanská výstava asi v ten čas bude pořádána, chtějí si členové do té doby nastřádati dle týdne příspěvků na cestu; vše jde správně (a snad budeme zachováni do té doby), a jestli nynější výprava nás k tomu podníti až se naši vrátí, pak budeme pracovati i s větším zápalem, žádných obětí se nelekajíc.

Přeje všeho užitečného a veselého americkým sokolům, borcům a sestram jejich, znamenám se s našim Na zdar!

Jos. Kupka.

Temný stín, lpící na minulosti jednotlivce, šíří se i na věc, kterou on zastává.

St. Louis, Mo., 26. června 1907.

Ve dnech 15—16 června pořádal závody okresek St. Louiský německých turnerů v Highland, Ill. Jako vždy i tentokrát pozvána naše jednoty v St. Louis, by se též závodů těch účastnili a sbor náš vyslal 12 evičenců a evičitele. Měl jsem tudíž příležitost ony závody částečně sledovati, a myslím, že není z místa, když některé podrobnosti tuto sdělím. Závodů zúčastnilo se 11 jednot ze St. Louis, pak z Highland a Centralia, Ill. a naše jednoty, to jest 14 jednot; všech závodníků bylo 282. Při příchodu do Highland propůjčena nádherná budova školní pro závodníky, kde se připravili do evičebního kroje a pochodovalo se s prapory na evičiště as 20 minut vzdáleného. Po malém odpočinku začalo se se závody beze všech příprav. Závodníci byli číslováni: 1. třída (nižší oddělení) čísla na bílém poli; 2. třída (střední oddělení) na modrém poli a 3. třída (vyšší oddělení) v červeném, tak že bylo snadné rozeznati, v kterém oddělení závodník se nalézal.

Povinné evičení na náradí byla: Hrazda 1 školní a 1 volné. Bradla též. Kůň na šíř 1 volné, kůň na dél 1 školní; dále trojskok, házení 16liberní koule pravou a levou rukou, pak evičení s tyčemi pořadovým nástupem. Zastoupení každé jednoty dělo se dle počtu členstva as následovně: 8 závodníků na sto členů, 12 na 200, a na nejsilnější jednoty 24 závodníků připadlo; počet náhradníků nebyl vyloučen. Družstva, t. j. jak zastoupena v udaném počtu, prováděla evičení s tyčemi pořadovým nástupem. Na evičení toto byly pouze

čeny četové; v závodě nářad'ovém pak závodil každý pro sebe a jeho počet bodů na nářadí dosáhl určitý počet. Body připisaly se též k dobru jeho družstva. Rozdělení závodníků ku nářadí bylo velmi praktické, každé oddělení bylo rozdělené stejně od každé jednoty; ve skupině evičilo ku př. 12 závodníků a ti byli vybráni z jednot po 1 neb po 2 borech, tak že žádná jednota nemohla býti dříve se závody hotova, a toho běhání za pořadatelem závodů, jako se děje u nás, zde nebylo. Dotazy: kdy my přijdem, my ještě nebyli na tom neb onom nářadí atd. jsme zde neslyšeli. Naše jednota zastoupena byla 12 závodníky v 1. třídě, 4 v 2. třídě a jedním ve 3. třídě, tak že přišlo ku nářadí ve skupině 8 neb 10 šedých německých turnerů) a jeden modrý (sokol) jak jmenují nás podle evičebního kroje.

Nářadí pro závody rozděleno bylo různě dle polohy místa pod stromy v chladu; trojskok a házení koule bylo na prostranství a závodilo se asi na 8 různých místech. Odpoledne bylo hotovo vyšší oddělení na nářadí, střední a nižší se skoky a házením koule, pak s polovicí evičení čet s tyčemi. Druhý den pak závodila 1. a 2. třída na nářadí; vyšší skok a koule, tak že do 11 hod. s poledne povinné závody skončeny. Po dvouhodinném odpočinku počaly zvláštní závody, a sice když se nejméně čtyři členové přihlásí, závodilo se v šermu, v běhu 100 yardů a zápas. Kolem 4. hodiny byo evičení veřejné, sestávající z prostných starších členů a evičení závodních s tyčemi. Evičení prostných zúčastniuo se 76 starých turnerů, ale nebyli to jako u nás evičenci přes 35 roků stáří, ale přes 50 roků. S velkou pozorností sledoval jsem, s jakou ještě elegancí umí pochodovat, a což ta prostná, jak úsečně, přesně a s velkou pozorností provedena. Mimochodem jsem se tázal jednoho starého pána, který dosud jevil dosti síly na jeho stáří. Hlava úplně šedivá jako ten jeho evičební kroj, a víte, co mně řekl? — 69 roků!

Zamysil jsem se, došlo mne to. Proč mezi námi sokoly nemáme ani těch přes 35 do 40 roků, proč nám z řad a z těloevičen ztrácí se mnoho dobrých evičenců, jakmile se ožení aneb přijde k té třicítce. Viděl jsem celé rodiny dosti četné a každý člen, syn, dcera, otec, matka, vše se honosí týměž evičebním krojem, ale kam jsem to zaběhl, to nepatří k věci.

Po ukončení prostných utvořeny tři kruhy a staří veteráni se hbitě pustí do hry "na třetího", a tu jsem poznal, jak hbitě sobě počínali. Mnohý ovšem pro svoji tloušťku nemohl postačit, nu pak ovšem ten to musel nejvíce oběhat. Bylo mně jich líto, jak se spotili, ale nedbali toho. Další číslo bylo nastoupení všech závodníků ku evičení s tyčemi rozdělené dle jednot na tři oddíly ve čtyřstupu. Na prostranství utvořen velmi lehce 12ti stup a rozstup. Evičení šlo velmi pěkně až na tu hudbu, která zkazila první dojem, jelikož nemohla se vpravit v takt počtu. Tyče, které němečtí turnerů užívají, jsou železné, 42 palců dlouhé, 5 liber těžké a poniklované. Evičení poskytovalo pěkný vzhled neb sluněčko pomáhalo svými paprsky a leštěné tyče v sluneční záři pěkně se blýštěly. Tím závody i veřejné ukončeny. Večer rozdány byly ceny pozůstávající z diplomů a věnců se stuhou dle barvy příslušných tříd.

Evičení volných cviků sestávalo nejméně se čtyř různých tvarů pro 1. třídu a nejméně ze šesti pro 2. a 3. třídu. Evičení volná musela býti přiměřena požadavkům té třídy, v které se závodilo. Kdyby závodník nižšího oddělení byl si zvolil pro volný výkon sestavu vyššího stupně a ji i správně provedl, ničehož tím nezískal nad tím, kdož lehčí, však témuž oddělení odpovědajícího stupně sestavu provedl. Následkem toho v nižších třídách lepší soulad a ladnější provedení volných výkonů se docílilo. Souzeno až na původní místo v družstvu. Trojskok sestával ze tří skoků a největší se čítal; házení 16liberní koule dělo se dvakrát pravou a dvakrát le-

vou rukou střídavě a největší dva hody se počítaly. Evičení s tyčemi sestávalo z 8 oddílů. Evičilo se střídavě dvakrát v levo, dvakrát v pravo první čtyry oddělení a pak minuta pohov, načež následovala další 4 oddělení. Pořadové evičení sestávalo z různých útvarů, hlavně z čtyřstupu a před i zařad'ování v čtyřstupu na pravo, na levo, vzad i v před. Veletí se nesmělo, pouze počítat do 8 dob. Evičení s tyčemi též nesměl evičitel jednoty ukazovat.

Největší trojskok proveden 44 stop 8 palců, největší hod 16liberní koule 37 stop 2 palce.

Naše jednota obdržela 3. četovou cenu na evičení pořadová s tyčemi. V 1. třídě sok. V. Zavasil získal první cenu na nářadí. V 2. třídě obdrželi cenu sok. Mich. Šinka a Jan Triska. V 3. třídě obdržel cenu sok. Fr. Buršík; dále se dostalo uznání evičiteli od soudečů za vzorný pořádek a držení těla při veškerých evičeních. Soudeové sestávali nejvíce z evičenců, nikoliv ale ze evičitelů jako se dělo dříve. Každý evičitel vedl pouze své členy při pořadovém a evičení tyčemi. Ku konci se musím zmínit, že pořádek při závodech mezi závodníky byl dosti vzorný, za to ale velký nepořádek dělali ti, kdož mezi obecenstvo příslušeli.

Podotknouti třeba ještě, že pro závody na nářadí výkony vypsaný byly technickým výborem dva měsíce před závody, a sice po dvou pro každé nářadí (vyjma koně na šif, kdež pouze volný výkon se prováděl), a z těch před závody jeden se vylosoval v každém oddělení.

Po závodech každá jednota a tudíž i naše dostala úplný výsledek závodů svých boreů na listinách, kdež pro každého borece počet bodů na každém, nářadí jakož i úhrn jest uveden. Na zdar!

Vác. K. Triska.

Omaha, Neb., 27. června.

Na žádost Těl. Jed. Sokol v Ord, Nebr. zajel jsem k nim uspořádati veřejné 24. června. Návštěva byla slabší, zaviniho dojista jen nepříznivé počasí a též částečně nynější pilné práce v polích. Potěšilo mne velmi, vida pokrok jaký učinili hoši od poslední návštěvy moji u sboru téhož. Pořad evičební sestával ze evičení s tyčemi jež stanovena jsou pro závody, dále evičení na hrazdě, bradlech a skupiny.

Po vyčerpání vlastního pořadu jsem sbor uvedl do N. J. S. a případnou řeč diplom jim odevzdal. As v polovici příštího měsíce července doufám býti hotov zde v Omaze, So. Omaze a Plattsmouth a navštívím zbývající dosud místa v Nebrasee a tím přípravné práce k závodům snad urychlím. Závody samy budou 2., 3. a 4. srpna a jak soudím z došlých přihlášek účast boreů počtem bude přesahovati číslice z let minulých, ač dosud v některých sborech slychám: Nu, a co tam budou naši dělat, vždyť oni ještě ze závodů nikdy nic nepřinesli." Aneb: "Zas máme dávat peníze závodníkům na výlet, vždyť potřebujeme opravu do nálevny a máme zavést vodu k váru!" a p. Věřte, že nemile se mě dotkne řeč taková vzpomenu-li si, nač vlastně jsme a co dělat máme. Co jim a podobným řeknu, můžete si domyslit.

Nemohli by jste tak trochu ty dopisovatele do listu napomenout? Vize zde v Omaze a jinde mají zvolené dopisovatele, ale dosud od mnohých jsem ani řádky v listu našem neviděl, třeba i dle toho činnost sboru na venek právem se posuzovala. Na zdar!

Frant. Slavětinský.

Pouze ten může dobré věci prospěti, kdo není nucen před veřejností svoji minulost skrývatí.

Jsou lidé, jimž působí rozkoš, jiné zraniti, ale jsou při tom příliš zbabělými, aby udeřili.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 1. července 1907.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi; ze členů scházeli S Kostka, jenž byl omluven, a sestra A. Veselá.

Zápis o minulé schůzi po přečtení přijat.

T. J. S. St. Louis píše, aby jim bylo vysvětleno kdo má hradit cestovné technickému zpravodaji o závodech mimo město pořádaných. Záležitost tato byla odložena do příštího sjezdu.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský oznamuje, že vydavatelstvo časopisu "Svobodná Škola" nezasílá list na "Sokol Americký" ač v listu našem zdarma se oznamuje. Uloženo zapisovateli, aby jim dopsal a je požádal, aby časopis shora uvedený zaslali na list náš, kdyby tak neučinili má být ohláška v "Sok. Amer." jednoduše zastavena. O výměnu se nejedná, ale list za oznámku.

Br. A. Petrtyl zasílá účet za rytiny a vypracování pamětního listu prezidentu francouzské republiky v obnosu \$105.10. Účet přijat a ku vyplacení odkázán.

Účet vrchního náčelníka br. A. Hallera za poštovné za rok 1906 v obnosu \$2.70 přijat a k vyplacení odkázán.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Říp.

Usneseno, aby byl br. J. Rudiš-Jičínský požádán, aby uvedl T. J. S. St. Paul do svazu N. J. S.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy i tělocvičné knihy T. J. S. Scio, Oregon.

Vrchní pořadatel zasílá obšírný dopis o účasti se sjezdu svobodomyslných v Chicagu; zároveň oznamuje, že vyjel ze Cedar Rapids dne 11. června a že se navrátil dne 17. Zároveň zasílá účet za cestovné v obnosu \$13.50; účet za cestovné byl přijat a k vyplacení odkázán. Co se týče ztráty času a ostatní má br. J. R. Jičínský zaslat účet zvlášť.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Praha v Chicagu.

Účet Národní Tiskárny za tisk a výpravu "Sok. Amer." za červen v obnosu \$207 přijat a k vyplacení odkázán.

Usneseno, aby byl zvolen tříčlenný výbor na vypracování zprávy o rozličných odporučeníh a dobrozdáníh k příštímu sjezdu. Následující byli zvoleni: br. F. Lier, K. S. Hrbek a F. Martyny.

Účet br. Martynyho za zaslání kabelogram sletovému výboru do Prahy, 42 slov, \$13.44, kabelogram k sletu a závodům, 18 slov, \$8.96, za 4 měchýře do dutých míčů \$3.00, 3 míče po \$3.50, \$10.50, 1 míč pro indoor Basketball \$1.00, 1 pálu 50c. Úhrnem \$37.40. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

Příjem od jednot: T. J. S. K. Jonáš, Abie, do fondu na sjezd 1906 \$2.70, T. J. S. Český Lev, poplatek \$9.00, T. J. S. Horymír \$15.60, T. J. S. Blesk \$67.20, T. J. S. Chicago \$85.40, T. J. S. Komenský \$4.30, Sbor Sokolek Blesk \$4.35, T. J. S. Cleveland \$38.00, výtěžek z veřejného cvičení T. J. S. Dodge, Neb., pořádaného společným cvičitelem br. F. Slavětinským \$10.00.

Usneseno, aby příští mimořádná schůze Výk. Výboru byla odbývána dne 15. července.

M. Grabenstein.

Jen malým lidem zdají se býti nepatrné věci velikými.

Laskavá slova nestojí nás nic více nežli slova drsná, a přec, jak mnoho jimi můžeme docílit!

Pravidlo pro naše tělocvičny: At' každý kus nářadí má své místo a každé cvičení svůj vykázaný čas.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVEN 1907.

Červen	Příjem.
1. T. J. S. Žižka, Bruno, Neb., za I. 1907.....	\$ 8.70
4. Zo ohlášku v Sok. Amer. po srážce procent..	4.50
4. Za předplatné na Sok. Amer. od Em. Petr....	.75
4. Za prodané nářadí po T. J. S. Islip, L. I., N. Y.	14.00
4. Za předplatné na Sok. Amer. od Em. Dvořáček, Racine, Wis.	1.50
4. Za předpl. na S. A. od Theo. Vavřínek, Chicago	.75
5. Za předpl. na S. A. od D. A. S. v Newark, N. J.	.75
5. Za předplatné na Sok. Amer. od Ed. Smolík, Providence, R. I.	.75
5. Za ohlášku v Sok. Amer. po srážce procent jednatele A. Hallera.....	22.75
6. Za předplatné Sok. Amer. od B. Bohuslava..	.75
6. T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Nebr., do fondu pro sjezd za r. 1906.....	2.70
7. Za předplatné na Sok. Amer. od K. Reháček, Rock Island Lake, N. Y.	.75
15. T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., za I. a II. 1907	9.00
22. T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md., na II. 1907	15.60
22. S. J. Blesk, Baltimore, Md., za II. 1907.....	67.20
22. T. J. S. Chicago, Ill., za I. 1907.....	85.40
26. Za předplatné na Sok. Amer. od P. Ružiak..	.75
26. Výtěžek z veřejného cvičení T. J. S. Dodge, Neb., pořádané společným cvičitelem br. Fr. Slavětinským	10.00
28. T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., za II. 1907	4.30
	\$250.90
Hotovost z minulého měsíce.....	\$5,515.75
Úhrnem	\$5,766.65

Červen	Vydání.
5. Za 5054 výt. S. A. s výpr. a poštov. pro červen, Národ. Tiskárna	\$ 207.15
5. Za cut pro S. A., Alden Eng. Co., C. R., Ia.	3.23
5. Plyšové pouzdro pro pamětní spis pres. Francouzské republiky, K. Fuehsa	5.00
5. Cestov. br. F. Slavětinskému do Schuyler, k uvádění sboru Sokolek do N. J. S.	3.50
5. Cestov. předáku borečů N. J. S., br. J. Fryšovi..	14.00
5. Rozepsání hudby pro cvičení s míčem, br. F. Turkovi	4.00
5. Za fotografii skupiny Sb. Sokolek pro S. A., J. Základník	5.00
5. Za express pamětního spisu a 3 roč. S. A.	1.45
9. Služné spol. cvič. Župy Záp. od 21. března do 21. května, F. Slavětinský	120.00
27. Vřeh. pořad. S. A. za měsíc červen, Dr. J. Rudiš-Jičínský	30.00
27. Výp. pořad. za červen, Ant. Haller.....	10.00
27. Výp. pořad. za červen, Jos. Čermák	10.00
27. Za předplat. na Věstník Sokolský pro pořad. S. A. Jos. Čermáka	2.10
29. Za dovoz nářadí z Patterson, N. Y. po dráze a express, br. M. Pilnáček	3.00
Úhrnem	\$ 418.43
Příjem	\$5,766.65
Vydání	418.43
Hotovost	\$5,348.22

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.	\$1,131.82
Fond pro příští běh cvičitelský	42.85
Na darech pro T. J. S. v San Francisco, Cal.	11.50
Základní fond N. J. Sokolské	300.00
Na Germania Savings Banku	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku	2,450.00
Hotovost v pokladně N. J. Sokolské	448.22

Úhrnem \$5,348.22

Není mě nic platno tajemníky více upozorňovati, bud' žádný Sokola nechte, aneb jest liknavost členů.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

V., St. Louis, Mo.: Pro nával látky sletové a jiné museli jsme mnohé nechat zpět a tak také různé drobné věci, promiň tedy.

Zvědavý: Máš pravdu. Jest dokázáno, že zejména mouchy mohou nákazu přenést.

J. O. C., Cleveland: Úkaz opravdu smutný, kde rozhodnutí takových dvou sjezdů velikých jednoduše se ignoruje tiskem, jen aby se neztratila oznámka patentovaných medicín patentovaných "vlastenců". Na jedné straně na "krváky" se nadává a na druhé doporučuje otrava špatným líhem se směsí opia atd. Jaká důslednost, ne-li?

Sestra P., Omaha: Asi dvě třetiny případů hlavničky lze směle připsati na vrub pitné vody, jež znečištěna byla odpadky, výkaly a p.

J. H. S., Chicago: Odkládáme, jaký jest úsudek náš o sjezdu svobodomyšlných můžeš si přečíst v tomto čísle.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Od T. J. S. Milwaukee, Wis., odstoupil Lorenz Procházka a vyloučen pro neplacení byl A. Hotver.

— Z T. J. S. New Bedford vystoupili Vil. Kroužek a N. Haiberger (toto jméno v adresáři nebylo.)

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat byl Fr. Kliment. Vyloučení pro neplacení: Jakub Gilman a Václav Soukup.

— U T. J. S. St. Paul obdržel cestovní listinu na 3 měsíce Leop. Mrkva. Jakou adresu má Strachota P. J. . . .

— Do Sok. Nová Vlast v Clevelandu přijati byli: Karel Kulhánek, Václav Chylík, Tony Medlín, Jos. Štípek.

— Od T. J. S. Cleveland odstoupil Fr. Brož, přestoupil k T. J. Tyrš v Newburg Jos. Šatava.

— Do T. J. S. Budivoj v Detroit, Mich., přijat s přestupní listinou Frank Štefl (odkud a jakou má adresu?) S přestupní listinou odstoupil John Karmazný. Pro neplacení vyloučení Fr. Pospíšil, Jos. Krajzinkr.

— Od T. J. S. Fugner v Long Island City odstoupili: Josef Švec a Alois Klovrza. Pro neplacení příspěvků vyloučen Karel Pilnáček. Zemřel Miškovský Frant.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: Josef Fričér, Alois Hrásky, Rud. Hrásky. (Jaké mají adresy?) Pro neplacení vyloučen Jirí Zeman.

— Do T. J. S. v So. Omaha, Neb., přijati byli: Jos. Benák, Matěj Straka, Vojtěch Košťál, William Kavan, Jan Zítko; vyloučen pro neplacení Emil Kopecký.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Josef Marek, Václav Souček, Jan Semerád, Josef Vilímek, Josef Chruma. Odstoupil Anton Benák.

— Do T. J. S. Tábor v Chicagu přijati byli: Jos. F. Kohout, Josef Hastik, Jan Svoboda. Vyloučen pro neplacení Frant. Nepil.

— Od T. J. S. Čechie čestně odstoupil Fr. Brych. Znovu přijat byl Fr. X. Křišť'an.

— Z T. J. S. Praha v Chicagu pro neplacení vyloučení byli: Václ. Tumpach, Václ. Procházka, Fr. Beeher, Jakub Kučera, Jan Havle, Václ. Zima, Fr. Loužanský. Čestně vystoupil Fr. Příbyl.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli: Frank Kokotkiewitz, Karel Baumrucker, Břet. Zeman. Odstoupili: Frank Fívek, Čeněk Bolek, Dr. W. A. Semerák, Alois Urbanec, R. J. Knaizl, Jos. C. Wilimovský, Jos. Florian, Otto Prachař, Fr. Klepal, B. K. Šimonek, Karel Kadlec. Vyloučení pro neplacení: Frank Huml, Anton Friedl, Karel Daleský, Fr. Leff, Karel Votava.

— Do Sok. Chicago přijati byli: Jos. Mikolaš, Jan Bouda, Anton Svoboda, Jaroslav Peroutka, Stanislav Hofreiter. — V minulém čísle při formování byly předány tři řádky patřící k Sok. Chicago, a sice předány byly za Plz. Sokol.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

New Bedford, Mass.: J. Koubík, 101 Fulton Ct. se přestěhoval.

Baltimore: Fr. Švare, 1005 N. Castle St., není tam.

Cleveland: Fr. R. Friček, 4240 Broadway, S. E., přestěhoval se.

East St. Louis: Gust. Blažek a Frant. Červenka byli z adresáře vyškrtnuti v prosinci; nemohou tedy list dostávat, jak br. tajemník píše.

So. Omaha: Ad. Svoboda, 1416 — 16th St., není tam.

San Francisco: Slobodný Petr, 1254 Ellis ave. Valent Pavel, 261½ Arlington, přestěhovali se.

Plattsmouth, Neb.: F. J. Kalašek R. F. D. No. 8, Louisville, Neb. — pošta píše, že jest tam neznám.

Vác. Zkoumal odmítá list.

Philadelphia, Pa.: Fr. Hausgut, 609 N. American St., přestěhoval se.

Allegheny, Pa.: Weiss Bartoloměj, 500 Avery St., se přestěhoval.

Chicago. T. J. S. Praha: Jméno Vác. Procházka, jenž je oznámen co vyloučený není v adresáři! Máme v adresáři Jos. Procházka, jemuž však S. A. nemohl býti zaslán, poněvadž při zásilece nového adresáře jeho adresa udána nebyla; rovněž nebyla udána adresa Maleček Fr., jemuž dosud S. A. zaslán býti nemohl.

Fr. Koss, 4736 Loomis St., se přestěhoval.

Plzenský Sokol: Následující se přestěhovali bez udání nových adres:

Ant. Švejda, 422 W. 17. St.

J. F. Luňák, 658 Loomis St.

Jan Pajdar, 575 Blue Island Avenue.

Chas. F. Vlček, 98 Fisk St., odstěhoval se někde do

Chicago Heights, adresa však neznáma.

Václav Červenka, 282 — 19th Pl.

Jos. Bayer, 821 So. Ashland Ave.

Jos. Pánek, 547 W. 19th St.

Sokol Tábor: Vác. Šajner, 718 Loomis St., přestěhoval se

MÍSTO CVIČITELE.

Těl. Jed. Sokol Chicago hledá cvičitele pro příští období. Žádosti se přijímají do 20. srpna t. r. pod známkou "cvičitel". Nabídky budež zaslány na tajemníka sboru: Josef Zeman, 1049 S. Troy St.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampf, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Gesaf, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zaslány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 Monford Ave.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 132 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 132 Jane St.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3493 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštk, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděle v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.; taj. Leo J. Pavlík, 1947 N. Warnock St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 11 Oneko Lane.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděle v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Pilz.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděle v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Vofířková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 475 Coggeshall Street.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stíbr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Trěška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stíbr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděle odpo. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 4. sobotu v měsíci v 8 hod. večer, v Sokolně, roh. Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Frank Rebeke, 9006 Capitol Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděle v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4859 Broadway.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3304 W. 33rd St. S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděle v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Ant. Novotný, 616 So. Woodland Ave. Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 63 Tillman Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděle v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužik, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Ces. Nár. Síni, 1000 Vinal St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabee St.

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Triska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Václ. Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1091 Sacramento Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St.; taj. Fr. Cech, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděle v 9 hod. ráno v místnosti br. Vác. Svába, roh 3. a Winstanley av.; taj. P. Plamínek, 1023 N. 7 St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 390 W. 7th St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Ces. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave. T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia., 1. neděle v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Av., taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Mik, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru: Alois Jiran, Plattsmouth, Neb.; Václav Blatný z Bruno, Fr. Ríha, Marie Patáč a Sid. Dienstbier, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděle; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděle ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděle v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni C.S.P.S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděle; taj. V. Hubálek.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. E. H. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. neděle v měsíci. Taj. Jirina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděle v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jau Vesecský.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sefčík, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůněk.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Pesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

8

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze od-bývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasilány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 Monford Ave.

T. J. Cesko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 130 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Červený, 27 Oakland St., Brooklyn, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3493 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo: taj. Josef Ladislav, 619 Westmont St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.: taj. Václ. Kvlíš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 11 Oneko Lane.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Pilz.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark. N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 475 Coggeshall Street.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stíbr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Třeška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanc, August Votýpka, Vác. Stíbr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpo. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 4. sobotu v měsíci v 8 hod. večer v Sokolně, roh. Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Frank Rebecka, 9006 Capitol Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4509 Czar St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3304 W. 33rd St. S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Ant. Novotný, 616 So. Woodland Ave. Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 571 — 25th St.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Ces. Nár. Síni, 1000 Vinal St., taj. Jan Ambrecht, 10 Brabec St.

8

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Tříška, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Václ. Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1091 Sacramento Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St.; taj. Fr. Cech, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —: schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.: schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 105—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli v 9 hod. ráno v místnosti br. Vác. Svába, roh 3. a Winstanley av.; taj. P. Plamínek, 1023 N. 7 St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni C. S. P. S., roh 7. a Western ave. Taj. Fr. R. Vaněk, 390 W. 7th St., St. Paul, Minn.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Ces. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul a 7. Av., taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Mik, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru: Alois Jiran, Plattsmouth, Neb.; Václav Blatný z Bruno, Fr. Ríha, Marie Patáč a Sid. Dienstbier, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Zizka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni C.S.P.S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. E. H. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Frant. Bohát.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jau Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sefčík, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůněk.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.

V. slet všesokolský v Praze 1907.

ZÁVODY DRUŽSTEV VYŠŠÍHO ODDÍLU.

Jméno závodníka	Zámka cvičení na		Kůň na šif		Kruhy: známka		Skok da'eký			Běh na 91.4 m.		Provedení prostných		Součet
	braz- dů	braz- diech	vpravo vlevo	průměr známek	ne- srad.	proved.	míra	míry známka	prove- zení	čas	známka	1. sestav. 2. sestav.	průměr známek	
1. Hašek B.	4	0	0/0	0	7	7		0	0	12.6	10	9/8	8.5	36.5
2. Melša	0	7	0/0	0	7	8	4.98	6	4	12.2	10	8/9	8.5	50.5
3. Unger	5	6	6/3	4.5	7	7	4.67	6	3	12.4	10	9/8	8.5	57
4. Paul	6	6	8/0	4	7	9	4.7	6	3	11.8	10	9/8	8.5	59.5
5. Novák	0	9	7/0	3.5	7	9	4.8	6	3	11.8	10	8/8	8	55.5
6. Šlapák	5	8	0/0	0	7	8	4.69	6	3	13	10	8/8	8	55
Společné provedení prostných												9/8		8.5
Součet výsledků družstva														322.5
Chování a vedení družstva														10
Úhrnem														332.5

Kostlán, náhradník celkem bodů 48.5

Toto družstvo získalo 70 procent bodů. Obdrželo II. cenu ve vyšším oddílu: lípový věnec.

1. Jahoda	5	0	0/0	0	0	0	4.42	4	2	13.3	7	8/8	8	26
2. Volman	0	0	2/0	1	9	2	4.76	6	3	12.4	10	8/8	8	39
3. Lier	0	0	0/0	0	9	8	4.80	6	3	12.4	10	8/8	8	44
4. Podolák	0	6	0/0	0	9	8.5	4.72	6	3	12.3	10	9/6	7.5	50
5. Gregor	0	0	3/0	1.5	9	8.5	4.83	6	3	12.1	10	7/8	7.5	45.5
6. Heisler	3	7	0/0	0	9	9	4.78	6	3	12.2	10	8/8	8	55
Společné provedení prostných												8/8		8
Součet výsledků družstva														267.5
Chování a vedení družstva														10
Úhrnem														277.5

Toto družstvo nezískalo žádoucí počet bodů, které by je oprávněovalo k ceně.

ZÁVODY DRUŽSTEV NIŽŠÍHO ODDÍLU.

1. Hořica	8	8	8/9	8.5	8	9	4.20	6	3	13	10	8/9	8.5	69
2. Hruška	8	9	8/8	8	8	8	4.20	6	3	12	10	8/9	8.5	68.5
3. Vůch	5	8	6/6	6	8	3	4.20	6	1	13	10	8/8	8	55
4. Říha	5	8	9/8	8.5	8	8	4.20	6	2	12.2	10	8/8	8	63.5
5. Kos	5	6	5/6	5.5	8	7	4.20	6	2	13.1	10	8/8	8	57.5
6. Ryska	7	4	7/8	7.5	8	7	4.20	6	2	13	10	7/8	7.5	59
Společné provedení prostných												9/10		9.5
Součet výsledků družstva														382
Chování a vedení družstva														10
Úhrnem														392

Toto družstvo získalo 70 procent bodů. Obdrželo II. cenu: lípový věnec.

1. Reisler	8	5	6/4	5	7	3	3.8	2	2	13.4	10	6/6	6	48
2. Krizan	8	8	8/7	7.5	7	9	4.20	6	2	13.4	10	7/7	7	64.5
3. Kňourek	9	9	7/7	7	7	8	4.20	6	3	12.4	10	8/8	8	67
4. Vondra	0	5	6/6	6	7	3	4.20	6	3	13.2	10	7/6	6.5	46.5
5. Červenka	8	6	5/0	2.5	7	8		0	0	13.8	10	6/5	5.5	47
6. Křišťufek	7	8	7/6	6.5	7	8	4.20	6	2	12.2	10	8/8	8	62.5
Společné provedení prostných												8/8		8
Součet výsledků družstva														343.5
Chování a vedení družstva														10
Úhrnem														353.5

Toto družstvo získalo 70 procent bodů. Obdrželo II. cenu: lípový věnec.